

Umhvervis- og vinnumálaráðið

Kommunustýrisslóggáva

Umhvervis- og vinnumálaráðið
Oktober 2020

Løgtingslóg nr. 87 frá 17. mai 2000 um kommunustýri (kommunustýrislógin), sum broytt við løgtingslóg nr. 57 frá 30. apríl 2018.....	3
Kapittul 1 Lógarøki og allýsingar	3
Kapittul 2 Kommunustýrið	3
Kapittul 3 Kommunustýrisfundir	5
Kapittul 4 Borgarstjórin	6
Kapittul 5 Almenni	8
Kapittul 6 Nevndir	8
Kapittul 7 Aðrar nevndir og umboðan	9
Kapittul 8 Fíggjarumsiting	10
Kapittul 9 Eftirlit, rættartiltøk v.m.	11
Kapitul 10 Gildiskoma og skiftisreglur.....	13
Viðmerkingar til einstøku greinarnar í kommunustýrislógini	14
Kapittul 1: Lógarøki og allýsingar	14
Kapittul 2: Kommunustýrið	14
Kapittul 3: Kommunustýrisfundir	18
Kapittul 4: Borgarstjórin	20
Kapittul 5: Almenni	22
Kapittul 6: Nevndir	23
Kapittul 7: Aðrar nevndir og umboðan	25
Kapittul 8: Fíggjarumsiting	26
Kapittul 9: Eftirlit, rættartiltøk v.m.	28
Kapitul 10 Gildiskoma og skiftisreglur.....	33
Kunngerð nr. 122 frá 22. december 2000 um alment útboð av kommunalari fastogn	35
Kunngerð nr. 124 frá 22. desember 2000 um ábyrgdarbindingar, veðhald v.m. sambært kommunustýrislógini	40
Kunngerð nr. 12 frá 11. februar 2003 um útrokningarskattaprosent sambært kommunustýrislógini	41
Kunngerð nr. 93 frá 9. september 2014 um samsýning o.a. sambært kommunustýrislógini	42
Samsýning til kommunustýrismir	42
Samsýning til onnur	43
Samsýning til borgarstjórar	44
Eftirløn o.a. til borgarstjórar	44
Felags reglur.....	45
Gildiskoma.....	45
Kunngerð nr. 89 frá 15. oktober 2008 um roknskaparverk kommunanna o.tíl., sum broytt við kunngerð nr. 136 frá 15. september 2020.....	46
Uppgávur roknskaparverksins	46
Hvønn reglurnar fevna um	46
Fyriskipan av roknskaparverkinum.....	46
Roknskaparstýring, roknskapur o.a.....	47
Roknskaparfrágreiðing og innrapportering til landsstýrið	48
Krøv til roknskaparligu skrásetingina	50
Gjaldingar	52
Mannagongdir viðvíkjandi gjaldingum.....	53
Varðveitsla av roknskapartilfari.....	53
Fyrisitingaruppgávur	54
Frávik frá ásetingunum í kunngerðini	54
Gildiskoma.....	55

**Løgtingslóg nr. 87 frá 17. mai 2000 um kommunustýri (kommunustýrislógin),
sum broytt við løgtingslóg nr. 57 frá 30. apríl 2018**

**Kapittul 1
Lógarøki og allýsingar**

§ 1. Ásetingarnar í lógini verða nýttar í øllum viðurskiftum í kommunala stýrinum, uttan so, at serlig undantøk eru heimilað í aðrari lóggávu.

§ 2. Við meirilutavali í hesi lóg verður sipað til ein valhátt, har tað vaevni, ið fær meir enn helmingin av atkvøðunum frá teimum, ið eru á fundi, er valt.

Stk. 2. Fæst tílíkur meiriluti ikki við fyrstu atkvøðugreiðslu, verður atkvøtt umaftur. Fær heldur eingin meiriluta hesa ferð, verður bundið val ímillum tvey teirra, ið finga flestar atkvøður. Stendur á jøvnum hjá fleiri enn tveimum vaevnum, verður lutakast um, hvørji tey tvey skulu verða, sum endalig atkvøðugreiðsla tá verður um.

Stk. 3. Fær hvørgin teirra meiriluta hesa ferð, verður lutakast, sum borgarstjórin skipar fyri. Er borgarstjóri ikki valdur, skipar fyrst valdi limurin fyri hesum lutakasti.

§ 3. Við lutfalsvali í hesi lóg verður sipað til ein valhátt, har kommunustýrslimir frammanundan boða borgarstjóranum frá, at teir ganga saman í valbólki, og at teir vilja atkvøða saman.

Stk. 2. Limatalið í hvørjum bólki sær verður skift sundur við 1, 2, 3 o.s.fr. Býtingartalið, sum tá kemur fram, ásetir ta raðfylgju, ið hvør bólkur kann velja sítt umboð.

Stk. 3. Eru tvey ella fleiri býtingartøl líka stór, verður raðfylgjan funnin við lutakasti, sum borgarstjórin skipar fyri.

Stk. 4. Tá ið avgjørt er, hvussu mong umboð hvør bólkur skal hava, eiga bólkarnir sum skjótast at boða borgarstjóranum frá, hvør umboðar hvønn bólkin.

Stk. 5. Sigur ein bólkur frá sær rættin at seta eitt ella fleiri umboð, verða teir leysu sessirnir býttir ímillum hinar bólkarnar eftir stk.1-3.

**Kapittul 2
Kommunustýrið**

§ 4. Kommunuviðurskifti verða stýrd av einum kommunustýri. Formaðurin í kommunustýrinum nevnist borgarstjóri. Kommunustýri verður nevnt bygda(r)råd, tó kunna kommunustýri í kommunum við 1500 íbúgvum ella fleiri nevna seg býráð.

Stk. 2. Kommunustýrið verður valt eftir reglunum í kommunalu vallógini.

§ 5. Kommunustýrið skal áseta nærri reglur um síni stýrisviðurskifti í eini kommunustýrisskipan. Uppskot og broytingaruppskot til kommunustýrisskipan skulu hava tvær viðgerðir við í minsta lagi 14 daga millumbili.

Stk. 2. Talið á kommunustýrslimum, sum í minsta lagi skal vera 7 og í mesta lagi 17, verður ásett í kommunustýrisskipanini. Limatalið skal vera stakt.

Stk. 3. Kommunustýrið skal áseta nærri reglur um sína málsmannagongd í eini fundarskipan.

Stk. 4. Kommunustýrið skipar kommunalu umsitingina og skal áseta nærri reglur um starvsfólkaviðurskiftini í eini starvsfólkaskipan.

Stk. 5. Ásetingarnar í sáttmálum og avtalum um lønar- og setanarviðurskifti fyri kommunal starvsfólk (íroknað kommunalar felagsskapir) og flokkingar og stig fyri størv, sum ikki frammanundan greitt eru ásett í sáttmála ella avtalu, skulu góðkennast av landsstýrismanninum.

§ 6. Kommunustýrisslimur hefur skyldu at lata seg velja til borgarstjóra, varaborgarstjóra, nevndarlim ella umboð, umframt at gera aðrar kommunalar uppgávur, sum kommunustýrið áleggur honum.

Stk. 2. Val av borgarstjóra hefur gildi alt valskeiðið. Borgarstjórin verður valdur millum kommunustýrisslimirnar eftir meirilutavalháttinum sambært § 2. Setanarbrøkur borgarstjórans verður ásettur í kommunustýrisskipanini til antin 1/2 ella 1/1. Um setanarbrøkurin er 1/1, skal borgarstjórin, tá ið hann er valdur, leggja borgarliga starvið frá sær umframt øll almenn álitisstørv, sum ikki beinleiðis hava samband við starvið sum borgarstjóri. Kommunustýrið kann loyva frávik frá regluni í 4. pkt, tá ið umræður størv sum eru beinleiðis fólkavald.

Stk. 3. Val av varaborgarstjóra hefur gildi alt valskeiðið. Varaborgarstjórin verður valdur millum kommunustýrisslimirnar eftir meirilutavalháttinum sambært § 2. Varaborgarstjórin er í borgarstjórans stað, tá hesum berst frá, sí tó § 24, stk. 2. Ásetir kommunustýrisskipanin, at 1. og 2. varaborgarstjóri skulu verða valdir, fer valið fram undir einum eftir lutfalsvalháttinum sambært § 3.

Stk. 4. Kommunustýrisslimur kann av persónligum ávum bera seg undan at vera borgarstjóravalevni.

Stk. 5. Um so er, at allir kommunustýrisslimir bera seg undan at vera borgarstjóravalevni, sbr. stk. 4, og kommunustýrið sostatt ikki kann skipa seg innan ta í § 12, stk. 1, ásettu freist, kann landsstýrismaðurin taka avgerð um, at nýval skal útskrivast í viðkomandi kommunu.

§ 7. Kommunustýrisslimur, sum er løntakari, hefur rætt til fríloyvi í tann mun, hann skal luttaka á fundum o.ø., sum nevnt er í § 9, stk. 1, 1-4, um ikki avgerandi fyrilit til arbeiði hansara tala ímóti hesum.

Stk. 2. Borgarstjóri, sum er í starvi hjá landinum, eini kommunu, kommunalum felagsskapi, landsfyrirøku ella hjá einum konsessioneraðum felag, hefur rætt til farloyvi úr starvi sínum.

§ 8. Stendur løntakari á valevnislista til kommunuval, ella er løntakari valdur til kommunustýrisslim, má arbeiðsgevari hansara ikki siga hann úr starvi av hesi orsök.

Stk. 2. Verður løntakari, ið stendur á valevnislista til kommunuval, ella løntakari, ið er valdur til kommunustýrisslim, sagdur úr starvi, liggur tað á arbeiðsgevaranum at prógva, at uppsøgnin ikki skyldast nevndu viðurskiftum.

Stk. 3. Um arbeiðsgevari brýtur stk. 1 við at siga løntakara úr starvi, skal arbeiðsgevarin rinda honum eina samsýning orsakað av hesum. Samsýningin, sum í mesta lagi kann svara til løn í 50 vikur, verður at áseta alt eftir starvsaldri og umstøðunum annars.

Stk. 4. Ásetingarnar í stk. 1-3 eru somuleiðis galdandi fyri borgarstjóra, ið hefur rætt til farloyvi eftir § 7, stk. 2.

§ 9. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um samsýning til kommunustýrisslimir. Samsýning kann m.a. verða veitt fyri:

- 1) luttøku á kommunustýrisfundum og nevndarfundum,
- 2) luttøku á øðrum fundum í sambandi við útinning av starvinum sum kommunalt valdur limur,
- 3) skeiðsluttøku, sum kommunustýrið hefur góðkent,
- 4) annað virksemiti, eftir umbøn frá kommunustýrinum ella eini fastari nevnd.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetur

nærri reglur um samsýning til onnur enn kommunustýrslimir fyrir arbeiði í nevndum o.l., sum kommunustýrið setir ella skal velja lim ella umboð í.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um lön og eftirlön til borgarstjóra og varaborgarstjóra, tá hesin virkar í borgarstjórans stað.

§ 10. Kommunustýrslimir hevir skyldu at boða frá, um hann heldur iva vera um sítt gegni.

Stk. 2. Kommunustýrið ger av, um ein kommunustýrslimir er ógegnigur.

Stk. 3. Er líkt til, at kommunustýrið tekur avgerð um, at kommunustýrslimir er ógegnigur, kunnu limir, ið eru valdir á viðkomandi valevnislista, krevja, at tiltakslimir fær fundarboð.

Stk. 4. Hevir tiltakslimir ikki fingið fundarboð í tí føri, kommunustýrið ger av, at kommunustýrslimir er ógegnigur, kunnu teir limir, ið valdir eru á viðkomandi valevnislista, krevja, at málið verður flutt til næsta fund.

Stk. 5. Málið kann tó ikki verða flutt, um 2/3 av teimum hjástøddu kommunustýrslimum eru ímóti, ella um málið ikki tolir at bíða.

§ 11. Eingin, sum situr í starvi hjá kommununi, má vera limur í einari nevnd, sum hevir við hansara starvsviðurskifti at gera.

Stk. 2. Ein nevndarlimur má ikki fyri viðurlag gera nakað arbeiði fyri tann partin av kommunalu fyrisingini, ið verður stjórnað av avvarandi nevnd, uttan so at arbeiðið er boðið út alment, ella umstøðurnar serstakliga ráða til slíkt, og í seinra føri skal kommunustýrið hava samtykt hetta frammanundan.

Kapittul 3 Kommunustýrisfundir

§ 12. Nývalda kommunustýrið skal skipa seg í seinasta lagi innan árslok í

valárinum.

Stk. 2. Kommunustýrið skal vera fullmannað á fyrsta fundi. Fyrst valdi kommunustýrslimir gevir fundarboð og leiðir fundin, til borgarstjóri er valdur. Um tveir ella fleiri kommunustýrslimir eru valdir við líka nógvum atkvøðum, ger valnevndin av við lutakasti, hvør skal geva fundarboð og leiða fundin, til borgarstjóri er valdur.

Stk. 3. Berst kommunustýrslimi frá at møta á fyrsta fundi, skal tiltakslimir innkallast.

§ 13. Kommunustýrið hevir vanliga fund eina ferð um mánaðin. Nærri reglur um vanligar fundir skulu vera ásettar í fundarskipanini.

Almannakunngjørt skal verða við ársbyrjan, nær og hvar vanligir kommunustýrisfundir verða hildnir.

Stk. 2. Kommunustýrið hevir eykafund, tá ið borgarstjórin heldur tað vera neyðugt, ella um 1/3 av kommunustýrslimum krevja tað. Borgarstjórin ger av, nær og hvar eykafundir verða hildnir. Avgerð um eykafund skal verða almannakunngjørd, um høvi er til tess.

§ 14. ¹⁾ Kommunustýrið er viðtøkuført, um í minsta lagi helmingurin av kommunustýrslimum er á fundi.

Stk. 2. ¹⁾ Er einki annað ásett, er uppskot samtykt, tá ið fleiri atkvøður eru fyri enn ímóti. Stendur á jøvnum, er uppskotið fallið.

Stk. 3. Tá persónur verður settur í starv hjá kommununi, fer val millum fleiri umsøkjara fram eftir meirilutavalháttinum sambært § 2.

§ 15. Kommunustýrslimir kann seta fram uppskot og spyrja um øll kommunal viðurskifti. Nevndir og borgarstjóri skulu geva kommunustýrinum allar kravdar upplýsingar, og skulu annars - við

teimum avmarkingum, ið fylgja av lóggávuni - fylgja avgerðum kommunustýrisins.

Stk. 2. Ein og hvør kommunustýrislimur, ið ikki er nevndarlimur, kann krevja at fáa sent dagsskráir, úrrit úr gerðabókum, málstilfar o.a., sum sent verður nevndarlimunum.

§ 16. Kommunustýrið skal áseta í kommunustýrisskipanina, hvussu kommunustýrislimur skal kunna fáa upplýsingar ella tekniska hjálp frá fyrisitingini í sambandi við málsviðgerðir.

Stk. 2. Kommunustýrislimur hevur rætt at kanna framlagt tilfar saman við serkønum stuðli, sum ikki er kommunustýrislimur, í tí vavi, tað er í samsvari við reglurnar um tagnarskyldu.

§ 17. Kommunustýrislimur hevur rætt at fáa skjalainnlit í málum, har tilfarið í endaligum skapi er til skjals í kommunalu fyrisitingini.

Stk. 2. Kommunustýrislimur skal stíla umsókn sína um skjalainnlit til borgarstjóran við tilskilan um, hvørji skjøl ella mál talan er um.

Stk. 3. Borgarstjórin kann avmarka rættin til skjalainnlit í tí vavi, tað er neyðugt við atlit at málsavgreiðsluni, ella har skjalainnlit í avgerandi mun ber ampa við sær.

§ 18. Berst kommunustýrislimi frá at møta á kommunustýrisfundi vegna heilsustøðu, kunnu teir limir, ið eru valdir á viðkomandi valevnislista, krevja, at tiltakslimur fær fundarboð. Á fyrsta fundinum ella við aðru viðgerð av fíggarætlanini, sbr. § 12 og § 39, kann verða kravt, at tiltakslimur fær fundarboð, eisini um kommunustýrislimi berst frá at møta av aðrari orsök. Er eingin kommunustýrislimur, sum kann seta fram krav um at geva tiltakslimi

fundarboð, kann tiltakslimurinn sjálvur krevja at fáa fundarboð.

Stk. 2. Berst kommunustýrislimi væntandi frá at røkja starv sítt í meira enn 14 samfullar dagar vegna annað alment starv, heilsustøðu ella aðra lógliga orsök, skal viðkomandi boða borgarstjóranum frá, og borgarstjórin skal síðani geva tiltakslimi fundarboð.

Stk. 3. Kommunustýrið ger av, um treytirnar fyri innkallan av tiltakslimi eru loknar.

§ 19. Tá ið kommunustýrislimur aftur er førur fyri at luttaka, fer innkomin tiltakslimur út.

Stk. 2. Í teimum førum, har fleiri tiltakslimir eru komnir inn á sama valevnislista, men har starvstíðin ikki endar samstundis, skal tann tiltakslimur, ið fyrstur er valdur, verða seinastur út.

Kapittul 4 Borgarstjórin

§ 20. Borgarstjórin hevur dagligu leiðsluna av kommunalu fyrisitingini. Hann býtir málini sundur til tær ymisku nevndirnar og tekur sær av teimum málum, sum ikki eru latin nakrari nevnd.

Stk. 2. Borgarstjórin gevur fundarboð og fyrireikar kommunustýrisfundirnar.

Undan hvørjum fundi skal borgarstjórin kunna kommunustýrislimirnar um, hvørji mál koma fyri.

Stk. 3. Eitt hóskandi tíðarskeið fyri fundin skal borgarstjórin leggja mál og málsupplýsingar fram, so at kommunustýrislimirnir kunnu gera sær eina sjálvsmeting um hesi málini.

§ 21. Á hvørjum vanligum kommunustýrisfundi boðar borgarstjórin frá, hvørji mál eru beind í nevnd síðan síðsta fund.

Stk. 2. Borgarstjórin ansar eftir, at tey

mál, ið krevja kommunustýrisviðgerð, fáa tílka viðgerð, og at neyðug ummæli verða fingin. Borgarstjórin skal síggja til, at málini verða avgreidd, og um neyðugt ger hann fyriskipan um hetta.

Stk. 3. Borgarstjórin kann taka avgerð í málum, ið ikki tola at bíða ella har ongin orsök er til iva.

Stk. 4. Borgarstjórin ansar eftir, at farið verður fram eftir samtyktum kommunustýrisins. Hann ansar eftir, at allar útreiðslur og inntøkur hava neyðuga játtan.

§ 22. Nærri reglur um virkseml borgarstjórans verða ásettar í kommunustýrisskipanini.

Stk. 2. Ber borgarstjórin seg undan at fremja tær uppgávir, ið annaðhvørt eftir hesi lóg ella kommunustýrisskipanini eru latnar honum at umsita, kann kommunustýrið tilnevna ein annan kommunustýrisslim at røkja hansara uppgávir. Kommunustýrið kann í álvarsomum føri, ella tá borgarstjórin ferð eftir ferð ber seg undan at fremja uppgávir sínar, fyribils velja ein annan kommunustýrisslim sum virkandi borgarstjóra.

Stk. 3. Avgerðin sambært stk. 2, 2. pkt., skal alt fyri eitt verða latin landsstýrismanninum til staðfestingar.

Stk. 4. Staðfestir landsstýrismaðurin eina avgerð hjá kommunustýrinum sambært stk. 3, er borgarstjórin undantikin starvi sínum frá hesum mundi.

Stk. 5. Hevir landsstýrismaðurin staðfest eina avgerð sambært stk. 4, skal kommunustýrið alt fyri eitt leggja málið inn fyri dómsvaldið til rættarroynd fyri at royna, um treytin í stk. 2, 2. pkt., er til staðar. Kemur dómsvaldið til ta niðurstøðu, at treytin í stk. 2, 2. pkt., er til staðar, skal borgarstjórin víkja sæti.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin kann í stk. 2 nevnda føri, eftir áheitan frá

kommunustýrinum, gera av, at lønin hjá borgarstjóranum skal verða skerd við einum fjórðingi, eini helvt, ella at hon í versta føri fellur burtur.

§ 23. Setir borgarstjóri ella varaborgarstjóri fram umbøn um at verða loystur úr starvi, kann kommunustýrið loysa hann úr starvinum.

Stk. 2. Fer borgarstjóri ella varaborgarstjóri úr kommunustýrinum, doyr, ella verður loystur úr starvi, skal nýval av borgarstjóra ella varaborgarstjóra fara fram eftir reglunum í § 6, stk. 2 og stk. 3.

Stk. 3. Tá ið nýggjur borgarstjóri verður valdur eftir stk. 2, kann tað, við góðkenning frá landsstýrismanninum, eftir umstøðunum verða vikið frá ásetingini í § 6, stk. 2, 4.pkt. um so er, at stutt tíð er eftir av valskeiðnum.

§ 24. Kemur tiltakslimur í staðin fyri borgarstjóran, tekur varaborgarstjórin við uttan so, at kommunustýrið skal velja nýggjan borgarstjóra, sbr. stk 2.

Stk. 2. Er tiltakslimur komin inn fyri borgarstjóra ella varaborgarstjóra eftir reglunum í § 18, stk. 2, men sannlíkt er, at fráveran varir longri enn 2 mánaðir, skal kommunustýrið fyribils velja borgarstjóra ella varaborgarstjóra í teirra stað eftir reglunum í ávíkavist § 6, stk. 2 og stk. 3. Ásetingin í § 23, stk. 3 er somuleiðis galdandi.

§ 25. Borgarstjórin ansar eftir, at allar samtyktir á kommunustýrisfundi verða fýrðar í gerðabók, sum við fundarlok skal verða lissin upp og undirskrivað av øllum teimum luttakandi kommunustýrisslimunum.

Stk. 2. Hevir kommunustýrisslimur serstøðu, kann hann krevja, at serstøða hansara í stuttum verður viðmerkt í gerðabókina. Tá mál, har kommunustýrisslimur hevir serstøðu sambært gerðabókini, verður sent øðrum myndugleikum, kann

kommunustýrisslimur krevja, at myndugleikin verður kunnaður um tað, ið stendur í gerðabókini.

Kapittul 5 **Almenni**

§ 26. Kommunustýrisfundir eru almennir. Um neyðugt, kann kommunustýrið gera av, at mál, sum t.d. persónsmál, skulu verða viðgjørð fyrri afturlatnum hurðum. Henda viðgerð kann fara fram fyrri afturlatnum hurðum, um borgarstjórin ger tað av, ella um 1/3 av kommunustýrisslimunum krevur tað.

Stk. 2. Kommunustýrið kann loyva starvsfólki hjá kommununi at fylgja við eini málsviðgerð fyrri afturlatnum hurðum.

Stk. 3. Kommunustýrið kann loyva øðrum fólki at fylgja eini málsviðgerð fyrri afturlatnum hurðum til tess at fáa upplýsingar í málinum við fyriliti fyrri reglunum um tagnarskyldu.

§ 27. Kommunustýrið skal kunna borgararnar um ta endaligu samtyktu fíggarætlanina eins og um roknskapin saman við møguligum viðmerkingum.

Stk. 2. Yvirlit yvir tey mál, ið koma fyrri á fundi, eins og úrrit úr gerðabókini fyrri síðsta fund, skulu verða almannakunngjørd við fyriliti fyrri reglunum um tagnarskyldu.

Kapittul 6 **Nevndir**

§ 28. Settar skulu verða ein fíggarnevnd og ein ella fleiri aðrar fastar nevndir til beinleiðis fyrisiting av kommunalum viðurskiftum. Nevndirnar skipa seg sjálvar, sbr. tó § 38, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 2. Val av limum og tiltakslimum til fastar nevndir fer fram beint eftir, at borgarstjóri og varaborgarstjóri eru valdir. Valið fer fram eftir lutfalsvalháttinum sambært § 3.

Stk. 3. Hevur borgarstjórin ella annar nevndarformaður fastan sess í eini nevnd, verður hesin sessur taldur við upp í sessatalið, sum bólkur teirra hevur rætt at ogna sær.

Stk. 4. Verður avgjørt at velja nevnd av nýggjum, stendur øll nevndin fyrri vali.

§ 29. Allir limir í føstu nevndunum skulu vera kommunustýrisslimir.

Stk. 2. Kommunustýrisskipanin skal áseta nærri reglur bæði um manning og málsøki hjá teimum føstu nevndunum. Talið á nevndarlimum skal vera stakt, og tað skal vera minni enn helmingurin av øllum kommunustýrisslimunum.

Stk. 3. Nærri reglur um nevndararbeiðið kunnu verða ásettar í eina fundarskipan.

§ 30. Nevndarformaður gevur fundarboð og fyrireikar nevndarfund.

Stk. 2. Borgarstjórin kann kalla nevndarlimirnar í einari ella fleiri nevndum saman fyrri at tosa um felags áhugamál.

Stk. 3. Borgarstjórin hevur atgongd til allar nevndarfundir, tó uttan atkvøðurætt. Borgarstjórin skal hava fundarskrá og fráboðan um, nær og hvar nevndarfundur verður hildin.

Stk. 4. Nevndin kann geva øðrum persóni atgongd, um tað er ynskilig til tess at fáa upplýsingar í málinum.

§ 31. Nevndarformaðurin ansar eftir, at farið verður fram eftir nevndarsamtyktunum. Hann ansar eftir, at allar útreiðslur og inntøkur hava neyðuga játtan.

Stk. 2. Nevndarformaður kann taka avgerð í málum, ið ikki tola at bíða, ella har ongin orsök er til iva. Tó skal borgarstjórin kunnast, áðrenn avgerð verður tikin í málum, ið ikki tola at bíða, uttan so er, at tað snýr seg um avgerðir, sum við lóg eru latnar nevndini.

Stk. 3. Ein og hvør nevndarlimur

kann leggja mál um virksemi hjá nevndarformanninum fyri nevndina. Formaðurin skal eftir áheitan geva nevndini allar upplýsingar, eins og hann í øllum lutum skal lýða tær avgerðir, nevndin tekur.

§ 32. Nevndarlimur kann, áðrenn ein nevndaravgerð verður sett í verk, krevja, at málið verður lagt fyri kommunustýrið til avgerðar.

§ 33. Ein nevnd er viðtøkufør, um í minsta lagi helmingurin av nevndarlimunum er á fundi.

Stk. 2. ²⁾ Er einki annað ásett, er uppskot samtykt, tá ið fleiri atkvøður eru fyri enn ímóti. Stendur á jøvnum, er uppskotið fallið.

§ 34. Nevndarformaðurin ansar eftir, at allar nevdarsamtyktir verða førðar í gerðabók, sum við fundarløk skal verða lisiin upp og undirskrivað av øllum teimum luttakandi nevndarlimunum.

Stk. 2. Hevur nevndarlimur serstöðu, kann hann krevja, at serstöða hansara í stuttum verður viðmerkt í gerðabókina. Tá mál, har nevndarlimur hevur serstöðu sambært gerðabókini, verður sent øðrum myndugleikum, kann nevndarlimurin krevja, at myndugleikin verður kunnaður um tað, ið stendur í gerðabókini.

Kapittul 7

Aðrar nevndir og umboðan

§ 35. Har kommunustýrið eftir øðrum reglum ella fyriskipanum skal vera umboðað í øðrum nevndum ella tilíkkum, og kommunustýrið bert skal velja eitt umboð, fer valið fram eftir meirilutavalháttinum sambært § 2. Skulu fleiri umboð verða vald, fer valið fram eftir lutfalsvalháttinum sambært § 3.

Stk. 2. Skal ein nevnd ella tilíkt verða mannað við øðrum enn bara

kommunustýrisslimum, fer valið av teimum, ið kommunustýrið skal velja, fram undir einum.

Stk. 3. Í teirri raðfylgju, sessirnir verða lutaðir einum bólki, kann bólkurin tilnevna limir ella onnur, til annað slag av sessum er sett.

§ 36. Kommunustýrið kann seta serstakar nevndir at taka sær av einstøkum málum ella at ráðgeva kommunustýrinum, fíggarnevdini ella aðrari fastari nevnd.

Stk. 2. Kommunustýrið ásetir nærri reglur bæði um virksemi, virkisskeið og manning av serstøkum, ráðgevandi nevndum.

§ 37. Kommunustýrið kann seta staðbundnar, ráðgevandi nevndir til tess at tryggja fólki á staðnum ummælisrætt í málum, sum viðvíkja staðbundnum viðurskiftum.

Stk. 2. Staðbundnar nevndir skulu verða mannaðar bæði við umboðum úr kommunustýrinum og við staðbundnum umboðum, tó soleiðis, at staðbundnu umboðini altíð eiga meirilutan.

Stk. 3. Val av staðbundnum umboðum fer fram sama dag og eftir somu reglum, sum val fer fram til kommunustýrið við teimum avvikum, ið umstøðurnar krevja, sbr. stk. 4.

Stk. 4. Nærri reglur um samanseting, manning og hoyringarmannagongd skulu verða ásettar í kommunustýrisskipanina. Eisini verða í kommunustýrisskipani settar neyvari reglur um neyðug frávík frá kommunuvallógini viðvíkjandi valbæri, valrætti v.m.

Stk. 5. Kommunustýrisslimur kann ikki samstundis vera staðbundið umboð.

Kapittul 8 Fíggjarumsiting

§ 38. Fíggjarnevndin tekur sær av beinleiðis umsitingini av málum, ið víðvíkja kassa- og roknskaparverki og lønar- og starvsfólkaviðurskiftum kommununar. Borgarstjórin er nevndarformaður.

Stk. 2. Fíggjarnevndin samskipar og fylgir við fíggjarligu og fyrisitingarligu viðurskiftunum innan tað kommunala fyrisitingarøkið.

Stk. 3. Fíggjarnevndin hevur ábyrgd av

- 1) at gjørd verður ein bókhaldsførsluskipan, ið gjølla sýnir, hvussu kommunuognin verður umsitin,
- 2) at liðugur roknskapur við møguligum viðmerkingum verður grannskoðaður,
- 3) at viðgera og taka støðu til viðmerkingar frá grannskoðanini og
- 4) at leggja grannskoðaðan roknskap saman við grannskoðanarfrágreiðingini fyri kommunustýrið til góðkenningar og undirskrivningar.

Stk. 4. Áðrenn mál víðvíkjandi fíggjarviðurskiftum og fyrisitingarligum viðurskiftum verða løgd fyri kommunustýrið, skal fíggjarnevndin geva sítt ummæli.

§ 39. Fíggjarárið er frá 1. januar til 31. desember. Fíggjarnevndin skal fyri 1. oktober leggja uppskot til fíggjarætlan fyri kommunustýrið.

Stk. 2. Kommunustýrið skal viðgera uppskot til fíggjarætlan tvær ferðir við í minsta lagi 14 daga millumbili. Fíggjarætlanin skal verða endaliga samtykt í seinasta lagi 1. desember.

§ 40. Tá fíggjarætlanin er endaliga samtykt, verður eisini útskrivingin av kommunuskattinum fyri komandi árið samtykt við fíggjarætlanini sum grundarlag. Samtykta fíggjarætlanin er á sama hátt bindandi fyri kommunalu umsitingina komandi fíggjarárið.

§ 41. Kommunustýrið hevur játtanarmyndugleikan. Ikki kann verða farið undir eitt arbeiði, fyrr enn neyðug játtan er tøk.

Stk. 2. Kommunustýrið kann tó um neyðugt veita eykajáttan. Eykajáttan krevur tvær viðgerðir við í minsta lagi 14 daga millumbili. Við hvørja eykajáttan skal verða víst á, hvussu hon verður fíggjað.

Stk. 3. Hevur kommunustýrið sambært lóg ella aðrari bindandi rættarreglu skyldu til at bera útreiðslurnar av ávísum tiltøkum, kann hetta setast í verk uttan játtan frammanundan, men játtan skal tá skjótast gjørligt fáast frá kommunustýrinum.

§ 42. Fíggjarnevndin skal ansa eftir, at øll peningaogn hjá kommununi er goymd á tryggan hátt.

Stk. 2. Peningaognir skulu setast í peningastovn, á postgiro ella í tílk lánsbrøv, ið nýtt verða, tá ið um ognir hjá ómyndingum ræður, so tær geva sum mest av sær.

Stk. 3. Virðisbrøv skulu hava átekning um, at tey eru ogn hjá kommununi, og at eingin hevur ræði á teimum uttan samtykt kommunustýrisins. Um til ber, skal átekningin verða skrivað í bók hjá viðkomandi stovni.

§ 43. Til lántøku, veðsetan, nýtslu av rakstraravlopi og tílíkum krevst samtykt frá kommunustýrinum.

Stk. 2. Er nettoskuldin meira enn ein álíkning eftir einum av landsstýrismanninum árliga ásettum skattaprosenti, krevst loyvi frá

landsstýrismanninum til lántøku og til broytingar í lánitreytunum.

§ 44. Føst ogn hjá kommununi má ikki seljast, uttan so, at ognin frammanundan hefur verið boðin út alment. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um mannagongdina við almennum útboði umframt reglur um, at ávísar ognir kunnu undantakast almennum útboði.

Stk. 2. Skjøl viðvíkjandi keypi og sølu av fastari ogn o.t. skulu verða undirskrivað av borgarstjóranum og einum persóni, sum kommunustýrið hefur heimilað til tess.

§ 45. Kommunan skal hava óhefta, sakkøna grannskoðan av sínum fíggjarviðurskiftum. Grannskoðarin skal vera ríkisgóðkendur ella skrásettur. Grannskoðarin kann krevja allar neyðugar upplýsingar útflyggjaðar frá kommunustýrinum fyri at gera arbeiði sítt.

Stk. 2. Grannskoðarin skal regluliga eftirkanna roknskaparførslu og roknskaparmannagongdir hjá kommununi.

Stk. 3. Grannskoðarin skal hyggja eftir, um tann fíggjarliga umsitingin samsvarar við lógina, fíggjarætlanina, eykajáttanir og aðrar tiknar avgerðir.

§ 46. Í samband við góðkenning av ársroknskapinum skal kommunustýrið taka støðu til, um grannskoðarin skal halda áfram, ella um ein annar skal verða valdur.

Stk. 2. Til tess at loysa grannskoðaran úr starvi krevst loyvi frá landsstýrismanninum.

§ 47. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um kontoskipan, fíggjarætlan, bókhald, ársroknskap, grannskoðan og avgerðir um viðmerkingar til grannskoðanina og tílíkt.

Kapittul 9 **Eftirlit, rættartiltøk v.m.**

§ 48. ¹⁾ Landsstýrismaðurin hefur eftirlit við kommununum ²⁾ og kommunalum samstørvum.

Stk. 2. ¹⁾ Skjøl hjá kommununum, sum sambært lógini um alment innlit og fyrisitingarlógini eru innanhýsis, verða framhaldandi at meta sum innanhýsis skjøl, hóast tey verða latin landsstýrismanninum í sambandi við eftirlit sambært stk. 1.

§ 49. Ikki er loyvt kommunum at fíggja rakstur, rentur og avdráttir við lántøku ella við inntøku frá sølu av fastari ogn.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um, nær tað í serføri kann gerast undantak frá ásetingunum í stk. 1.

§ 50. Ein kommuna kann einans taka lut í vinnuligum virkseimi, um so er, at virkseimið tænar einum almannagagnligum endamáli og ikki hefur vinning fyri eyga.

Stk. 2. Kommunan kann seta almenn tiltøk í verk, um so er, at hetta er til frama fyri vinnulívið á staðnum, men stuðul til einstaklingar ella einstakt virkseimi má ikki latast uttan so, at serligar orsøkir eru.

Stk. 3. Áðrenn tiltak sambært stk. 1 ella stk. 2 verður sett í verk, skal kommunustýrið skrivliga boða landsstýrismanninum frá hesum.

§ 51. Kommunusamstørv, ið hava við sær avmarkingar í teimum lógarásettu heimildunum, sum kommunustýrið hefur eftir hesi lóg, kunnu bert setast á stovn, um so er, at landsstýrismaðurin góðkennir eina tílfka samstarvsavtalu.

Stk. 2. Hevur landsstýrismaðurin góðkent eina kommunusamstarvsavtalu eftir stk. 1, skal hann eisini góðkenna treytirnar í

sambandi við avtaluslit. Er ósemja um treytirnar, verða tær ásettar av landsstýrismanninum.

§ 52. Landsstýrismaðurin ásetir reglur viðvíkjandi ábyrgdarbindingum, veðhaldi o.l. og viðvíkjandi tilsøgn um regluligar veitingar, ið kommunan ikki eftir lógini hevur skyldu til.

§ 53. Kommunustýrið hevur skyldu at veita landsstýrismanninum allar neyðugar upplýsingar og frágreiðingar.

Stk. 2. Til tess at landsstýrismaðurin kann røkja sínar eftirlitsskyldur við fíggjarligu viðurskiftinum hjá kommununum, skulu tær lata honum:

- 1) grannskoðaðan roknskap innan 1. juni eftir endað fíggjarár,
- 2) samtykta fíggjarætlan innan 3 gerandisdagar eftir 1. desember og
- 3) samtykta eykajáttan innan 3 gerandisdagar aftaná, at hon er samtykt.

§ 54. Er nettoskuldin hjá kommununi meira enn eina nettoálíknung, sbr. § 43, stk. 2, kann landsstýrismaðurin geva kommunustýrinum boð um at gera neyðugar broytingar í uppskotið til fíggjarætlan, í fíggjarætlan ella í eykajáttan, um landsstýrismaðurin metir, at:

- 1) inntøku-, útreiðslu- og íløgumetingarnar eru skeivar,
- 2) inntøku-, útreiðslu- og íløgumetingarnar eru gjørdar á skeivum grundarlagi, ella at
- 3) inntøkurnar ella útreiðslurnar og íløgurnar eru órímiligar ella óneyðugar.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann í tí í § 43, stk. 2, nevnda føri geva kommunustýrinum boð um at lata

landsstýrismanninum uppskot til fíggjarætlan innan 1. oktober.

§ 55. Hevur kommunustýrið tikið eina avgerð, sum er ímóti lóggávuni, kann landsstýrismaðurin ógilda avgerðina. Undir viðgerðini av málinum kann landsstýrismaðurin fyribils taka avgerðina av. Er avgerðin framd í verki, kann landsstýrismaðurin einans ógilda ella fyribils taka avgerðina av, um

- 1) ein partur í málinum skrivliga heitir á landsstýrismannin um hetta,
- 2) tað ikki eftir aðrari lóggávu er høvi til at klaga og
- 3) avgerandi fyrilit, serliga til privat áhugamál, ikki tala ímóti hesum.

Stk. 2. Heldur kommunustýrið seg óvirkið mótvegis lógarásettum skyldum, kann landsstýrismaðurin áleggja teimum kommunustýrslimum, sum bera ábyrgd av hesum, tvingsilsbøtur.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann saksøkja kommunustýrslim eftir endurgjaldi, um hann ber ábyrgd av, at kommunan hevur verið fyri missi.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann sleppa einum sakarmáli, um viðkomandi kommunustýrslimur í staðin sektarsamtykkir mótvegis kommununi innan ásetta freist.

Stk. 5. Kommunustýrslimur kann ikki sleppa sær undan ábyrd við ikki at greiða atkvøðu.

Stk. 6. Ásetingarnar í stk. 1-5 eru eisini galdandi fyri fíggjarnevndina og aðrar fastar nevndir og viðkomandi nevndarlimir umframt kommunusamstørv, sum nevnd í § 51.

²⁾ Ásetingar í stk. 1-5 eru eisini galdandi fyri kommunusamstørv, ið eru ásett í aðrari lóggávu.

§ 56. Kommunustýrslimur verður sektaður við bót, um hann tilætlað ella av grovum ósketni skúgvar til viks tær skyldur, ið fylgja av starvsinnihaldi hansara.

Stk. 2. Átala eftir stk. 1 kann einans verða reist eftir áheitan frá landsstýrismanninum.

Kapitul 10 Gildiskoma og skiftisreglur

§ 57. Henda løgtingslóg kemur í gildi 1. januar 2001, sbr. tó stk. 2 og § 59.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann við kunngerð seta hesa lóg ella partar av henni í gildi áðrenn 1. januar 2001.

Stk. 3. Samstundis, sum henda lóg kemur í gildi, fara hesar lógir úr gildi:

- 1) Løgtingslóg nr. 45 frá 29. juni 1972 um føyroysku kommunurnar við seinni broytingum og
- 2) løgtingslóg nr. 189 frá 8. desember 1993 um tær kommunalu fíggarætlanirnar, ásetan av kommunuskattaprosentinum, kommunalan veðhaldsgrunn v.m. við seinni broyting.

Stk. 4. Kunngerðir, reglugerðir og starvsskipanir, sum eru gjørdar við heimild í løgtingslóg nr. 45 frá 29. juni 1972 um føyroysku kommunurnar við seinni broytingum, verða verandi í gildi við teimum broytingum, ið fylgja av hesi lóg, til tær verða settar úr gildi. Reglugerðir og starvsskipanir fara tó úr

gildi 1. juli 2001, tá kommunustýrini skulu hava samtykt nýggja kommunustýrisskipan og fundarskipan sambært ásetingunum í § 5, stk. 1 og stk. 3.

§ 58. Fyri kommunur við færri enn 500 íbúgvum við ársbyrjan í valárinum verða hesi undantøk gjørd:

1. § 5, stk. 2, er ikki galdandi fyri hesar kommunur. Í hesum kommunum verður talið á kommunustýrslimunum 5, tó soleiðis, at fyri kommunur við 100 íbúgvum ella færri verður talið 3.
2. § 6, stk. 2, 3. og 4. pkt og stk. 4 og § 7, stk. 2, eru ikki galdandi fyri hesar kommunur. Í hesum kommunum verður ásett í kommunustýrisskipanini, hvønn setanarbrøk borgarstjórin skal hava.
3. §§ 28-34 eru ikki galdandi fyri hesar kommunur, og áliggur tað tá borgarstjóranum at taka sær av teim uppgávum, ið annars høvdu ligið hjá fíggarnevnd ella aðrari nevnd.

§ 59. Til kommunuvalið ár 2000 skulu veljast í minsta lagi 7 kommunustýrslimir í kommunum, sum hava 500 íbúgvar ella fleiri við ársbyrjan í valárinum, og skulu 5 kommunustýrslimir veljast í kommunum við færri enn 500 íbúgvum og 3 í kommunum við færri enn 100 íbúgvum.

Tórshavn, 17. mai 2000

Anfinn Kallsberg (sign.)

løgmaður

Endanotur

¹⁾ Broytt við løgtingslóg nr. 71 frá 6. mai 2003

²⁾ Broytt við løgtingslóg nr. 57 frá 30. apríl 2018

Viðmerkingar til einstöku greinarnar í kommunustýrslógini

Kapittul 1: Lógarøki og allýsingar

Til Kapittul 1 Lógarøki og allýsingar: Í 1. kapitli eru ásetingar um gildisøki lógarinnar, umframt allýsingar av teimum valháttunum, ið verða nýttir í samband við ymisk val í kommunustýrinum.

Til § 1: Her verður sett mark millum gildisøkið hjá kommunustýrslógini og aðari fyrisitingarlóggávu. Á henda hátt verður miða ímóti einari avmarking millum kommunustýrslógina og teimum fyrisitingarlógum, ið reglubinda virkseimið hjá kommununum á ymiskum økjum, umframt teimum lógum, ið leggja fyrisitingarligar heimildir til kommunustýrini. Tað eru dømi um, at aðrar lógir kunnu fatast sum tillagingar av vanligu reglunum í kommunustýrslógini. Av ymiskum orsøkum kunnu hesar treingja ella avmarka gildisøkið hjá kommunustýrslógini, m.a. við at avmarka heimildirnar hjá kommunustýrunum ella tillaga viðtøkuførið hjá kommunustýrinum.

Tá tað er neyðug, at varðveita hesa lóggávu, sjálvt um ein nýggj kommunustýrslóg verður sett í gildi, hevur tað týðning at sláa fast, at ásetingarnar í kommunustýrslógini, og serliga tær, ið viðvíkja virkseminum hjá kommunustýrinum, verða nýttar, uttan so, at greið lógarheimild er fyri øðrum.

Til § 2: Henda ásetingin er av lógartekniskum orsøkum orðað sum ein allýsing, av tí, at tað snýr seg um ein valhátt, sum verður endurtikin í lógini. Annars er meirlutavalhátturin ikki broyttur í mun til galdandi lóg.

Til stk. 1.: Meiriluti verður mettur í mun til talið á teimum kommunustýrslimum, ið møttir eru á fundi.

Til stk. 2.: Sambært stk. 2, 1. pkt. er einki, ið forðar fyri, at onnur valevni kunnu verða skotin upp við aðru atkvøðugreiðslu, sjálvt um tey ikki vóru skotin upp við fyrstu atkvøðugreiðslu.

Til stk. 3.: Í lógini er ikki ásett, hvussu eitt lutakast skal verða avgreitt. Eitt mótmæli um framferðarháttin við lutakastinum eigur tí at verða sett fram, áðrenn lutakastið verður greitt úr hondum.

Stk. 3, 2. pkt. ásetir, at fyrst valdi limur skipar fyri. Fyrst valdi er tann, ið hevur fingið flestar atkvøður á tí lista, ið hevur størsta atkvøðutal, samanber eisini viðmerkingarnar til § 12, stk. 2.

Til § 3: § 3 er eins og § 2 sett sum ein allýsing, meðan lutfalsvalhátturin annars ikki broyttur í mun til galdandi lóg.

Við lutfalsvali skal sundurbýtið í bólkar sambært stk.1 verða fráboðað undan valinum; men tó er tað ikki ein treyt, at henda fráboðanin skal verða givin undan tí fundi, tá valið fer fram.

Av tí, at borgarstjórin er føddur nevndarformaður í fíggjarnevndini, samanber § 38, stk. 1, skulu limirnir til allar fastar nevndir verða valdir eftir sama bólkabýti til tess at forða fyri tí móguleika, at bólkur borgarstjórans kann fáa ein óynsktan fyrimun í fíggjarnevndini, við tað, at borgarstjórin so kann siga seg vera ein einmansból, samstundis, sum tann bólkurin, ið borgarstjórin annars hoyrir til, eisini sigur seg vera ein sjálvstøðugan ból.

§ 3, ið er samfest § 28, stk. 3, staðfestir meginregluna um mótrökning av sessum, um so er, at borgarstjórin ella ein nevndarformaður eru føddur limir í eini nevnd v.m. Í tflíkum føri skal hesin sessur verða mótröknaður tí sessatali, hansara bólkur eigur. Reglan er treytað av, at viðkomandi, samstundis, er limur í kommunustýrinum, við tað, at tað bert eru kommunustýrslimir, ið boða frá, hvønn ból teir eru í.

Kapittul 2: Kommunustýrið

Kapittul 2 Kommunustýrið: Í 2. kapitli eru ásetingar um manning og virkseimi hjá kommunustýrinum umframt og rættindi hjá kommunustýrslimumum.

Til § 4: Lógin ber heitið "løgtingslóg um kommunustýrið", og er hetta at skilja júst sum tað er sagt, tí talan er um at gera lógarkamar bæði um skipanir og starvshættir hjá kommunustýrum og øðrum kommunalum stovnum.

Til stk. 1. Sum upprunastøði fellur tað uttanfyri karmarnar í kommunustýrslógini, at áseta nærri reglur um tað virkseimi, ið ein kommuna skal taka sær av ella, hvat virkseimi ein kommuna annars kann taka sær av. Tá tala verður um kommunuviðurskipti í uppskotinum, verður hinvegin roknað við, at ávísar uppgávur mugu vera kommunalar. Sostatt má avmarkingin av hugtakinum "tann kommunala fyrisitingin" altíð standa í mun til lógarásettar kommunalar uppgávur og til fyrisiting av teimum uppgávum, ið ikki eru lógarásettar. Umframt tær lógarásettu uppgávarnar, hava kommunurnar vanligu átikið sær aðrar uppgávur uttan lógarheimild, ið serliga hava verið tænastutiltøk av ymiskum slag til borgaranar.

Nakrar avmarkingar av kommunalu uppgávuunum í mun til vinnuligt virksemi eru tó ásettar í § 50 í uppskotinum. Víst verður til § 50 og viðmerkingarnar til greinina.

Við atliti til, at lógin skal galda fyri allar kommunur, har ein ella fleiri bygdir ella býir kunnu vera, verður felagsheitið "kommunustýrið" nýtt um tað stýrið, ið stýrir teimum kommunalu viðurskiftunum og felagsheitið "borgarstjóri" um formannin í kommunustýrinum.

Til stk. 2.: Ásetingin er einans tikin við fyri at gera lesaranum greitt, at ásetingar um sjálvst valið til kommunustýrið ikki standa í hesi lóg.

Til § 5 Til stk. 1.: Kommunustýrið skal áseta reglur, ið serstakliga viðvíkja heildarskipan kommununnar í kommunustýrisskipanini. Lógin ásetir ymsastaðni, hvørji tey viðurskifti eru, sum skulu ella kunnu verða lagað gjøllari í kommunustýrisskipanini. Lógin viðger tó ikki hetta út í æsir.

Sambært vanligum kommunalum rættaraðalreglum eru nøkur innihaldslig krøv sett kommunustýrisskipanini. Í henni eiga t.d. ikki at vera reglur um heimiling (delegatión) ella um viðurskifti, sum hvørki viðvíkja kommunalum uppgávum ella kommunalum virksemi annars.

Sambært § 48 hevur landsstýrismaðurin, sum partur av tí vanliga rættargildisfeittirlitinum (legalitetseftirlitinum) eftirlitið við, at ongar ólóglegar ásetingar eru í kommunustýrisskipanini, men sambært uppskotinum skal kommunustýrisskipanin ikki, sum galdandi lóg ásetir, góðkennast av landsstýrismanninum.

Sambært stk. 1, 2. pkt. skulu broytingar í kommunustýrisskipanini hava tvær viðgerðir. Ásetingin er serliga ætlað at vera vernd ímóti, at vikið verður frá kommunustýrisskipanini av hentleikaorsøkum undir eini málsviðgerð. Harumframt skal kravið um tvær viðgerðir tryggja, at innihaldið fær eina holla viðgerð. Kommunustýrið skal ansa eftir, at kommunustýrisskipanin er hóskaði og sama kommunustýrið skal viðgera bæði uppskot og broytingaruppskot til kommunustýrisskipanina.

Til stk. 2.: Talið av kommunustýrisslimum, ið er leyst av støddini á kommununi, samanber tó § 58, skal ásetast í kommunustýrisskipanini. Hugsandi er eisini, at ein kommunueind aftaná møguliga samanlegging í fyrsta umfari heldur, at tørvur er á nógvum limum fyri at tryggja, at so nógv áhugamál fáa umboðan sum gjørligt. Seinni tá nýggja eindin er ein meiri vælvirkandi eind, kann talið so minka um kommunustýrið ynskir tað.

Til stk. 3.: Kommunustýrið skal serliga gera ásetingar í fundarskipanina, sum viðvíkja rættargangsreglum ella mannagongdum fyri kommunustýrisskipanini sum t.d., hvussu fundarboð verða givin, mannagongd fyri atkvøðugreiðslu o.s.fr. Fundarskipanin skal sostatt áseta karmarnar fyri arbeiðsskipanina hjá kommunustýrinum.

Innihaldsliga kann fundarskipanin ikki áseta reglur, sum víkja frá vanligum rættarligum meginreglum. Sostatt kunnu ongar ásetingar verða gjørdar í fundarskipanina, sum gera rættarstøðuna verri hjá tí einstaka kommunustýrissliminum í mun til vanligar reglur.

Til stk. 4.: Henda áseting, ið partvís er nýggj í mun til galdandi lóg, umrøður skipanina av tí kommunalu fyrisingini og starvsfólka viðurskifti. Ásetingin vísir fyrst og fremst, at tann kommunala fyrisingin er partur av stýriskervinum, har kommunustýrið er evsta stýrið og tí næst, at talan er um ein og sama fyrisingarmyndugleika. Tað verður hildið, at vera vanligur umsitingarligur skikkur, at mál verða fyrireikað av umsitingini og á henda hátt fáa tilført umsitingarligan serkunnleika. Tá ið hetta er sagt, skal verða lagt afturat, at kommunustarvsfólk hava onga sjálvstøðuga heimild, uttan so er, at tað er heimilað teimum í lóggávuni. Ætlanin við ásetingini er at vísa á, at umframt teir í lógini umrøddu stovnar, er ein týðningarmikil liður í kommunalu umsitingini, ið nevnt fyrisingin.

Talan er annars um starvsfólka viðurskifti fyri starvsfólk, sum kommunan setir í fast starv. Í eini tilfari starvsfólka skipan eiga at vera ásettar reglur fyri, hvussu fólk verða sett/søgd úr starvi, hvør setir/sigur úr starvi, starvsøki, starvsheiti og aðrar almennar og ítøkiligar ásetingar.

Til stk. 5.: Ásetingin skal verða við til at tryggja eitt javnt alment lønarlag og at samsvar er millum lønir hjá landinum og hjá kommunum. Sostatt skulu sáttmálar og avtalur, sum kommunu, kommunur ella kommunalir felagsskapir gera, har ásetingar eru um løn- og setanarviðurskifti góðkennast av landsstýrismanninum. Viðvíkjandi flokkingum og stigum verður serliga hugsað um hægri stør.

Til § 6 stk. 1.: Eins og í galdandi lóg verður her lýst tann borgarliga skyldan hjá kommunustýrisslimi til at lata seg velja til borgarstjóra, varaborgarstjóra og í nevnd, umframt at skyldan til at gera onnur arbeiði í sambandi við kommununa verður staðfest. Grundgevingin fyri, at áseta hesa skyldu er, at hesi størvugu mugu metast at vera ein náttúrlig liður í kommunustýrissstarvinum, og harafturat ein fyrirtreyt fyri, at kommunan kann virka, samanber tó stk. 4. Skyldan at lata seg velja í nevnd fevnir um allar nevndir.

Til stk. 2.: Val av borgarstjóra fer fram eftir meirilutavalháttinum. Valt kann ikki vera í loyndum. Tí skal ein møgulig skrivlig atkvøðugreiðsla verða skipað soleiðis, at tað kann staðfestast, hvussu teir einstøku kommunustýrisslimirnir hava atkvøtt.

Tað er einki, ið forðar fyri at velja ein kommunustýrisslim, sum ikki er á fundi til borgarstjóra, sí tó stk. 4.

Ikki kann verða vikið frá ásetingini í stk. 2, 1. pkt. um, at val av borgarstjóra hevur gildi alt valskeiðið. Virkiskeiðið hjá borgarstjóranum kann verða styttri enn valskeiðið, men einans eftir jättan sambært § 23, stk.

1 og í teimum í § 23, stk. 2 nevndu fòrum, ella um borgarstjórin verður settur úr starvi sambært § 22, stk. 2, 2. pkt.

Tá ið borgarstjórin er valdur, skal hann sambært stk. 2, 3. pkt. leggja vanliga starv sítt niður og onnur møgulig stórv við, herímillum starv sum landsstýrismaður og fólkavald stórv, sum t.d. lógtingsmaður. Hetta kemst av, at borgarstjórarstarvið verður fulltíðarstarv. Víst verður eisini til viðmerkingarnar til § 9.

Ásetingin í 2. pkt. fevnir ikki um tey álitisstórv, ið viðkomandi hevur við tað, at viðkomandi er kommunustýrslimur.

Til stk. 3.: Varaborgarstjóri og møguligir 1. og 2. varaborgarstjóri verða á sama hátt, sum borgarstjórin valdur fyri alt valskeiðið. Virkar varaborgarstjóri í borgarstjórans stað, tekur varaborgarstjórin yvir allar tær skyldur í liggja á borgarstjóranum sambært hesari lóg og kommunustýrisskipanini. Nær varaborgarstjórin skal taka við eftir borgarstjóran er ikki ásett alment, men ein ítøkilig meting eigur at vera gjørd í hvørjum einstøkum føri. Kommunustýrið kann tó avgerða at velja nýggjan borgarstjóra eftir § 24, stk. 1 tá tiltakslimur kemur inn fyri borgarstjóran.

Til stk. 4.: Ásetingin er eitt fyrivarni í mun til stk. 1, sum ásetir skylduna til at lata seg velja til borgarstjóra. Tá borgarstjórarstarvið sambært kommunustýrisslógini er eitt fulltíðar leiðslustarv, sum ikki er sambæriligt við annað borgarligt starv ella fólkavald umbodan, ber hetta við sær, at skyldan til at lata seg velja til borgarstjóra í serstøkum fòrum kann vera skerd. Tei føri talan kann vera um, er avmarkað til persónligar grundaðar orsøkir. Talan kann ikki einans vera um sjúku, men eisini um valið verður kommunustýrsliminum ella borgarliga starvi hansara til óbótliga skaða.

Til stk. 5.: Bera allir kommunustýrslimir seg í hendingaføri undan og lúka teir samstundis treytirnar í stk. 4 fyri at bera seg undan, at verða borgarstjóravalevni, sostatt, at kommunustýrið ikki fær skipa seg innan freistina í § 12, stk. 1, kann landsstýrismaðurin taka avgerð um, at útskriva nýval. Hetta er fyri, at hava ein møguleika fyri at trýva inn, um so er, at kommunustýrið ikki fær skipað seg.

Til § 7 stk. 1.: Her verður rætturin til fríloyvi ella fráveru frá arbeiðinum til tess at røkja eitt kommunalt starv lógarfestur.

Endamálið við greinini er, at veita trygd fyri, at býtið verður javnari í kommunustýrinum ímillum privat og alment lónt.

Hugtakið "løntakari" verður ikki allýst; men rætturin er latin øllum starvsfólkum, tað veri seg privat ella alment lónt.

Hetta er sostatt ein lágmarks verndarregla. Tað er tí einki, ið forðar fyri, at tað í aðrari lóggávu, í sáttmálum ella øðrum verður veitt arbeiðstakara betri rætt til fráveru.

Rætturin til fríloyvi fevnir um luttøku á skeiðum og veruligum fundum, har avgerðir verða ella kunnu verða tiknar, ið hava týðning fyri kommunala starvið.

Fríloyvi eftir stk. 1 fevnir tó ikki um luttøku á floksfundum o.ø., hóast hesir fundir eru tætt tengdir at starvinum, sum kommunustýrslimur. Rætturin fevnir ikki um vígslur, gestamóttøkur ella líknandi umbodan. Rætturin til fríloyvi merkir ikki ein rættur til at fáa frí frá arbeiði sínum við løn.

Til stk. 2: Her verður ásett, at borgarstjóri hevur krav um farloyvi úr borgarliga starvi sínum, meðan hann er borgarstjóri. Ásetingin er bert galdandi fyri borgarstjórar í almennum starvi. Slíkt farloyvi eigur at verða viðgjørt eins og onnur farloyvi t.e., at borgarstjóri hevur rætt at koma aftur í starv, men hevur hann ikki krav at fáa júst tað sama starvið aftur, sum hann hevði frammanundan. Mett verður, at tað ikki ber til at lóggeva á sama hátt fyri borgarstjórar, sum arbeiða hjá privatum vinnuvirkjum ella í fríari vinnu.

Hugtakið "konsessionerað felag" fevnur, í hesum føri, ikki um almenn partafeløg, privatar loyvisgávarar o.l.

Til § 8 stk. 1.: Eftir hesum kann ein arbeiðsgevari ikki lógliga siga ein løntakara úr starvi, av tí, at hesin stendur á einum valevnislista, ella er valdur í kommunustýrið. Henda áseting er tikin við, fyri at ásetingin í § 7 um rætt til fríloyvi skal hava eitt veruligt innihald. Verndin móti uppsøgn fevnir bæði um tað, at viðkomandi er valdur í kommunustýrið ella nevnd o.a., umframt tá viðkomandi tekur sær av uppgávum, ið vanliga standast av at vera kommunustýrslimur.

Til stk. 2.: Sambært stk. 2 skal arbeiðsgevarin prógva, at uppsøgnin ikki er brot á ásetingina í stk. 1. Ein líknandi áseting finst eisini í § 6, stk. 5 í lógtingslóg um javnstøðu millum kvinnur og menn.

Til stk. 3.: Samsýningin eigur at verða ásett í mun til tað tíð, ið viðkomandi hevur starvast hjá arbeiðsgevaranum og eftir umstøðunum annars. Í hesum sambandi skal viðmerkjast, at handhevan av rættinum til fráveru frá arbeiðinum má metast at vera av avgerandi týðningi fyri, at ein jøvn umbodan av íbúgvunum kann tryggjast í kommunustýrunum. Verður ásetingin brotin, eigur hetta tí at føra til eina munandi samsýning, ið verður goldin viðkomandi í einum.

Markið fyri mestu samsýning er sett við eina upphædd, ið svarar til løn í 50 vikur hjá viðkomandi løntakara. Hetta svarar til ásetingina í § 6, stk. 4 í lógini um javnstøðu millum kvinnur og menn.

Trætumál um lóggildi av uppsøgn og um stødd á upphæddini, ið skal rindast av arbeiðsgevaranum, verða avgjørd av dómssvaldinum.

Til § 9 stk. 1.: Tað verður latið upp í hendurnar á landsstýrismanninum, at áseta fastar og greiniligar reglur um á hvønn hátt og nær, samsýning skal verða veitt, og eru ásetingarnar ikki ætlaðar, at viðgera hetta út í æsir. Talan kann sostatt verða um samsýning fyri hvønn fund, fyri tíðarnýtslu o.s.fr. ella um skipan við fastari samsýning til kommunustýrslimirnar vegna starv teirra sum kommunalpolitikarar, ella kanska eina skipan, sum onkursvegna sameinir hesar samsýningarhættir.

Endamálið við ásettum samsýningarreglum er, at ein og sama skipan er galdandi fyri øll kommunustýri. Skipanin skal vera so mikið greið, at hon ikki á nakran hátt kann verða nýtt ella misnýtt at trýsta kommunustýrslimir.

Til stk. 2.: Onnur enn kommunustýrslimir eru m.a. limir í ráðgevandi og staðbundnum nevndum, sum kunnu setast sambært ásetingunum í kapitli 7.

Til stk. 3.: Landsstýrismaðurin ásetir reglur um løn og eftirløn til borgarstjórar og varaborgarstjórar. Løn til varaborgarstjóra kemur uppá tal, tá hesin sambært lógini virkar í borgarstjórans stað, sambært § 6 stk. 3. Ásetingin tekur støði í kommunustýrslógini yvirhvøvdur. Sambært § 20, stk. 1, 1. pkt. skal borgarstjórin virka, sum dagligur leiðari á tí kommunalu fyrisitingini, umframt, at hann skal røkja tær uppgávur, ið annars eru latnar honum. Sambært § 6, stk. 2, 3. pkt. hevur borgarstjórin skyldu at røkja starv sítt av heilum huga, og tí skal hann eisini hava løn fyri starv sítt, sum borgarstjóri. Tá landsstýrismaðurin ásetir reglur um løn og eftirløn, skulu atlit havast til møguligar aðrar ásetingar ella viðtøkur um eitt nú eftirløn, ið viðkomandi hevur rætt til.

Til § 10: § 10 fevnir um tað serliga ella ávísa gegnið. Umráðandi er, um kommunustýrslimur hevur ein serligan áhuga í einum ávísnum máli, samanber § 3 í lógtingslóg nr. 132 frá 10. juni 1993 um fyrisitingarlóg.

Til stk. 1.: Av tí, at spurningurin um ógegni um gjørligt má avgreiðast áðrenn avgerð verður tikin í einum máli, er tað skyldan hjá viðkomandi kommunustýrslimi sjálvum at boða frá, um grundir eru fyri iva um gegni hansara.

Til stk. 2.: Boðar ein kommunustýrslimur frá, at hann heldur iva vera um sítt gegni, so skal kommunustýrið avgreiða gegnismálið, áðrenn farið verður undir málsviðgerðina. Henda mannagongdin eigur at verða nýtt, av tí at rættarfylgjan av ógegni er, at viðkomandi kommunustýrslimur skal fara av fundinum, tá ið tað málið, har ið hann er ógegnigur, skal verða avgreitt.

Tó kann ein kommunustýrslimur bæði vera við í málsviðgerðini um gegnisspurning sín og greiða atkvøðu um hann. Hetta er eitt undantak í mun til vanligu regluna í § 6, stk. 3 í fyrisitingarlógini.

Um so er, at kommunustýrið ger av, at kommunustýrslimur er ógegnigur, so er henda avgerð ein rættaravgerð, sum skal hava sítt støði í lóggávuni – serliga § 3 í fyrisitingarlógini – og í vanligum rættargrundreglum; ikki í politiskari umráðan.

Til stk. 3 og 4.: Ásetingarnar at innkalla tiltakslim eru grundaðar á umhugsni, um ikki tilvildarluga at broyta tað politiska styrkislutfallið í kommunustýrinum, um so er, at ein limur verður ógegnigur. Ásetingarnar eru ikki tvungnar. Tiltakslimur kann verða innkallaður. Tað kann hugsast at verða trupult hjá tiltakslimi, ið bert verður boðsendur at taka støðu í einum ávísnum máli, at fáa nóg gott innlit í tey kommunalu viðurskiftini, og at tað tí kanska er hópisleyst, at krevja eina sjálvstøðuga støðutakan undir ábyrgd frá tílkum limi.

Tað eru teir limir, ið valdir eru á viðkomandi valevnislista, ið hava rætt at krevja, at tiltakslimur verður innkallaður. Sostatt fellur tað ikki í lut hansara, ið ógegnigur er, at krevja, at tiltakslimur verður innkallaður, uttan so, at hann er einvaldur. Tiltakslimur er tann, ið hevði verið næstvaldur á viðkomandi valevnislista.

Til stk. 5.: Fyri at sleppa undan óneyðugum og óneyðuga seinkandi krøvum um, at málið skal útsetast til næsta fund, verður ásett, at rætturin eftir stk. 4 kann avmarkast. Men av tí, at talan er um at avmarka ein rætt hjá limum, ið valdir eru á viðkomandi valevnislista, er tað eitt krav, at 2/3 av kommunustýrslimunum skulu vera ímóti, at málið verður flutt til næsta fund.

Til § 11 stk. 1.: Greinin fevnir um generelt gegni ella starvsósambæri. Sambært hesi áseting verður persónur útiðstúr úr fastari nevnd, um so er, at málsøkið hjá tí føstu nevndini fevnir um hansara starvsøki. Ásetingin viðvíkur serliga teimum, ið sita í leiðandi størvum, men eisini starvsfólk, ið kunnu javnmetast við leiðandi starvsfólk – eitt nú tey, ið sita einsamøll á einari deild/øki og tí ongan hava yvir ella undir sær á deildini/økinum eru fevnd av ásetingini.

Avgerðandi er ikki um viðkomandi er beinleiðis settur av kommunustýrinum ella starvast í kommununi, tí grundgevingin fyri ásetingini er, at persónur ikki eigur at vera limur í eini nevnd, um viðkomandi vegna íþókiligt ógegni ikki kann vera við í fleiri málsviðgerðum. Her snýr tað seg, so at siga bert, um fyrilit, ið eru til gagns fyri ta kommunalu fyrisitingina. Harumframt tekur ásetingin eisini støði í fyrilitinum um álit borgaranna á ta kommunalu fyrisitingina.

Sum meginregla vil henda ásetingin útiðstúra nærum øllum teimum, ið starvast innan tað fyrisitingarluga økið hjá einari fastari nevnd. Hetta leggur ásetingin tó upp fyri, við at seta eitt krav um, at málsøkið hjá nevndini

skal hava eitt ávíst tilknýti til starvsøki hjá einum nevndarlimi, áðrenn viðkomandi eigur at verða útihýstur úr nevndini.

Sambært tilknýtiskravinum skal metingin um starvsósambærið hava sítt upprunastøði í, um tað er neyðugt, at útihýsa starvsfólkinum frá limaskapinum í eini fastari nevnd fyri at tryggja grundleggjandi fyrilit við fyrisingarligum virkisføri og á tann hátt, at varðveita álit borgaranna. Metingin um starvsósambæri orsakað av ov tættum tilknýti skal vera ítøkilig.

Til stk. 2.: Ásetingin, ið er orðað sum eitt minstamark, skal forða fyri, at nevndarlimur ikki fær framihjárætt í mun til aðrar borgarar ella at arbeiði í loyndum verður latið uppí hendurnar á einum nevndarlimi.

Tó er ikki altíð neyðugt at bjóða tað arbeiði út, sum skal gerast fyri kommununa, men serligar umstøður mugu vera til staðar, um eitt kommunustýri kann avgerða, at gera avtalu um arbeiði við viðkomandi nevndarlim. Er talan um smærri arbeiði, kunnu hesi góðkennast við einari meiri almennari góðkenning, soleiðis, at kommunustýrinum ikki nýtist at góðkenna øll arbeiði frammanundan í hvørjum einstakum føri.

Kapittul 3: Kommunustýrisfundir

Til § 12: Til stk. 1. Ásetingin um, at kommunustýrið skal skipa seg fyri árslok, sigur greitt, at kommunustýrið skal verða skipað, áðrenn valskeiðið byrjar. Viðvíkjandi áseting av valdegi v.m. verður víst til almennu viðmerkingarnar.

Skuldi tað borist á, at ein limur fellur varandi frá, eftir at kommunustýrið er skipað, og áðrenn valskeiðið byrjar, nýtist kommunustýrinum ikki at skipa seg av nýggjum.

Sambært reglum í løgtingslóg um val til kommunurnar er tað ásett, at áðrenn nývalda kommunustýrið kann taka við, skal tað gamla ella sitandi kommunustýrið tó hava avgreitt móguligar klagur um valið v.m.

Um so er, at ein kлага um valið ber við sær, at samansetingin í kommunustýrinum verður broytt, so skal kommunustýrið skipa seg av nýggjum.

Í tíðarskeiðinum til valskeiðið byrjar, kann nývalda kommunustýrið einans viðgera tey mál, sum lógin ásetir, sum t.d. val av borgarstjóra, varaborgarstjóra, val av limum í fíggarnevndina o.s.fr.

Til stk. 2 og 3.: Her verður ásett, at kommunustýrið skal vera fullmannað á fyrsta fundi. Hesi áseting kann ikki verða vikið frá. Tí skal tiltakslimur sambært stk. 3 verða innkallaður, um kommunustýrslimi berst frá at mæta, samanber eisini § 18.

Til § 13 stk. 1.: Ásetingin um, at kommunustýrið vanliga hevur fund eina ferð um mánaðin er ein vegleiðandi regla. Hon er tí ikki til hindurs fyri, at fleiri fundir verða hildnir, ella, at eingir vanligir fundir t.d. verða hildnir í summarfrítíðini. Kommunustýrið ger sjálvst av, nær og hvar vanligir fundir verða hildnir. Kommunustýrið kann gera av, at halda fundir ávísar dagar í vikuni, dagstevndar dagar ella annað.

Tá ið kommunustýrið árliga ásetir nær kommunustýrisfundir skulu verða, so eigur tað at verða gjørt við atliti, at móguleika borgaranna til hjáveru. Tað er tí hósakiligt, at halda kommunustýrisfundir uttan fyri vanliga arbeiðstíð.

Tann samtykta fundarætlanin er bindandi, og skal hon sambært stk. 1, 2. pkt. verða almannakunngjørd. Sambært vanligum reglum, er tað eitt krav til fundarætlanina, at hon er so mikið greið, at borgararnir ikki aftan á almannakunngerðingina ivast í, nær kommunustýrisfundir verða hildnir. Henda ásetingin krevur sostatt, at bæði tann árliga fundarætlanin og tann einstaki fundurin skulu verða almannakunngjørd.

Til stk. 2.: Skulu eykafundir verða hildnir, so eiga teir, at verða hildnir skjótast gjørligt. Vanliga reglan um fundarfráboðan ber við sær, at eykafundur eigur at verða fráboðaður einar fyra yrkadagar frammanundan, um so er, at málið tolir at bíða so leingi.

Til § 14 stk. 1.: Eins og eftir galdandi kommunulóg, er kommunustýrið viðtøkuført, um í minsta lagi helmingurin av limunum eru á fundi. Tað er ikki nøkur treyt, at t.d. borgarstjórin tekur lut í atkvøðugreiðsluni. Er kommunustýrslimur sambært § 10 hildin at vera ógegnigur í einum ávísnum máli, so kann hann hvørki vera við í málsviðgerðini ella í atkvøðugreiðsluni, og kann hann tí heldur ikki verða taldur við í uppgerðina um, hvørt kommunustýrið er viðtøkuført ella ikki.

Til stk. 2.: Hetta stk. var broytt í 2003 áðrenn var ásetingin henda: ” *Um einki annað er fyriskipað, er eitt uppskot samtykt, tá ið meirilutin av teimum, ið greiða atkvøðu, hevur atkvøtt fyri uppskotinum. Stendur á jøvnum, er uppskotið fallið*”. Viðmerkingar til lógarbroytingina vóru tá hesar: ” Orsøkin til broytingaruppskotið er, at í galdandi lóg eru reglur um ein atkvøðuhátt í kommunustýrinum, sum kann elva til iva, og lógin hevur harnæst ongar reglur um støðuna hjá innanhýsis skjølum, sum landsstýrismaðurin fær frá kommununum í sambandi við viðgerð av málum, har landsstýrismaðurin er eftirlitsmyndugleiki sambært kommunustýrslógini.

Endamálið við broytingini í § 1, nr. 1 í uppskotinum er at broyta atkvøðuháttin í kommunustýrinum til at vera tann sami, sum er galdandi í Løgtinginum, t.e. at uppskot verða samtykt við vanligum meiriluta.

Sum galdandi lóg er orðað, er ekki nokk, um fleiri atkvøður eru fyri einum uppskoti enn ímóti á viðtøkuførum kommunustýrisfundi, tí sambært § 14, stk. 2 í lógini skal meirilutin av teimum, ið greiða atkvøðu, atkvøða fyri uppskotinum, skal tað verða samtykt.

Avleiðingin av galdandi orðing er, at um t.d. 7 kommunustýrslimir eru á fundi, 3 atkvøða fyri einum uppskoti, 2 atkvøða ímóti og 2 atkvøða blankt, so verður úrslitið, at uppskotið fellur. Í døminum hava 7 greitt atkvøðu, men hóast 3 hava atkvøtt fyri, og bert 2 ímóti, fellur uppskotið, tí 3 atkvøður fyri ikki umboða meirilutan av teimum 7, ið samanlagt greiddu atkvøðu.

Blankar atkvøður telja sostatt við. Hetta kann til tíðir tykjast órímligt og kann harumframt elva til iva, tí hóast eitt uppskot hevur fingið fleiri atkvøður fyri enn ímóti, er ikki víst, at tað formliga er samtykt.

Verður ásetingin um atkvøðuháttin broytt, verður avgreiðslan av málunum einfaldari, atkvøðuhátturin verður samsvarandi tí, sum er galdandi fyri Løgtingið sambært § 18, stk. 2 í stýrisskipanarlógini, og meira umráðandi, minni orsök verður til iva, um ávíst uppskot er samtykt ella ikki.”

Til stk. 3.: Viðgerðin av kommunalum starvssetanum í kommunustýrinum eigur at vera grundað á upplýsingar um allar umsøkjarnar. Við atkvøðugreiðsluna kunnu allir umsøkjara skjótast upp. Er innstilling gjørd, og er kommunustýrið samt um at fylgja innstillingini, er hetta nóg mikið fyri at fremja setanina.

Til § 15 stk. 1.: Í § 4 er ásett, at kommunustýrið er stýrandi organið í kommununi. Tað, at kommunustýrið stendur yvir hinum kommunalpolitisku organunum - nevndunum og borgarstjóranum – stendur við so leingi, einki annað er ásett í lóggávuni. Henda áseting er tengd at einum rætti hjá øllum kommunustýrslimum til at spyrja um øll viðurskifti og at krevja, at eitt hvørt mál verður tikið við á fundarskránni til kommunustýrisfundir. Kommunustýrslimur kann nýta sín rætt bæði viðvíkjandi málum, sum eru hjá borgarstjóranum, til nevndarviðgerð ella innan ta kommunalu fyrisitingina, og viðvíkjandi øðrum málum. Sí eisini viðmerkingarnar til § 31, stk. 3. Í slíkum føri hevur borgarstjórin skyldu til at taka málið við á fundarskránni, tá ávísar formligar treytir eru loknar, samanber viðmerking til § 20, stk. 2.

§ 15 stk. 1 gevur einans kommunustýrslimum tann sonevnda framtaksrættin (initiativret), sum tó er avmarkaður, við tað, at hesin framtaksrættur ikki fevnir um ta framhaldandi avgreiðsluna av málinum.

Til stk. 2.: Ásetingin fevnir einans um rættin hjá kommunustýrslimi, at fáa tilfar sendandi og ikki um tann vanliga rættin til skjalainnlit í fyrisitingini. Sambært ásetingini kann hvørki kommunustýrið ella nøkur føst nevnd seta treytir ella avmarka rættin hjá kommunustýrslimi at fáa tilfar sendandi.

Til § 16 stk. 1.: Kommunustýrið ger av, í hvønn mun og hvussu ein áheitan frá kommunustýrslimi um at fáa ískoytisupplýsingar skal verða játtað, samanber eisini § 20, stk. 2 og 3. Verða upplýsingar t.d. sendar kommunustýrslimum, so skal kommunustýrið vísja seg um, at allir kommunustýrslimir fáa somu atgongd til upplýsingarnar. Sostatt skal ein kommunustýrslimur, sum t.d. ikki kann nýta teldu, fáa atgongd til upplýsingar, sum annars verða latnir um teldukervið, á annan hátt.

Til stk. 2.: Kommunustýrslimur hevur harumframt rætt at kanna tað tilfar, ið fram er lagt, saman við fólki uttan fyri kommunustýrið. Hetta merkir tó ikki, at kommunustýrið hevur skyldu til at rinda fyri møguligan kostnað, ið stendst av hesum.

Ásetingin forðar ikki fyri, at ein kommuna, harumframt, kann loyva kommunustýrslimum víðari atgongd til annað tilfar, sum er málinum viðkomandi.

Tá ið sipað verður til vanligar reglur um tagnarskyldu, ásetir § 26 í fyrisitingarlógini tær vanligu reglurnar hesum viðvíkjandi.

Til § 17 stk. 1.: Við tað, at rætturin til skjalainnlit sambært hesi grein er tengdur at starvinum, sum kommunustýrslimur ella nevndarlimur, er høvuðstreytin fyri skjalainnliti, at tilfarið, skjalainnlit ynskist í, viðvíkur einum máli, sum kann verða lagt fyri kommunustýrið sum málsførur myndugleiki.

Við tilfar verður skilt alt vanligt skrivligt tilfar og onnur skjøl t.d. kort, tekningar og fotomyndir, ið viðvíkja málinum, eins og upptøka í journalir og skráir og aðrar skrásetingar viðvíkjandi skjølum til avvarðandi mál. Harafturat kemur tað, ið kemur í staðin fyri vanligu skrivliga tilfarið og onnur skjøl (t.d. filmur, ljóðbond og sjónbandaupptøkur).

Rætturin til skjalainnlit fevnir einans um verandi tilfar. Sostatt kann ein kommunustýrslimur ikki krevja, at nýtt tilfar verður útvegað. Harafturímóti fevnir rætturin til skjalainnlit eisini um skjøl, sum eru undantikin almenni eftir lóg um innlit í fyrisitingina, sí løgtingslóg nr. 133 frá 10. juni 1993.

Til stk. 2.: Kommunustýrslimur skal stíla umsókn um skjalainnlit til borgarstjóran, ið hevur dagligu leiðsluna av kommunalu fyrisitingini um hendi. Tað verður eisini gjørt greitt, at kommunustýrslimir ikki bara kunnu fara ígjøgnum eina mongd av málum í fyrisitingini, ella at teir beinleiðis kunnu krevja fyrisitingina um skjalainnlit.

Til stk. 3.: Borgarstjórin kann í ávísam føri taka avgerð um rætturin til skjalainnlit skal avmarkast. Borgarstjórin stendur tó altíð undir møguligum avgerðum hjá kommunustýriinum hesum viðvíkjandi.

Til § 18: Starvið sum kommunustýrslimur verður mettt sum borgaraskylda. Hetta upprunastøðið er millum annað lógarfest í kommunalu vallógini um skylduna at taka við vali, um ein er valbærur.

Ein kommunustýrslimur hefur sostatt skyldu at røkja starvið í virkiskeiðinum. Hetta merkir í fyrstu syftu, at kommunustýrslimur hefur skyldu at vera á kommunustýrisfundum og á teimum nevndarfundum, har hann er valdur sum nevndarlimur.

Hóast kommunustýrslimur hefur mótiskyldu, er hon ikki treytaleys. Hetta sæst eisini í ásetingunum í stk. 1 og 2 um lógligt forfall. Lógin viðger ikki út í æsir, nær talan er um lógligt forfall, og hon tekur heldur ikki støðu til, hvussu langt mótiskyldan røkkur.

Heilsustøða er greiðliga nevnd bæði í stk. 1 og 2 sum lóglig forfallsorsøk. Hetta merkir, at bæði heilsustøðan hjá kommunustýrsliminum sjálvum eins og heilsustøðan hjá barni hansara, ella øðrum nær skyldum ættfólki, kann volda, at hann hefur lógligt forfall og tískil ikki mótiskyldu.

Í stk. 1 verður eisini onnur orsök enn heilsustøða nevnd, sum lóglig forfallsorsøk. Grundgevingin fyri hesum er tann, at á fyrsta fundinum og við aðru viðgerð av fíggarætlanini, verða bindandi framtíðarkarmarnir lagdir fyri kommunalu fyrisitingina. Á hesum fundum hevði tað tí verið serliga óheppi, um politiska javnvágin í kommunustýrinum bleiv avlaga, orsakað av heilsustøðuni hjá einstakum kommunustýrslimi.

At røkja annað starv er sambært stk. 2 somuleiðis ásett sum lóglig forfallsorsøk. Skal ein kommunustýrslimur røkja tvær ella fleiri borgarligar skyldur um sama mundið, kann limurin sjálvur velja, hvat av hesum hann vil røkja.

Tað eru eisini onnur viðurskifti, sum kunnu vera grundir til lógligt forfall. Í so máta kann frítíð eisini móguliga vera ein lóglig forfallsorsøk. Sama kann gera seg galdandi viðvíkjandi sjálvstøðugum áhugamálum, um so er, at umráðandi er, at raðfesta røkt teirra so frammarlaga, at t.d. fundarvirksemi kann volda, at hann tessvegna kann verða fyri álvarsomum missi ella ampa.

Til stk. 1.: Tiltakslimur kann sambært stk. 1 verða innkallaður, um so er, at kommunustýrslimur ikki kann møta av heilsuávim. At innkalla tiltakslim sambært hesi áseting er sjálvkravt, og tí er ein áheitan um hetta fortreytin fyri, at tiltakslimur kann verða innkallaður.

Til stk. 2.: Borgarstjórin hefur hinvegin skyldu til at innkalla tiltakslimin eftir stk. 2, um tað ikki ber kommunustýrslimi til at møta í minsta lagi 14 samfullar dagar. Í tí viðfangi skulu neyðugar upplýsingar og mógulig skjalprógv vera til taks, ið siga, hví og hvussu leingi kommunustýrslimurin væntandi ikki kann røkja starv sítt. Fráveran er at rokna frá teirri løtu, borgarstjórin verður kunnaður um hana, ella frá tí, at sjálv fráveran byrjar.

Til stk. 3.: Sjálvt um tað er borgarstjórin, ið skal geva tiltaksliminum fundarboð, so er tað kommunustýrið, ið skal gera av, um treytirnar at innkalla tiltakslim eftir stk. 1. og stk. 2 eru til staðar.

Til § 19: § 19 er tikin við til tess at gera málið um ta veruligu útskiftingina greiðligari, serliga við atliti, at mannagongdini, tá ið fleiri tiltakslimir eru inni í senn.

Kapittul 4: Borgarstjórin

Til Kapittul 4 Borgarstjórin: Kapittul 4 er eitt heildaryvirlit yvir starv borgarstjórans sambært kommunustýrslógini.

Til § 20: Til stk. 1 Her verður leiðsluábyrgd borgarstjórans mótvegis kommunustýrinum lýst. Tað er ikki nøkur treyt, at borgarstjórin persónliga skal greiða allar leiðsluuppgávur úr hondum. Í teimum førum, ásett er í lógini, at ein áheitan skal verða send borgarstjóranum, sum t.d. ein áheitan um skjalainnlit sambært § 17, stk. 2, so skal hetta verða gjørt. Í øðrum føri kunnu sjálvsagdar áheitanir av handahógvi verða avgreiddar av starvsfólki kommununnar.

Sum ovasti leiðari fyri ta kommunalu fyrisitingina hefur borgarsjórin ábyrgd av, at øll formlig krøv viðvíkjandi málsviðgerðini eru í lagi. Hetta hefur í stuttum við sær, at borgarstjórin skal síggja til, at skikkað starvsfólk eru tøk, at tey settu fylgja góðum fyrisitingarsiði, at arbeiðið er lagt til rættis á hóskað hátt, at tann neyðuga samskipanin ímillum samanhangandi málsøki verður tryggjað o.s.fr.

Ein fyrirtreyt fyri at røkja hesar leiðsluuppgávur er, at borgarstjórin fær høvi at hava eftirlit við øllum lutum í fyrisitingini, sum eru neyðugir til tess.

Borgarstjórin lutar mál sundur til tær ymisku nevndirnar. Nøkur krøv gera seg galdandi viðvíkjandi sundurskiftingini. Her verður serliga hugsað um, at eingin ivi skal valda um uppgávubýtið ímillum tær føstu nevndirnar, at øki, ið natúrliga hoyra neyvt saman, helst eiga at vera í somu nevnd, og at málsøkini hjá teimum føstu nevndunum eru nøkulunda lík, tá ið tað snýr seg um stødd og týðning.

Ásetingin í stk. 1 um, at borgarstjórin tekur sær av teimum málum, ið ikki eru lögð til nakra nevnd, er sett av hentleikaávim. Sambært kommunustýrisskipanini skulu í grundini øll mál verða lutað og latin viðkomandi

nevndum. Fellur eitt mál ekki natúrliga inn undir málsókið hjá eini fastari nevnd, skal borgarstjórin lata kommunustýrið taka stöðu til hetta.

Til stk. 2.: Sambært 1. pkt. so fatar skylda borgarstjórans, at fyrireika kommunustýrisfundirnar um tey formligu viðurskiftini, samanber eisini viðmerkingarnar til § 30.

Til stk. 3.: Borgarstjórin fyriskipar framløguna av málstílfari til kommunustýrismirnar, so at teir kunnu fáa allar tær upplýsingar, sum tørvur er á, og sostatt verða førir fyri at taka avgerðir á hollum grundarlagi.

Hava kommunustýrismir ikki fingið nóg góðar móguleikar at fyrireika seg til eitt mál, sum teir tí ikki kunnu taka stöðu til, og teir mótmæla hesum, so kann kommunustýrið ikki taka avgerð í málinum, uttan so er, at tað er um at fyrnast, t.e.: at tað tolir ikki at bíða vegna formliga ella rættarlaga freist, ella at málið er av slíkum slagi, at stöða kann verða tikin til tað av handahógvi - uttan fyrireiking.

Til § 21: Í høvudsheitum lýsir § 21, hvussu borgarstjórin skal fremja sína fyrisitingarleiddslu.

Til stk. 2.: Borgarstjórin skal ansa eftir, at øll mál fáa formliga avgreiðslu. Við hesum er m.a. sagt, at borgarstjórin skal ansa eftir, at allar tær avgerðir, sum tiknar eru í kommunustýrinum, skulu verða framdar í verki. Borgarstjórin ansar eisini eftir, at mál, ið skulu samtykkjast av kommunustýrinum, verða lögð fyri kommunustýrið við neyðugum tilmælum.

Til stk. 3.: Her verður sagt, at borgarstjórin hevur eina lógarfesta heimild til, kommunustýrisins vegna, at taka avgerð í ávísium málum, sum ikki tola at bíða ella har eingin orsök er til iva. Í mun til galdandi lóg er hetta formliga ein víðkan av rættinum hjá einum borgarstjóra til at avgerða mál vegna kommunustýrið, við tað, at galdandi lóg krevur, at málið ikki tolir at bíða og harumframt skal eingin orsök vera til iva.

Borgarstjórin skal í fyrstu syftu sjálvur meta, um lógarinnar treytir eru loknar, umframt, at hann eisini skal meta, um allir aðrir kommunustýrismir halda ongan iva vera um málið.

Tað, at eitt mál ikki tolir at bíða, kann t.d. vera at freistir eru um at fara. Men heimildin hjá borgarstjóranum at taka slíkar avgerðir er undir øllum umstøðum treytað av, at málið sambært lógini ikki skal verða lagt fyri kommunustýrið.

Til stk. 4.: Ásetingin um, at borgarstjórin skal ansa eftir, at allar útreiðslur og inntøkur hava neyðuga játtan, fevnr bæði um lógarásett og ikki lógarásett tiltøk, samanber viðmerkingarnar til § 41.

Til § 22 stk. 1.: Ásetingin um, at reglur um virksemlu hjá borgarstjóranum skulu setast í kommunustýrisskipanina samsvarar § 25. stk. 4 í galdandi lóg.

Til stk. 2.: Ásetingarnar í stk. 2 eru serliga ætlaðar til nevndarstýrðar kommunur, um so er, at borgarsjórin kemur í stríð við meirilutan í kommunustýrinum, og misnýtir heimildir sínar, tá avgerðir skulu fremjast í verki ella gjøgnum dagligu leiðsluna av fyrisitingini forðar fyri avgerðunum hjá kommunustýrinum. Eftir hesi áseting, hevur kommunustýrið ein serligan móguleika fyri at tríva inn móttvegis borgarstjóranum, um so er, at hann ikki røkir sínar lógarásettu uppgávur, og ístaðin lata ein annan kommunustýrismir taka sær av uppgávu. Við "verjing" verður skilt, antin virkin ella óvirkin móttstøða móti at virkað við til at fremja avgerðir kommunustýrisins. Hetta viðvíkur serliga teimum uppgávum, ið hava týðning fyri fyrisitingarlaga virki hjá kommununi og har verjing kann hava ávirkan á virkisfæri hjá kommunalu umsitingini.

Ásetingin í 2. pkt. er í mun til ásetingina í 1. pkt. ætlað til, tá verjingin verður mett at vera álvarsom, ella tá borgarstjórin ferð eftir ferð verjir seg við at gera tær uppgávur, ið annaðhvørt eftir hesi lóg ella kommunustýrisskipanini eru latnar honum at umsita.

Til stk. 3.: Borgarstjóranum til verndar, skal landsstýrismaðurin sambært stk. 3 staðfesta avgerðina, sí eisini viðmerkingarnar til § 6. Áðrenn ein tílik avgerð verður staðfest, eigur landsstýrismaðurin gjølla at kanna eftir, at treytirnar fyri fyríbils at seta borgarstjóran frá eru til staðar. Landsstýrismaðurin skal tískil ansa eftir, at fyríbils frásetanin hevur støði í veruligari fyrisitingarlitari misrøkt og at talan ikki er um politiska jagstran.

Til stk. 4.: Hevur kommunustýrið sambært stk. 2, 2. pkt. fyríbils valt ein annan, sum virkandi borgarstjóra og sambært stk. 3 lagt avgerðina fyri landsstýrismannin til staðfestingar, fær avgerðin hjá kommunustýrinum fyrst rættargildi, eftir at hon er staðfest av landsstýrismanninum. Tá er borgarstjórin undantikin starvi sínum fyríbils.

Til stk. 5.: Staðfestingin skal harumframt altíð standa sína roynd í rættinum fyri at kanna, um verjing borgarstjórans er verulig og avgerðin hjá kommunustýrinum um fyríbils at velja ein annan kann góðtakast. Við tað, at ein avgerð hjá kommunustýrinum eftir stk. 2, 2. pkt. er sera inntrívandi, kann avgerðin ikki setast í verk, fyrr enn landsstýrismaðurin hevur staðfest hana og dómsvaldið er komið til tað niðurstøðu, at treytin í stk. 2, 2. pkt. er til staðar. Borgarstjórin skal sostatt ikki víkja sæti fyrr enn dómsvaldið er komið til tað niðurstøðu, at treytin í stk. 2, 2. pkt. er til staðar.

Til stk. 6.: Landsstýrismaðurin hevur heimild, eftir áheitan frá kommunustýrinum, at skerja lønina hjá borgarstjóranum, verður hann settur frá. Møgulig lønarskerjing eigur at verða eftir, hvussu álvarsamt borgarstjórin hevur vart seg ímóti, at fremja sínar skyldubundnu uppgávur og einans í serliga grovum føri eigur lønin at fella burtur. Á sama hátt, sum við staðfesting av avgerðini hjá kommunustýrinum, sum eru

tiknar eftir stk. 2, 2. pkt. skal landsstýrismaðurin eisini her gjølla kanna eftir, at talan ikki er um politiska jagstran.

Til § 23 stk. 1. :Tað er kommunustýrið, ið skal avgerða, um ein umbøn frá borgarstjóra ella varaborgarstjóra skal komast á møti. Umbøn frá einum borgarstjóra ella frá einum varaborgarstjóra, um at verða loystur úr starvi tað, ið eftir er av valskeiðinum, kann verða tikin aftur, so leingi kommunustýrið ikki hevur tikið avgerð í málinum.

Játtar kommunustýrið at eftirlíka umbønini, skal ein tílk samtykt í fyrsta lagi verða tikin beint undan tí tíðarskeiðið, sum borgarstjórin ella varaborgarstjórin sambært umbønini ynskir at verða loystur úr starvi.

§ 23 fevnir einans um borgarstjórans og varaborgarstjórans undantøku úr formansstarvinum. Um undantøku av limaskapi í kommunustýrinum verður yvirhøvur víst til lógina um val til kommunurnar.

Til stk. 2.: Fer borgarstjórin úr starvinum, doyri ella verður loystur úr starvi, skal annar borgarstjóri verða valdur sambært reglunum í § 6, stk. 2, um val av borgarstjóra, sí eisini viðmerkingarnar til hesa gren. Sostatt verður varaborgarstjórin ikki sjálvvirkin borgarstjóri. Tó skal varaborgarstjórin røkja starvið sum borgarstjóri, til nýggjur borgarstjóri er valdur.

Til stk. 3.: Orsøkin til hesa áseting er, at tað kann verða serliga tyngjandi hjá einum kommunustýrslimi, sum verður valdur til borgarstjóra, tá einans stutt tíð er eftir av valskeiðnum, um hann samstundis verður noyddur at leggja borgarliga starvið og øll almen álitissørv frá sær.

Tá mett verður, um frávik skal gerat frá § 6, stk. 2, 2. pkt., skal havast í huga, hvussu long tíð er eftir av valskeiðnum. Er styttri enn 1 ár eftir av skeiðnum, eigur hetta leiðbeinandi at tala fyri, at frávik verður loyvt. Hvussu inntrívandi tað er fyri viðkomandi, um hann skal leggja borgarliga starvið og øll almenn álitissørv frá sær tað tíðina, ið eftir er av valskeiðnum, eigur eisini at havast í huga, tá mett verður um frávik kann loyvast.

Til § 24 stk. 2.: Hevur borgarstjórin sambært § 18, stk. 2 forfall í minst 14 samfullar dagar, og er varaborgarstjórin vorðin fyribils borgarstjóri, kann val av virkandi borgarstjóra ikki fara fram, uttan so er, at varaborgarstjórin fær fráboðan um, at borgarstjórin væntandi hevur forfall í meira enn 2 mánaðir. Víst verður annars til viðmerkingarnar til § 23, stk. 3.

Eftir hesum virkar varaborgarstjórin einans í borgarstjórans stað, tá ið borgarstjórin hevur bráðfeingis forfall, meðan kommunustýrið skal taka støðu til spurningin um, hvør skal verða borgarstjóri, tá fráveran varir longri enn 2 mánaðir.

Til stk. 3.: Samanber viðmerkingarnar til § 23, stk. 3.

Til § 25 stk. 1.: Endamálið við gerðabókini er, at skjalprógva innihaldið í avgerðum og samtyktum kommunustýrisins. Av gerðabókini eigur tí at síggjast, hvussu ein avgerð er tikin - hvussu nógv atkvøður vóru fyri, ímóti ella blankar, tá málið var avgreitt. At skriva í gerðabók, eina avgerð ella samtykt, er tó eingin gildistreyt. Tí er neyðugt at skriva upp, hvørjir kommunustýrslimir eru á fundi, eins og fest eigur at verða á blað, tá ið kommunustýrslimur fer av fundi í ótíð, samanber eisini viðmerkingarnar til § 34.

Sambært § 25 eru tað bert avgerðir og samtyktir, sum skulu verða fýrðar í gerðabókina. Sostatt skulu tingingarfrásagnir ikki verða fýrðar í bókina. At skriva gerðabók skal vera skipað á sovordnan hátt, at tað ikki er gjørligt at broyta tað, ið skrivað er, uttan at tað sæst aftur.

Við fundarløk skal gerðabókin verða lisen upp, og við undirskriftini verður staðfest, at kommunustýrslimurin viðgongur, at hann hevur verið á fundi, og at tað, sum skrivað er í gerðabókina, samsvarar við tað, ið farið er fram á fundinum.

Til stk. 2.: Kommunustýrslimur kann krevja sína serstøðu viðmerkta í gerðabókina, um so er, at hon viðvíkur einum máli, ið hevur verið viðgjørt á fundi. Serstøðan skal staðfesta, hvat kommunustýrslimurin heldur, at kommunustýrið átti at havt avgjört ella samtykt. Sostatt skal viðmerkingin vera stutturdað. Kommunustýrslimur kann eisini krevja, at sín ólíka hugsan um eina mannagongd skal verða fýrð í gerðabókina.

Kommunustýrslimur, sum ynskir at fáa sína serstøðu fýrða í gerðabók, skal seta fram áheitan um hetta.

Sambært stk. 2 er rætturin at krevja, at annar myndugleiki verður kunnaður um innihaldið í gerðabókini, avmarkaður til tey føri, har kommunustýrið gevur sítt ummæli til ein annan myndugleika. Hetta merkir, at verður ein avgerð ella ein samtykt send øðrum myndugleika til kunningar, hevur kommunustýrslimurin ikki rætt at krevja, at sín viðmerkta serstøða skal verða send við.

Kapittul 5: Almenni

Til § 26 stk. 1.: Ástingin um, at kommunustýrisfundir eru almennir svarar til ásetingina í galdandi kommunulóg.

Ásetingin fevnr einans um fundaralmennt. Rætturinn til málsinnlitt í almennu fyrirsitinginni, sum partur ella ikki partur í einum máli, er ávíkavist javnförður í fyrirsitingarlóginni og í lóg um innlitt í fyrirsitingina, sí lögtingslógirnar. nr. 132 og 133 frá 10. júní 1993.

Reglan um fundaralmennt heimilar ikki fundaráhoyrarum talufrælsi á kommunustýris-fundunum.

Ásetingin í stk. 1, 2. pkt. um, at mál kunnu verða viðgjörð fyrri afturlatnum hurðum, er eitt undantak til lógarásettu meginreglu um, at kommunustýrisfundir eru almennir.

Tey mál, ið av góðum grundum kunnu verða viðgjörð fyrri afturlatnum hurðum, eru tílík, har trúnaðarupplýsingar væntandi verða drignir fram undir málsviðgerðinni. Men um trúnaðarlig upplýsing bert kann væntast at verða drigin fram í møguligum kjaki í einum máli, sum er á fundarskránni, skuldu ongar áneyðir verið at havt fund fyrri afturlatnum hurðum.

Nær ein upplýsing er trúnaðarlig, veldst um, hvat eyðkenni hennara er. Persónligar upplýsingar eru aloftast trúnaðarligar, sí eisini § 26 í fyrirsitingarlóginni og § 152, stk. 3 og § 152 a-c í Lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. júní 1939 af borgerlig straffelov við seinni broytingum.

Ásetingin forðar ikki fyrri, at kommunustýrið kann seta í fundarskipanina nøkur sløg av málum, sum væntandi skulu verða viðgjörð fyrri afturlatnum hurðum. Tó skal ein ítökilig meting verða gjörð í hvørjum einstökum føri.

Sambært stk. 1, 2. og 3. pkt. kann spurningurinn um, hvørt eitt mál skal verða viðgjört fyrri afturlatnum hurðum, eisini verða viðgjörð fyrri afturlatnum hurðum um borgarstjórin ella 1/3 av kommunustýrislimunum krevja tað; men tað krevst ikki. Orsøkin til tess er, at tað í sjálvari málsviðgerðinni av spurninginum um hurðarnar skulu verða afturlatnar kann koma fram, at málið skal ikki verða viðgjört fyrri afturlatnum hurðum.

Til stk. 2.: Heimildin, at loyva kommunalt settum fólki at vera við á fundum fyrri afturlatnum hurðum m.a. fyrri at upplýsa eitt mál, kann verða gagnnýtt bæði yvirhøvur og í sambandi við ávís mál. Sambært § 26, stk. 1 í fyrirsitingarlóginni hava kommunalt sett fólki tagnarskyldu. Ein fyrirtreyt fyrri at loyva kommunalt settum fólki á fund fyrri afturlatnum hurðum er, at tað kann verða loyvt hesum persónum at úttala seg á fundinum.

Til stk. 3.: Heimildin í stk. 3 at loyva eisini øðrum persónum at vera við á fundi fyrri afturlatnum hurðum, hevur somu fyrirtreyt sum nevnt í stk. 2. Kommunustýrið kann áleggja hesum persónum tagnarskyldu eftir § 26, stk. 3 í fyrirsitingarlóginni. Verða trúnaðarupplýsingar bornar fram á fundinum, hevur kommunustýrið skyldu at áleggja hesum persónum tagnarskyldu.

Til § 27 stk. 1.: Ásetingin í stk. 1 gevur ikki borgarum rætt at fáa avrit av fíggarætlanini og roknskapinum saman við viðmerkingum ella annað sendandi; men hon er einans ætlað, sum ein skylda hjá kommunustýrinum at kunna borgaran. Hesi skjøl koma annars inn undir tær vanligu reglurnar um skjálainnlitt í lóg um innlitt í fyrirsitingina.

Til stk. 2.: Yvirlitið yvir tey mál, ið koma fyrri á fundi, er neyðturviliga ikki samlíkt fundarskránni. Eftir stk. 2 skal yvirlitið í minsta lagi hava eina frásøgn um málsevnini. Sostatt fevnr reglan eisini um tey málsevni, ið verða viðgjörð fyrri afturlatnum hurðum, við fyriliti fyrri reglunum um tagnarskyldu.

Tá ið tað snýr seg um úrritt úr gerðabókini av seinasta fundi, eru tað einans reglurnar um tagnarskyldu, sum seta avmarkingar hesum viðvíkjandi. Hetta ber við sær, at hóast eitt mál hevur verið viðgjört fyrri afturlatnum hurðum, so forðar tað í sær sjálvum ikki fyrri, at samtyktin verður tikin við í eina framløgu av úrritti úr gerðabókini. Einasta treytin er, at tað í hesum høpi verða ikki latnar trúnaðarligar upplýsingar.

Almannakunngerðing av teim í stk. 2 nevndu málum og úrritum av gerðabókini kann t.d. gerast við, at tilfarið verður atkomuligt eitt ella fleiri staðni í kommununi.

Kapittul 6: Nevndir

Til Kapittul 6 Nevndir: Í 6. kapitli verða fíggarnevndin og føstu nevndirnar lýstar.

Til § 28 stk. 1.: Sambært stk. 1 verður kravt, at tað í tí kommunala bygnaðinum eru í minsta lagi tvær nevndir: ein fíggarnevnd og ein onnur føst nevnd. Sigast kann, at fíggarnevndin, sum so, ikki er føst nevnd, við tað, at borgarstjórin er føddur formaður, og tí, at lógin hevur fleiri ásetingar um, hvørjar uppgávur fíggarnevndin skal røkja. Men av tí, at fíggarnevndin eisini kann røkja aðrar uppgávur enn tær, lógin ásetir, er tað av "terminologiskum" orsøkum kortini valt at lata fíggarnevndina koma undir heitið: føst nevnd.

Tey kommunalu viðurskifti, talan er um eftir stk. 1, eru tey mál, ið lögð eru til nevndirnar, og eru tey tað annaðhvørt eftir lógini ella sambært avgerð.

Ásetingin í stk. 1, 2. pkt. um, at nevndirnar skipa seg sjálvar, merkir, at tær uttan uppílegging frá kommunustýrinum kunnu velja formann, gera av, um næstformaður skal verða valdur, nær nevndarfundir skulu verða hildnir, gera uppskot til fundarskrá o.s.fr. Sambært § 38, stk. 1, 2. pkt. kann fíggarnevndin tó ikki sjálf velja formann.

Ein føst nevnd kann gera av, at skipa seg av nýggjum. Virkisskeiðið hjá tí føstu nevndini kann eisini verða styttri enn valskeiðið. Verður virkisskeiðið stytt, skal øll nevndin veljast av nýggjum, samanber eisini stk. 4.

Til stk. 2.: Ásetingin um val av limum og tiltakslimum er tikin við, til tess, at nevndirnar skulu hava móguleika at útinna nevndarbeiðið, uttan, at vandi skal verða fyri tarni, vegna tess, at onkur nevndarlimur hevur forfall.

Sambært § 6, § 12 og § 28 velur kommunustýrið limir og tiltakslimir til tær føstu nevndirnar, eftir at borgarstjórin er valdur. Hetta ber við sær, at tað er kommunustýrið sjálvt, sum skal velja allar limirnar til tær føstu nevndirnar. Tað er einki krav um raðfylgju í sambandi við nevndarval.

Til stk. 3.: Hettar er ein staðfesting av móttrokingarmeginregluni, við tað, at ein fastur sessur skal verða taldur upp í alt sessatalið, sum lutað verður bólkinum. Hetta er gjørt til tess at forða maktumskipling.

Til stk. 4.: Ásett verður her, at um nevnd skal veljast av nýggjum, so skal øll nevndin veljast av nýggjum undir einum. Hetta forðar tó ikki fyri, at ein nevndarlimur kann verða valdur aftur í somu nevnd.

Til § 29 stk. 1.: Tað eru bert kommunustýrslimir, ið kunnu verða valdir sum limir ella tiltakslimir í fíggjarnevndina ella aðra fasta nevnd.

Til stk. 2.: Tær heimildir, ið sambært lógini ella kommunustýrisskipanini eru latnar eini fastari nevnd, kunnu ikki verða fluttar til aðrar nevndir ella líknandi.

Ásetingin í stk. 2, 2. pkt. um, at talið skal vera stakt og minni enn helmingurin, veitir trygd fyri, at ein føst nevnd ongantíð kann vera meiriluti í kommunustýrinum, og at hon á tann hátt frammanundan skal hava móguleika at tryggja sær, at eitt uppskot verður samtykt.

Til stk. 3.: Nevndin kann áseta nærri reglur um nevndarbeiðið í eina fundarskipan fyri nevndina, t.d. um, hvussu nevndarformaðurin skal fyrireika nevndarfundir.

Til § 30 stk. 1.: Uppgávarnar hjá nevndarformanninum samsvara við tær uppgávar, borgarstjórin hevur í mun til kommunustýrisfundirnar, samanber viðmerkingarnar til § 20, stk. 2, og § 31.

Sum meginreglu ger nevndin sjálv av, nær og hvar nevndarfundir skulu verða hildnir. Sí ásetingina í § 32, stk. 1 um rættin hjá nevndarlimi at krevja mál lagt fyri kommunustýrið.

Til stk. 2.: Tá borgarstjórin kallar nevnd ella nevndir saman, sambært stk. 2, er tað hann ið leiðir samráðingarnar, annahvørt hann er limur í nevndini ella ikki.

Til stk. 3.: Í tí, at borgarstjórin hevur atgongd til nevndarfundirnar, liggur eisini, at hann harumframt kann verða hjástaddur, meðan atkvøtt verður. Hetta hevur sítt støði í ásetingarendamálinum, sum er, at samskipa tað kommunala virkseimið.

Til stk. 4.: Nevndin kann loyva øðrum persóni at vera við á nevndarfundum; men so skal grundgevingin fyri hesum vera við atlit, at málsupplýsingum, samanber viðmerkingarnar til § 26, stk. 2 og 3. Talan kann vera um persónar, sum eru limir í kommunustýrinum, kommunustarvsfólk og onnur. Ásetingin loyvir ikki eini nevnd at seta á stovn eina varandi eygleiðaraskipan fyri t.d. kommunustýrslimir.

Til § 31 stk. 1.: Sum nevnt í viðmerkingunum til § 30, eru uppgávarnar hjá nevndarformanninum javnsettar uppgávanum hjá borgarstjóranum í sambandi við kommunustýrisfundirnar, herímillum tá talan er um at ansa eftir, at allar inntøkur og útreiðslur hava neyðuga játtan, samanber § 21, stk. 4 og eisini viðmerkingarnar til § 41.

Til stk. 2.: Sambært ásetingini í stk. 2, 1. pkt. kann nevndarformaðurin nevndarinnar vegna einsamallur taka avgerð í málum, ið ikki tola at bíða, t.e. at tað ikki tolar at bíða vegna formliga ella rættarlaga freist, ella um eingin orsök er til iva. Heimildin er tó ikki eitt frávik frá tí samsvarandi heimild, sum lögð er til borgarstjóran í tílíkum málum, samaber § 21, stk. 3.

Ásetingin í stk. 2, 2. pkt. áleggur nevndarformanninum eina fráboðanarskyldu móttvegis borgarstjóranum, tá ið talan er um mál, ið ikki tola at bíða. Í tílíkum førum skal nevndarformaðurin, áðrenn avgerð verður tikin, kunna borgarstjóran til tess at tryggja rætt hansara at útinna sínar samskipanarheimildir í teirri kommunalu fyrisingini, herímillum rættin at leggja uppí, um eitthvørt fer fram, sum er ólógligt. Kunningarskyldan fevnir ikki um avgerðir, sum eftir lógini eru latnar nevndini.

Harafturímóti hevur nevndarformaðurin, sum dagligur leiðari, ongar heimildir viðvíkjandi eini grein innan fyrisingina, eins og borgarstjórin. Tó kann nevndin í ávísan mun lata nevndarformanninum upp í hendi heimildir, sum nevndin annars hevur. Lógin áleggur ikki nakað heimilingsforboð í so máta.

Til stk. 3.: Nevndarlimir leggja fram mál um virksemi nevndarformannsins. Ásetingin í stk. 3, 2. pkt. um, at nevndarformaðurin skal vera avgerðum nevndarinnar lýðin, sigur greitt, at tær lógarásettu heimildirnar hjá formanninum eftir stk. 2 nerta ikki við sjálva nevndarskipanina, samanber eisini viðmerkingarnar til § 15.

Til § 32: § 32, 1. pkt. er ein lógarfesting um eina víðfevnandi minnilutaverndarreglu, tí reglan heimilar hvørjum einstøkum limi í fíggjarnevndini ella aðrari fastari nevnd ein íhaldsrætt. Reglan fevnir um allar avgerðir, sum nevndin hevur tikið; men nevndarformaðurin kann tó taka avgerð í málum, sum ikki tola at bíða,

samanber eisini viðmerkingarnar til § 31. Harumframt kann nevndarlimur ekki nýta sín íhaldsrætt viðvíkjandi avgerðum, ið sambært lóggávuni ekki kunnu verða lagðar fyri kommunustýrið.

Íhaldsrætturin er avmarkaður til veruligar avgerðir, og avgerðir viðvíkjandi rættargangsspurningum eru ekki íroknaðar, sum t.d. áheitan um upplýsingar í sambandi við málsviðgerð og tílíkt.

Íhaldsrætturin er treytaður av, at nevndarlimurin hevur verið á nevndarfundinum. Tó er tað eingin treyt, at hann hevur atkvøtt ímóti avgerðini.

Hóast fremjanin av íhaldsrættinum kann hava óhepnar avleiðingar við sær, sum t.d. øktar útreiðslur, so er tað í sjálvum sær ikki nøkur grundgeving fyri at sýta, at íhaldsrætturin kann verða framdur í verki. Í slíkum føri verður kommunustýrið noytt at halda eykafund til tess at bøta um tílíkar avleiðingar.

Krevur ein nevndarlimur íhald, skal tað verða ført í gerðabókina. Kravið um íhald skal týðiliga vera eitt ynski um, at málið verður lagt fyri kommunustýrið. Er ivi um hetta, skal nevndarformaðurin fáa greiði á hesum.

Er ein nevndaravgerð steðgað vegna íhaldsrættin, skal kommunustýrið taka støðu til, um tann steðgaða avgerðin skal verða sett í verk.

Áðrenn kommunustýrisfundur er hildin, kann nevndarlimur, sum hevur útint sín íhaldsrætt, altíð taka sín íhaldsrætt aftur við tí fylgju, at nevndin so kann seta avgerðina í verk.

Til § 33: § 33 lýsir, nær nevndin er viðtøkufør. Avgerðir verða tiknar við vanligum atkvøðumeiriluta, samanber viðmerkingarnar til § 14 um viðtøkuføri hjá kommunustýrinum. Kravið um viðtøkuføri er eisini galdandi í førum, har nevndin gevur sítt tilmæli til kommunustýrið.

Til stk. 2: Hetta stk. var broytt í 2018 soleiðis at atkvøðuhátturin samsvarar við atkvøðuháttin í kommunustýrinum, sí viðmerkingar til § 14, stk. 2.

Til § 34: Viðvíkjandi § 34 verður samanumtikið víst á viðmerkingarnar til § 25. Harumframt er at viðmerkja, at hvør einstøk føst nevnd skal hava sína egnu gerðabók. Men í lógini verður tó einki sagt um, júst, hvussu gerðabókin skal verða skipað. Gerðabókarskipanin má tó veita trygd fyri, at einki ivamál er um hennara próvdygd. Kommunan skal hava gerðabókina í varðveitslu.

Kapittul 7: Aðrar nevndir og umboðan

Til § 35, stk. 1 og 2: Kommunustýrslimum kann meginregluliga verða álagt boð um at lata seg velja, ella teir hava við øðrum orðum, sum umboð kommunustýrisins skyldu at taka ímóti vali til eina tílíka kommunala umboðan.

Kommunustýrið velur sjálvt sínar limir til hesi stýri og tílíkt, samanber stk. 3. Valið kann fara fram á fyrsta fundi, tá ið kommunustýrið skipar seg; men tað kann av praktiskum orsökum eisini verða gjørt seinni.

Ásetingin fevnir ikki um umboðanarviðurskifti í mun til stakar tilburðir, har kommunustýrið ella kommunan skal verða umboðað.

Til stk. 3.: Ásetingin í stk. 3 er at skilja soleiðis, at í tí røð bólkarnir hava rætt til sess avgerða teir um umboð teirra skal vera kommunustýrslimur ella annað umboð so leingi sum annað slagi av sessum ikki er fullmannað. Dømi: nevnd skal setast við 5 limum, 2 kommunustýrslimir og 3 onnur umboð. Bólkurin, ið eigur fyrsta umboð hevur frítt val, tað sama er galdandi fyri annað umboð, men um fyrsta og annað umboð eru kommunustýrslimir skulu triðja, fjórða og fimta umboðið vera onnur umboð.

Til § 36 stk. 1.: Greinin fevnir um tey føri, har kommunustýrið ger av, um ein serstøk nevnd skal verða sett. Hesar nevndir kunnu m.a. setast til at umhugsa ella fyrireika serlig kommunal uppskot ella tiltøk. Ein ávís uppgáva kann sostatt verða latin einari nevnd, sum er sett sambært stk. 1, at avgreiða ella nevndin hevur vegleiðandi ella ráðgevandi uppgávur. Men skulu heimildirnar hjá einari nevnd vera meira almennar, eigur nevndin at verða sett sum ein føst nevnd eftir reglunum fyri hesar.

Val til slíkar nevndir fer eisini fram eftir lutfalsvalháttinum í § 3 og eigur ikki fara fram á fyrsta fundi, tá ið kommunustýrið skipar seg. Hetta er grundað á fyrilitið um møguleikan hjá kommunustýrinum til frammanundan at samráðast, um ein slík nevnd yvirhøvur skal halda áfram ella verða sett.

Verða slíkar nevndir settar, skal kommunustýrið síggja til, at setanin ikki avmarkar tær heimildir, sum fíggjarnævndin ella onnur føst nevnd hevur sambært kommunustýrslógini ella sambært kommunustýrisskipanini.

Til stk. 2.: Her verður ásett, at kommunustýrið avgerð, hvussu nevndinar skulu mannast og um virksemi og virkisskeiðið hjá nevndunum. Hevur kommunustýrið sambært stk. 2 ikki ásett nærri reglur um hesi viðurskifti, skal tað í ivamállum verða gjørt ítökiligt, um tær vanligu ásetingarnar í kommunustýrslógini um fastar nevndir eisini eru galdandi fyri hesa umboðan. Hugsast kann, at tá ið kommunustýrið setir tílíkar nevndir, hevur havt sum fyrirtreyt, at vanligu ásetingarnar um t.d. gegni eisini eru galdandi fyri slíkar nevndir.

Fundir í hesum nevndum skulu ikki vera almennir, men bæði kommunal starvsfólk og onnur, ið ikki eru limir í kommunustýrinum kunnu gerðast limir í hesum nevndum.

Til § 37 stk. 1.: Ásetingin í stk. 1 um móguleikan at seta staðbundnar nevndir hefur sítt støði í fyrilitinum fyri at útinna eitt munadygt, staðbundið fólkastýri. Hevur kommunustýrið samtykt at seta eina staðbundna nevnd, skal nevndin hoyrast, áðrenn avgerð verður tikin í málum, sum hava við staðbundna økið hjá viðkomandi nevnd at gera, sambærtr. stk. 3.

Til stk. 2.: Sambært stk. 2 velur kommunustýrið sínar limir til staðbundnar nevndir millum kommunustýrslimirnar. Staðurin, sum kann verða ein ella fleiri bygdir ella øki, velur sínar limir og hesir skulu eiga meirilutan í nevndini.

Til stk. 3.: Frávik, ið eru kravd eftir umstøðunum kunnu t.d. verða ásetingar um, hvussu farast skal fram, fyrstu ferð ein tilfík nevnd verður vald, við tað, at kommunustýrið annars má bíða til næsta val fyri at fáa nevndina valda.

Til stk. 4.: Kommunustýrið ásetir tað staðbundna økið, reglur um limatal, samanseting og annað viðvíkjandi staðbundnum nevndum í kommunustýrisskipanini. Tó er ásett í stk. 2, at staðbundnu umboðini skulu eiga meirilutan í nevndini. Henda lágmarksverndarregla skal veita trygd fyri endamáli nevndarinnar, sum er, at fremja og styrkja tað staðbundna fólkastýri. Reglur um mannagongd viðvíkjandi hoyring av staðbundnu nevndini skulu setast í kommunustýrisskipanina, umframt reglur um hvørji frávik skulu gerast frá ásetingunum í kommunuvallóginum um m.a. valrætt og valbæri tá staðbundnar nevndir verða valdar.

Til stk. 5.: Ásetingin um, at ein kommunustýrslimur ikki samstundist kann verða staðbundið umboð, skal tryggja skilna millum kommunustýrið og staðbundnu umboðini.

Kapittul 8: Fíggjarumsiting

Til § 38 stk. 1.: Fíggjarnevndin tekur sær av tí fíggjarligu fyrisitingini. Fíggjarnevndin eins og aðrar fastar nevndir er undirgivin teimum avgerðum, sum kommunustýrið hefur tikið, uttan í teimum førum, har fíggjarnevndin hefur fingið serstakar heimildir, sambært lógini ella kommunustýrisskipanini. Ásetingar um serligu heimildirnar hjá fíggjarnevndini eru umframt í § 38 at finna í § 39, stk. 1 um fíggjarætlanina og í § 42, stk. 1 um varðveitslu av peningaogn kommunurnar.

Sambært stk. 1, 2. pkt. er borgarstjórin nevndarformaður. Endamálið við hesi áseting er, at økja um móguleika borgarstjórans at samskipa ta kommunalu fyrisitingina.

Tær lógarásettu uppgávarnar hjá fíggjarnevndini snúgva seg serstakliga um innanhýsis viðurskifti í kommununi, sum t.d.: roknskaparviðurskifti, fyrisitingarligar uppgávar við fyriskipan av málsviðgerðum o.s.fr. Alt samalt uppgávar, har borgarstjórin er á odda, sum dagligur leiðari.

Til stk. 2.: Fíggjarnevndin er hvørki yvir ella undir øðrum føstum nevndum. Tó ásetir stk. 2, at fíggjarnevndin samskipar og fremur eftirlitið við teimum fíggjarligu og fyrisitingarligu viðurskiftunum. Ein avleiðing av hesum er, at tær føstu nevndirnar hava skyldu at svara spurningum um hesi viðurskifti. Hetta gevur tó ikki fíggjarnevndin heimild at leggja seg upp í innanhýsis viðurskifti, sum hoyra undir málsøkið hjá eini aðrari fastari nevnd.

Fíggjarnevndin kann lata upp í hendurnar á borgarstjóranum ella kommunustýrinum at taka ávísar avgerðir.

Til stk. 3.: Her eru høvuðsuppgávarnar og -skyldurnar hjá fíggjarnevndini í sambandi við fíggjarumsitingina ásettar. Tað er latið upp í hendurnar á fíggjarnevndini at gera tær í nr. 1 til nr. 4 ásettu uppgávar. Hvussu tær skulu verða loystar ger fíggjarnevndin sjálf av, uttan so er, at landsstýrismaðurin hefur ásett reglur hesum viðvíkjandi, samanber § 47.

Fíggjarnevndin skal leggja grannskoðaða ársroknskapin fyri kommunustýrið til góðkenningar, sambærtr. stk. 3, 4. pkt.. Síðan avgreiðir kommunustýrið ársroknskapin.

Til stk. 4.: Ásetingin í stk. 4 um, at fíggjarnevndin skal geva sítt ummæli hefur ikki við sær, at øll mál yvirhøvdur skulu fyri fíggjarnevndina, men hefur sítt støði í, at fíggjarnevndin skal hava høvi at siga sína áskoðan um tey fíggjarligu ella fyrisitingarligu sjónarmiðini í einum máli, áðrenn tað verður lagt fyri kommunustýrið.

Til § 39 stk. 1.: Tað kommunala roknskaparárið fylgir álmanakkaárinum. Tíðarfreistirnar eru tvungnar.

Við atliti til tað pláss, ið fíggjarnevndin hefur í kommunalu umsitingini hefur fíggjarnevndin, eins og í galdandi lóg, við hesi áseting fingið sjálvstøðuga heimild at gera uppskot um fíggjarætlan v.m. Kommunustýrið kann sostatt ikki lata hesa heimild nakra aðrastaðni, men kann tó áseta karmarnar um sjálva fíggjarætlanargerðina.

Lógin hefur ongar reglur um, hvussu fíggjarætlanargerðin skal verða skipað. Tó hefur hon tað sum fyritleyt, at fíggjarætlanargerðin verður samskipað við tær føstu nevndirnar, samanber § 38, stk. 2.

Til stk. 2.: Treytin í stk. 2 um tvær viðgerðir skal veita trygd fyri, at kommunustýrslimir til fulnar fáa høvi at seta seg inn í fíggjarætlanina. Ásetingin er ein lágmarksregla og forðar ikki fyri, at kommunustýrið kann gera av, at fíggjarætlanin til dómis skal hava triggjar viðgerðir. Samanborið við stk. 1 gevur stk. 2 sostatt kommunustýrunum altíð 2 mánaðir til at viðgerða fíggjarætlanina.

Til § 40: Greinin ásetir tann játtanarlaga- og fíggjarliga týðningin av einari samtyktari fíggjarætlan. Fíggjarliga partinum viðvíkjandi er fíggjarætlanin ein ætlan yvir tær útreiðslur sum – aftaná at inntøkan frá øðrum enn skattaálfkning er drigin frá – skulu fíggjast yvir kommunuskattin. Samtykta fíggjarætlanin fastleggur soleiðis støddina á samlaðu kommunalu skattunum komandi fíggjarár, við tað at skattaálfkningin skal ásetast soleiðis, at ætlaðar útreiðslur kunnu haldast. Fíggjarætlanin inniheldur eisini tær játtanir, ið kommunustýrið hevur samtykt fyri komandi fíggjarárið og er bindandi fyri kommunalu umsitingina. Hetta lýsir aðalregluna um, at eingin útreiðsla má haldast, fyrr enn neyðug játtan er fingin til vega.

Til § 41 stk. 1.: Er ivi um vavið á eini játtanarheimild, hevur borgarstjórin og viðkomandi fasta nevndin skyldu, at avgreiða ivamálið og møguliga við at leggja tað fram fyri kommunustýrið. Orsøkin til tess er, at bæði borgarstjóri og nevndarformaður hava skyldu at ansa eftir, at neyðug heimild er fyri øllum inntøkum og útreiðslum, sambært ávíkavist § 21, stk. 4 og § 31, stk. 1. Er tulkningarniðurstøðan tann, at eingin heimild er, krevst eykajáttan til tað ætlaða arbeiðið.

Harumframt tekur stk. 1 sum givið, at bann er ímóti, at heimila øðrum játtanarheimild. Sostatt skulu allar málsviðgerðir um játtanarveitingar verða viðgjørðar í kommunustýrinum. Hetta forboð hevur millum annað við sær, at borgarstjórin ikki sjálvur kann veita játtanir, sjálvst um talan er um mál, sum ikki tola at bíða ella har eingin orsøk er til iva, samanber § 21, stk. 3. Kommunustýrið er sostatt einaráðandi á játtanarøkinum í kommunalum viðurskiptum.

Kommunustýrið samtykkir játtanir og kann áseta, at nýtslan av eini játtan skal verða treytað við góðkenning frá fíggjarnevndin. Slíkar fyrirtreytir fyri nýtslu av eini játtan kunnu bæði verða settar til ávisar upphæddir og ein prosentpart av játtaðu upphæddini. Kommunustýrið kann samtykkja slíkar fyrirtreytir í sambandi við játtanarveitingar ella eftir, at ein játtan longu er givin.

Viðvíkjandi íløgújáttanum, so skal hvør einstøk íløga hava eina ítøkiliga viðgerð, áðrenn farið kann verða undir eitt arbeiði. Ein íløgújáttan uttan nærri tilskilan er sostatt ikki í sær sjálvum nóg mikið, men til hvørt arbeiði skal tiltøkupeningur vera lagdur av, áðrenn farið kann verða undir eitt arbeiði.

Til stk. 2.: Her verður mannagongdin fyri eykajáttanarsamtyktum ásett. Grundgevingin fyri hesi mannagongd er tann sama, sum tá ið fíggjarætlanin skal verða samtykt, samanber viðmerkingarnar til § 39, stk. 2. Allar eykajáttanir - inntøkur og útreiðslur - skulu vísa á, hvussu tær verða fíggjaðar.

Til stk. 3.: Her verður ásett út í æsir nær tiltøk kunnu verða sett í verk uttan játtan frammanundan. Við aðrari bindandi rættarreglu verður m.a. sipað til dóm ella rættarsátt.

Til § 42: Greinin ásetir, hvussu peningaognin hjá kommununi skal verða umsitin. Ásetingin viðger, hvussu peningaognin kann verða goymd, til tess, at goymslan verður mett at vera trygg. Tað er fíggjarnevndin, ið skal ansa eftir, at peningaognin er goymd á nóg tryggan hátt.

Til § 43 stk. 1.: Ásetingin í stk. 1 lógarfestir eitt forboð fyri at heimila. Eingin uttan kommunustýrið kann taka avgerðir, sum viðvíkja teimum í stk. 1 nevndu avgerðum og tílkum, samanber tó §§ 52 og 54.

Til stk. 2.: Her er ásett, at loyvi frá landsstýrismanninum krevst til at taka lán um nettoskuldin er omanfyri ásett mark og til at gera broytingar í lánitreytunum. Ásetingin er tikin við fyri at fáa eina ábyrgdarfulla, fíggjarliga, kommunala umsiting. Við øðrum orðum ásetir § 43, stk. 2 markið fyri eina ráðiliga, kommunala nettoskuld, sum ikki treytar nakað loyvi frá landsstýrismanninum.

Við nettoskuld skilst, skuldin hjá kommununi frádrigið fíggjarognina hjá kommununi, t.e. peningur innistandani í peningastovni ella giro umframt lættumsetilig virðisbrøv.

Ein álfkning eftir einum av landsstýrismanninum árliga ásettum skattaprocenti merkir, at nettoskuldin skal setast í mun til álfkningina í kommununi, um skattaprocentið í kommununi var tað av landsstýrismanninum ásetta. Skattaprocentið, sum landsstýrismaðurin ásetir árliga er sostatt einans eitt hugsa tal ella satsur, ið skal tryggjað, at allar kommunur fáa loyvi, uttan góðkenning frá landsstýrismanninum, til lutvíst líka stóra nettólántøku til íløgur.

Til § 44 stk. 1.: Sum meginreglu skulu allar kommunalar ognir bjóðast út alment, áðrenn tær kunnu seljast. Kravið um alment útboð hevur við sær, at kommunala ognin skal lýsast til sølu á staðnum, tilskilað einari hóskandi freist fyri at senda tilboð inn.

Kravið um alment útboð verður mettt, sum ein neyðug treyt og avleiðing av, at keyp og søla sambært lógaruppskotinum ikki longur skulu góðkennast av landsstýrinum frammanundan. Á henda hátt fæst m.a. trygd fyri, at ognin, sum meginregla, verður seld fyri marknaðarprís, t.v.s. tann prís, sum fæst í vanligum handli og trygd fæst eisini fyri, at keyparin ikki fær nakran fyrimun, uttan so, at almenningurin kann ansa eftir prísstøðinum. Kravið um útboð er galdandi bæði fyri sølu av bygðum og óbygðum ognum.

Av tí, at tað kunnu hugsast tilburðir, har útboð frammanundan ikki er neyðugt ella kanska hevði verið óheppi ella óhøgligt, verður landsstýrismanninum heimilað at áseta nærri reglur um, hvørjar fastognir ikki nýtast at bjóðast út. Her verður m.a. hugsa um kommunalar útstykkingar, har fólk frammanundan stendur á bíðilista hjá kommununi, makaskifti og har serlig viðurskifti annars gera seg galdandi, sum kunnu geva grundir fyri, at alment útboð ikki nýtist.

Hvussu alment útboð skal fara fram verður eisini ásett av landsstýrismanninum. Her eigur at verða havt í huga, at kommunurnar eru sera ymiskar í stødd og tí kunnu ymisk krøv setast til kunngerðarháttin fyri kommunurnar.

Til stk. 2.: Ásetingin í stk. 2 er einans ein "legitimatiónsregla" og fevnir sostatt ikki um sjálva heimildina at taka avgerð í teimum umrøddu rættarhandlum og gildisleika teirra. Ásetingin slær fast mótvegis tinglýsingarmyndugleikunum o.ø. at borgarstjórin og ein medundirskrivari í felag hava heimild til at virka kommunustýrisins vegna innanfyri tað umráði, sum er avmarkað í stk. 2.

Sambært ásetingini skal kommunustýrið tilnevna persónliga og við navns nevni medundirskrivaran hjá borgarstjóranum. Starvsheitið er ikki nøktandi. Ásetingin hevur tað sum fyrirtreyt, at medundirskrivarin annaðhvørt er í kommunustýrinum, ella, at hann starvast hjá kommununi.

Til § 45 stk. 1.: Kravið um eina óhefta grannskoðan ber við sær, at grannskoðanin eigur ikki at vera við í avgerðum kommunustýrisins á sovorðnan hátt, at vandi verður fyri sjálvráði hjá grannskoðaranum. Við tað at lógin ásetir, at grannskoðanin skal vera sakkøn, so er tað við hesum lýst neyvt, at hon skal vera ríkisgóðkend ella skrásett. Grannskoðanin skal ikki sum eftir § 33, stk. 1 í galdandi kommunulóg, góðkennast av landsstýrinum.

Til stk. 2 og 3: Ásetingin lýsir, at virkseimið hjá grannskoðanini fevnir um eina vanliga ella regluliga fíggjargrannskoðan. Hissini grannskoðan er ikki nøktandi. Vavið av grannskoðanini er ikki ásett út í æsir. Givið er sambært stk. 3, at umframt ta vanligu fíggjargrannskoðanina kann grannskoðarin, eisini gera eina fyristingarluga grannskoðan. Í eini fyristingarligari grannskoðan skal grannskoðarin meta, um einstakar avgerðir, uppgávur ella virkseimi annars eru framd á ein fíggjarligan, ráðiligan hátt og grannskoðað. Eisini verður mettt um úrslitini samsvara teimum samtyktum, ið gjørdar eru.

Tann fyristingarluga grannskoðanin kann verða gjørd saman við tí fíggjarligu grannskoðanini, tí einki krav er um, at hon skal verða gjørd fyri seg.

Kommunustýrið hevur skyldu at veita allar upplýsingar í sambandi við roknskaparøkið. Hevur kommunustýrið heimilað øðrum myndugleika sjálvstøðuga heimild, hevur hesin myndugleiki samsvarandi upplýsingarskyldu mótvegis grannskoðanini.

Til § 46 stk. 1 og 2.: Undir viðgerðini av ársroknskapinum skal kommunustýrið eisini taka støðu til, um grannskoðarin skal halda fram ella ikki.

Ásetingin í stk. 1 um skyldubundna støðutakan til grannskoðanina, kann tí birta upp undir kjak í kommunustýrinum til tess at fáa greiðið á, um grannskoðanin er hildin at vera hóskandi ella ikki. Hugsast kann, at grannskoðanin ikki verður hildin at verða nóg djúptøkin, at hon ikki longur er óheft ella annað. Í tílíkum føri skal kommunustýrið hava heimild at gera av, at ein annar grannskoðari skal verða settur í staðin.

Við hesum í huga er ásett í stk. 2, at loyvi krevst frá landsstýrismanninum at loysa grannskoðaran úr starvi. Ásetingin er tikin við fyri at forða valdsmisnýtslu í kommunustýrinum, tá ið tað snýr seg um at taka støðu til, um sami grannskoðari framhaldandi skal grannskoðað kommununa ella ikki.

Til § 47: Greinin gevur landsstýrismanninum heimild at áseta felags reglur fyri allar kommunur viðvíkjandi fíggjarætlan, bókhaldi, ársroknskapi, grannskoðan og um viðmerkingar til grannskoðan og tílíkt. Endamálið við áseting av felags reglum er m.a. at tryggja, at samanberandi upplýsingar kunnu útvegast um fíggjarligu viðurskiftini hjá kommununum.

Kapittul 9: Eftirlit, rættartiltøk v.m.

Til Kapittul 9 Eftirlit, rættartiltøk v.m.: Sambært uppskotinum verður eftirlitið hjá landsstýrismanninum við kommununum munandi broytt í mun til tað eftirlit, ið er eftir galdandi kommunulóg.

Tær flestu góðkenningarnar, sum landsstýrið sambært galdandi lóg skal gera, fella burtur og verður eftirlitið tískil nærum eitt reint rættargildiseftirlit (legalitetseftirlit), tvs. at eftirlitið hyggur eftir, at galdandi lóggáva verður hildin.

Tað, sum eyðkennir rættargildiseftirlitið, er, at tað kann verða framt av sínum eintingum (ex. officio). Hetta merkir, at eftirlitið ikki er treytað av einumhvørjum skumpi uttanífrá; men tað kann fara til verka av sínum eintingum.

Orsøkin til, at farið verður til verka, kann t.d. vera ein áheitan frá einum borgara, eini fyrirtøku, frá minnilutanum í kommunustýrinum ella frá einum øðrum myndugleika, ella tí, at eftirlitsmyndugleikin gjøgnum fjølmiðlarnar gerst varigur við eitthvørt mál, ið eigur at vera viðgjørt.

Ein áheitan uttanífrá gevur ikki eftirlitsmyndugleikanum nakra skyldu at taka málið upp til viðgerðar. Tó hevur eftirlitið skyldu at umsita sína heimild sambært lógini, og skal tí taka støðu til, um eitt mál skal verða viðgjørt ella ikki. Í grundini skal eftirlitið viðgera, um ein áheitan er ógrundað ella ikki.

Til § 48: § 48 ásetir, at eftirlitið við kommununum verður framt av landsstýrismanninum.

Vavið av rættargildiseftirlitinum er ikki bert avmarkað til óløgligar avgerðir og samtyktir í sambandi við málsviðger og tilíkt, men fevnir eisini um kommunal skipanarviðurskifti. Útinnan av einum virknum rættargildiseftirlitið treytar, at støðið ikki einans verður tikið í løgtingslógum og kunngerðum, men eisini í kommunustýrisskipanum, fundarskipanum og starvsfólkskipanum, sum kommunustýrini hava samtykt. Við í hesum er, at rættargildiseftirlitið skal kanna um áður nevndu skipanir, ið kommunustýrini hava samtykt, eru í andsøgn við skrivaða og óskrivaða lóg.

Eftirlitið kann uttan serstaka lógarheimild brúka óbindandi ummæli. Hetta kann serliga hugsast, at hava týdning í sambandi við fyrispurningar um, hvussu tær kommunalu, rættarligu reglurnar skulu skiljast og tá fyrst og fremst viðvíkjandi kommunustýrisslógini og innihaldinum í kommunufulltrúini.

Í 2018 var sett inn í § 48, stk. 1, at eftirlitið eisini fevnir um kommunal samstørv. Í serligu viðmerkingunum til lógarbroytingina í 2018 stóð soleiðis:

Broytingin staðfestir, at landsstýrismaðurin hevur eftirlit við kommunum og kommunalum samstørvum. Higartil hevur landsstýrismaðurin havt heimildir at seta tiltøk í verk mótvegis kommunalum samstørvum, sbrt. § 51. Sostatt hevur landsstýrismaðurin havt eftirlit við hesum samstørvum. Tá ið umræður kommunal samstørv, ið eru ásett beinleiðis í aðrari lóggávu, hevur landsstýrismaðurin ikki havt hesar heimildir. Tískil hevur landsstýrismaðurin ikki havt heimild at seta tiltøk í verk mótvegis lógarásettum kommunalum samstørvum, uttan so, at hetta er ásett í lóggávuni annars.

Henda broytingin staðfestir, saman við broytingini í § 55, stk. 6, at landsstýrismaðurin ikki einans hevur eftirlit við og kann seta tiltøk í verk mótvegis kommunalum samstørvum, sbrt. § 51, men eisini mótvegis kommunalum samstørvum, ið eru ásett beinleiðis í aðrari lóggávu.

Eitt kommunalt samstarv er eitt samstarv millum kommunur, har kommunurnar geva samstarvinum heimild til at átaka sær nakrar nærri ásettar uppgávur fyri kommunurnar. Hesar uppgávur eru ásettar í viðtøkum fyri samstarvið ella ásettar beinleiðis við lóg. Tá uppgávur verða fluttar úr kommununum til kommunal samstørv, verður ábyrgdin fyri at loysa hesar uppgávur flutt úr kommununum til kommunala samstarvið. Eitt kommunalt samstarv er ein almennur myndugleiki og galdandi almennar reglur, so sum fyrisingarlógin, innlitslógini o.s.fr. eru galdandi fyri hesi samstørv, líkasum tær eru galdandi fyri kommunur.

Sum dømi um kommunalt samstarv, ið er ásett beinleiðis í aðrari lóggávu, er kommunalt samstarv um heimatænastu, eldrarøkt v.m., sbrt. løgtingslóg nr. 20 frá 7. apríl 2014, og kommunalt samstarv á barnaverndarøkinum, sbrt. løgtingslóg nr. 18 frá 8. mars 2005.

Til stk. 2: Hetta stk. var sett í lógina í 2003 og vóru viðmerkingarnar tá hesat:” Landsstýrismaðurin hevur sambært § 48 í kommunustýrisslógini eftirlit við kommununum. Verður ávíst mál tikið til viðgerðar, hevur landsstýrismaðurin heimild til at krevja kommunurnar eftir øllum viðkomandi upplýsingum og frágreiðingum, heruppi eisini innanhýsis skjølum hjá kommununum.

Innanhýsis skjøl eru sum meginregla ikki fevnd av rættinum til innlit sambært lógini um alment innlit og fyrisingarlógini. Sendir ella flýggjar ein kommuna landsstýrismanninum hinvegin síni innanhýsis skjøl, tá er meginreglan ikki longur galdandi, og skjølini eru ikki longur innanhýsis.

Henda støða verður ikki mett at vera haldgóð. Um eitt mál verður viðgjørt av landsstýrismanninum er treytað at ymiskum, til tíðir tilvildarligum viðurskiftum. Onkuntíð verða mál reist við, at landsstýrismaðurin av sínum

eintingum tekur stig til málið. Í øðrum føri verður kanska klagað um ávíst mál. Uttan mun til úrslitið av viðgerðini í Løgmláráðnum, t.v.s. um málið verður slept, stig verða tikin mótvegis kommununi e.a., er tí ikki rímligt, um eitt kommunustýri ikki kann varðveita síni innanhýsis skjøl sum slík orsakað av, at tey eru latin landsstýrismanninum í sambandi við eftirlitsstarv hansara sambært kommunustýrislógini.

Endamálið við broytingini er tí at bøta um arbeiðsviðurskiftini hjá kommununum og broyta lógina soleiðis, at snýr tað seg um innanhýsis skjøl hjá einari kommunu, tá skulu hesi varðveita sitt innanhýsis eyðkenni, og ikki orsakað av viðgerðini ella útflyggjanini til landsstýrismannin koma undir innlit. Viðmerkjast skal, at uppskotna stk. 2 til § 48 hevur støði í § 47, stk. 4 í donsku kommunustýrislógini, sum hetta varð orðað við lóg nr. 380 af 14. juni 1995 om ændring af de kommunale styrelseslove.”

Til § 49 stk. 1.: Ásetingin lógarfestir kravið um, at kommunur skulu fígga rakstrarútreiðslur og rentur og avdráttir yvir skattin og við øðrum kommunalum inntøkum, og tessvegna eru rakstrarlán o.l. bannað. Somuleiðis kunnu inntøkur frá sølu av fastari ogn heldur ikki nýtast til rakstur m.a., fyri, at kommunan á tann hátt kann áseta lægri skatt.

Til stk. 2.: Tá tað kann hugsast, at ein kommuna eitt nú kann koma í eina so álvarsama fíggarliga støðu, at tað t.d. gerst neyðugt at selja fastogn fyri at kunna halda skyldur sínar, fær landsstýrismaðurin heimild til at áseta reglur um, nær tað í serføri kann gerast undantak frá kravinum í stk. 1.

Til § 50: Sambært viðmerkingum frá Kappingarráðnum til lógaruppskotið, er vinnuvirksemi í breiðari fatan, eisini í kommunalum høpi fevnt av ásetingingunum, við teimum avmarkingunum, ið kunnu verða vegna ítøkiligum ásetingum í aðrari lóggávu. Ráðið metir, at í lógaruppskotinum tykjast ikki verða ásetingar, ið avmarka málsræði hjá Kappingarráðnum sambært kappingarlógini. Ásetingarnar í § 50 í lógaruppskotinum eru at skilja sum avmarkingar í rættinum hjá kommunustýrum til vinnuligt virksemi. Tískil eiga kommunustýri eisini at geva kappingarlógini gætur í sambandi við alt vinnuvirksemi, tað veri seg beinleiðis ella óbeinleiðis.

Til stk. 1.: Sambært vanligum almennum rættaraðalreglum viðvíkjandi kommunalum uppgávum, er tað, sum meginregla ikki ein kommunal uppgáva at reka handil, handverk, ídna ella fíggarligt virksemi, uttan so, at lógarheimild er fyri hesum.

Ásetingin í stk. 1 er orða breitt og er ikki ætlað at avmarka tær uppgávarnar, sum ein kommuna uttan lógarheimild kann átaka sær, men endamálið er at seta greiðari mark millum vinnulívið og vanligar kommunalar uppgávar.

Kommunurnar hava í ávísan mun tikið lut í vinnuligum virksemi, men síðani fyrst í nítíárunum hevur praksis verið, at landsstýrið hevur sýtt fyri hesum. Ásetingin í stk. 1 skal forða fyri, at ein kommuna beinleiðis ella óbeinleiðis tekur lut í vinnuligum virksemi.

Ein kommuna kann hinvegin hava áhuga í at veita borgarum sínum eina ávísa tænastu, ið vanliga kann sigast at vera vinnuligt virksemi, men sum ikki fæst á staðnum frammanundan. Er uppgávan almannagagnlig og fer kommunan ikki í holt við hana við vinningi fyri eyga, so er ásetingin í stk. 1 ikki ein forðing fyri at kommunan átekur sær uppgávuna. Hava borgarnir hinvegin atgongd til eina tílka tænastu frammanundan ella er virksemi av líknandi slag á staðnum, so er sum meginregla ikki talan um eina kommunala uppgávu, um so kommunan fær vinning av virkseminum ella ikki. Metingin av nær ein uppgáva kann sigast at vera kommunal ella ikki eigur at verða ítøkilig.

Til stk. 2.: Endamálið við ásetingini, ið eigur at verða samlisin við stk. 1, er at staðfesta, at tað sum meginregla verur hildið at vera bannað at veita stuðul til einstaklingar ella einstakt virksemi, uttan mun til hvussu hetta virksemi verður rikið. Ynskir ein kommuna hóast hetta at veita stuðul, so er tað kommunan sum skal gera sannlíkt, at hon hevur ein serligan áhuga í tiltakinum og soleiðis eina lógliga grund til hetta. Fortreytin fyri at talan kann vera um "at serligar orsøkir eru" er tí, at uppgávan kann metast at vera ein kommunal uppgáva. Er grundgevingin tann, at kommunan vil varðveita nøkur arbeiðspláss á staðnum, so gerst uppgávan ella tiltakið ikki kommunalt einans av hesi orsøk og kann kommunan tískil ikki fara undir hana. Ásetingin skal byrgja fyri, at kommunur við stuðli til einstaklingar ella einstakt virksemi eru við til at avlaga markið ímillum tað almenna og tað privata, ella til, at ávirka ta privatu kappingina.

Sambært vanligum kommunalrættaraðalreglum er høvuðsreglan tann, at kommunan skal hava lógarheimild at veita tænastuveitingar, sum tað privata vanliga hevur rikið móti gjaldi. Henda regla hevur fyrst og fremst støði í meginreglunum um vinnufrælsi og í tí, at tað eru marknaðartreytirnar, ið skulu gera av, um eitt virksemi ber seg ella ikki. Ein kommuna, sum í roynd og veru hevur alt tað kommunala tilfeingið til taks, skal tískil ikki við beinleiðis ella óbeinleiðis stuðli, kunna avlaga marknaðartreytirnar.

Kommunur kunna tó við almennum tiltøkum vera við til at fremja vinnulívið á staðnum.

Tann meting, nær eitt kommunalt virksemi kemur undir ásetingina ella ikki, skal vera ítøkilig.

Ásetingin í stk. 2 viðvíkur stuðli í sambandi við vinni. Við síðuna av hesum eru eisini tær óskrivaðu reglurnar um forboð móti at veita stuðul til einstaklingar uttan lógarheimild, framvegis galdandi.

Til stk. 3.: Orsökinn til hessa áseting er, at landsstýrismaðurinn, um það gerst neyðugt, til eina og hvörja tíð kann hyggja eftir, hvat virksemi kommununnar takast við. Við það at landsstýrismaðurinn verður kunnaður um ítökilig kommunal viðurskipt, lættir það eisinni um eftirlitsuppgávu hansara sambært kommunustýrislóginni. Á henda hátt kann landsstýrismaðurinn eisinni síggja, um tann praksis, sum verður lögð fyri allar kommunur viðvíkjandi vinnuligum virksemi, tiltøkum viðvíkjandi vinnu, stuðli v.m. er einsháttað. Í ásetinginni um fráboðan liggur ikki, at møgulig tiltøk hjá einum kommunustýri óbeinleiðis eru góðkend ella verða mett at vera lóglig, um so er, at landsstýrismaðurinn ikki ger vart við seg aftaná eina fráboðan eftir stk. 3.

Til § 51: Orsökinn til hessa grein er, at sjálvtt um kommunubýtið og kommunubygnaðurinn møguliga broytist í framtíðini, so verður uttan iva framvegis tørvur á kommunalum samstarvi.

Fyri øðrumegin at tryggja eina ávísa liðiligheit viðvíkjandi møguleikanum fyri samstarvi og hinumegin at tryggja, at kommunulóggávan ikki tilvildarlaga verður skúgvá til viks við samstarvsavtalam, har heimildirnar hjá einstaka kommunustýrinum og eftirlitsmyndugleikanum verða skerdar, verður tí skotið upp, at ávísar samstarvsavtalar skulu góðkennast frammanundan.

Greinin fevnir einans um avtalar um samstarv millum kommunur. Kommunalt samstarv, ið er beinleiðis ásett í aðrari lóggávu, er ikki fevnt av § 51.

Til stk. 1.: Kravið um, at samstarvsavtalar skulu góðkennast av landsstýrismanninum fevnir einans um tær avtalar, ið føra við sær avmarkingar í heimildunum, sum kommunustýrislógin ella fyrirteytir hennara leggja á kommunustýrið sum avgerðandi og úttinnandi myndugleika.

Kravið um góðkenning fevnir soleiðis um avtalar, har ein nýggj sjálvstøðug stýriseind fær heimild til at taka avgerðir, ið fíggarliga binda luttakandi kommunurnar. Hinvegin fevnir kravið um góðkenning ikki um kommunalar felagsskapar ella kommunal feløg, har einki er vorðið heimilað frá kommunustýrinum til ta nýggju, sjálvstøðugu stýriseindina.

Til stk. 2.: Verður ein samstarvsavtala, sum er góðkend sambært stk. 1 søgd upp, tikin av, ella slitin, so skal landsstýrismaðurinn eisinni góðkenna treytirnar í hesum sambandi.

Til § 52: Ætlar ein kommuna sær at veðhalda fyri lánnum hjá t.d. einum felagsskapi ella at seta á stovn ábyrgdarbindingar, so kann hetta einans setast í verk eftir teimum reglum, sum landsstýrismaðurinn ásetir hesum viðvíkjandi. Veðhald ella ábyrgdarbinding hjá einari kommunu kann m.a. hugsast at gerast aktuelt, um kommunur sambært § 51 gera kommunalar samstarvsavtalar og kommunali felagsskapurin ella felagið síðani skal fígga virksemi sítt.

Til § 53 stk. 1.: Her verður oftast talan um landsstýrismannin, ið hevur kommunanala eftirlitið um hendi, men eisinni aðrir landsstýrismenn, hvørs øki kann hava við kommunal viðurskipti ella kommunalar uppgávur at gera, skulu hava neyðugar upplýsingar frá kommununum.

Til stk. 2.: Upplýsingarnir í stk. 2 eru einans teir, ið eru samanbundnir við lógarbundnar tíðarfreistir, sum í ásetingini eru tvungnar. Kommunustýrið hevur harumframt skyldu til at útvega landsstýrismanninum allar neyðugar upplýsingar sum ásett í stk. 1.

Til § 54: Greinin gevur landsstýrismanninum eitt stýrisamboð í teimum føri, tá ið kommunuskuldin er vorðin ov stór. Treytin at koma undir ásetingina er, at kommunan skyldar meira enn eina álíkning, sum lýst í § 43, stk. 2. Sjálvtt í hesum føri er ásetingin fakultativ, t.e. ikki skyldubundin, við það, at landsstýrismaðurinn kann áleggja kommunustýrinum at endurskoða fíggarætlanina. Íroknað § 54 er rætturin hjá landsstýrismanninum, at geva kommunustýrinum boð um at gera neyðugar broytingar í kommunuskattaprocentinum.

Ásetingin er ætlað at vera ein fíggarligur trygdarventilur, og eigur nýtslan av henni tí eisinni at bera dóm av hesum, so henda áseting bert verður nýtt, tá ið eyðsýnt er, at minst ein av treytunum í nr. 1 til 3 er lokin.

Til § 55: Ásetingin staðfestir innihaldið í rættargildiseftirlitinum, t.v.s. spurningin um, hvørji rættartiltøk eftirlitið kann nýta móttvegis ólógligheitum í kommunustýrinum. Eftirlitið er fyrst og fremst eftirlit við kommunustýrinum sum fyrisingarligur myndugleiki og ikki sum privatrættarligur partur ella sum arbeiðsgevri.

Sambært galdandi lóg kann landsstýrismaðurinn nýta ógildan, tvingsilsbøtir og gera persónliga ábyrgd galdandi við sakarmáli. Hesi rættartiltøk eru nevnd í stk. 1, 1. pkt. og stk. 2 og 3. Í stk. 1, 2. pkt. verður harumframt ásett, at landsstýrismaðurinn eisinni skal kunna fyríbils taka eina avgerð hjá kommunustýrinum av. Í stk. 1, 3. pkt. verður við ávísingum broytingum skotið upp, at lógarfesta avmarkingin, sum eftirlitið í praksis altíð hevur hildið fast við, nevniliga at ógildan – og nú eisinni fyríbils avtøka – av einari avgerð ikki kann nýtast, um avgerðin er framd í verki. Í stk. 4 verður skotið upp, at landsstýrismaðurinn í ávísingum føri kann sleppa einum sakarmáli um endurgjald. Í stk. 5 verður skotið upp, at sagt verður nágreiniliga, at kommunustýrislimur ikki kann sleppa sær undan ábyrgd við ikki at greiða atkvøðu. Harafturat verður í stk. 6 skotið upp, at ásetingarnar

í greinini eisini skulu fevna um fíggarnefndina og aðrar fastar nefndir við það, at það higartil hefur verið ivasamt, um rættartiltök hjá eftirlitsmyndugleikanum kunna nýtast móttvegis nefndunum.

Tær avgerðir, sum kunnu verða fyrri rættartiltökum, eru tær ólóglegu. Tá sipað verður til lógina, er það bæði at fata sum kommunustýrisslógin og lóggávan yvirhøvur, bæði skrivaður og óskrivaður rættur, herímillum rættarádalreglurnar og herímillum serliga líksskaparsetningurin. Nevnt skal tí eisini verða, at ein stórir partur av reglunum um tær kommunalu uppgáurnar eru óskrivaðar sum t.d. reglurnar viðvíkjandi kommunufulltrúini. Orðið lóggáva má tó skiljast avmarkandi í sambandi við, at bæði teori og praksis hava góðkent, at rættartiltøkini hjá eftirlitsmyndugleikanum ikki kunna nýtast fyrri at noyða krøv, ið eru grundað á privatrættarligar bindingar, ígjøgnum. Dømi um hetta kann t.d. vera, gjald fyrri eitthvørt, ið er sent kommununi, og at eftirlitsmyndugleikin skal taka stöðu til kravið. Á sama hátt er viðvíkjandi ósemjum millum kommunustýrið og kommunala starvsfólkið.

Til stk. 1.: Endamálið við broytingini av greinini um rættartiltøkini hjá eftirlitsmyndugleikanum er at gera eftirlitið munadyggari í teimum førinum, har eitt kommunustýri tekur eina ólóglegu avgerð av ávísnum grovleika.

Rættartiltøkini eru fleiri. Heimildin til ógilding kann verða nýtt til avgerðir, sum hava rættarvirknaðin í hyggju. Uttanfyrri eru sonevndar avgerðir, ið hava til eyðkennis, at tær eru ummæli ella tilmæli.

Ásetingin í stk. 1. gevur eisini landsstýrismanninum heimild til fyribils at taka eina avgerð av, meðan spurningurin um lógligheitina av avgerðini verður viðgjördur. Skal eftirlitið kunna ógilda ella fyribils taka eina avgerð hjá kommunustýrinum av, má hon sambært galdandi lóg ikki vera framd í verki. Skotið verður tí upp, at eisini ein avmarkað atgongd skal verða til, at ógilda og fyribils taka avgerðir av, hóast avgerðin er framd í verki.

Ein avgerð er framd í verki, tá hon hefur fingið rættarvirknað úteftir, soleiðis, at kommunustýrið ikki longur hefur ræði á málinum, t.d. við at móttakarinn hefur fingið boð um avgerðina frá rætta myndugleika. Er ein avgerð bara partvíst framd í verki, kann ógildan ella fyribils avtøka nýtast fyrri tann partin, ið ikki er framdur í verki.

Heimild til fyribils at taka eina avgerð av er eitt fyribils rættartiltak, ið gevur eftirlitinum ein veruligan móguleika fyrri at ógilda avgerðir hjá kommunustýrinum. Á henda hátt slepst undan, at eftirlitsmyndugleikin í sambandi við neyðugu viðgerðina av spurninginum um lógligheitina, av einari avgerð, verður forðaður í at ógilda, orsakað av, at avgerðin ímeðan verður framd í verki, og á henda hátt fær rættarvirknað úteftir.

Fyribils avtøka kemur upp á tal í førum, tá ið styrktur illgruni er um eitthvørt, sum er ólóglegt, hóast það um það mundið ikki greitt er prógvað, at það ólóglegu er so mikið eyðsýnt, at orsök er, at ógilda avgerðina.

Móguleikin fyrri fyribils avtøku, kann sostatt metast, sum eitt ískoyti til heimildina til at ógilda, við það, at eftirlitið kann náa at fáa neyðuga grundarlagi til vega, uttan at høvi til ógildan spillist.

Orsøkin til, at eftirlitið sambært stk. 1, 3. pkt. í ávísnum førum skal kunna ógilda ella fyribils taka eina avgerð av, sum er framd í verki er harumframt, at eftirlitsmyndugleikin sambært galdandi lóg ikki kann ógilda eina avgerð, ið er framd í verki og einans móguligir kærmyndugleikar og dómsvaldið kunnu taka stöðu til gildi av avgerðini. Ein kærmyndugleiki hefur tískil víðari heimildir enn kommunali eftirlitsmyndugleikin.

Treytin fyrri at ógilda ella fyribils at taka eina avgerð av, sum er framd í verki er, at hetta einans kann gerast eftir skrivliga áheitan frá einum parti í málinum, um eingin kærmyndugleiki er og um ikki avgerðandi fyrilit, serliga til privat áhugamál, tala ímóti hesum.

Alment er treytin fyrri at seta tiltøk í verk sambært § 55 tann, at það stendur eftirlitsmyndugleikanum greitt, at lógin er skúgvæð til viks. Eingin sannlíkur ivi eigur at vera um, at lógin er sett til viks. Umframt hetta er kanningarmeginreglan galdandi. Hon áleggur eftirlitsmyndugleikanum at lýsa málið. Harafturat eigur eftirlitsmyndugleikin at ansa eftir, um nakar partur er í málinum, tí so er fyrisingarlógin eisini galdandi fyrri málsviðgerðina fyrri tann partin.

Til stk. 2.: Kjarnin fyrri heimildini at áleggja tvingsilsbøtur sambært stk. 2 er tá kommunustýrið ólóglegu letur vera við at seta það í verk, sum það sambært lóggávuni hefur skyldu til at gera. Tvingsilsbøtur kunnu einans verða álagdar teimum einstøku kommunustýrisslimum og einans teimum, ið bera ábyrgd av tí ólóglegu óvirkninum, t.d. móttvegis teimum kommunustýrisslimum, ið hava atkvøtt ímóti einum uppskoti viðvíkjandi eini skyldubundnari avgerð. Viðvíkjandi ábyrgd hjá teimum kommunustýrisslimum, ið lata vera við at greiða atkvøðu, samber viðmerking til stk. 5. Tvingsilsbøtur kunnu einans nýtast til at gjøgnumtvinga skyldur, sum liggja á kommunustýrinum og ikki til skyldur, ið liggja á einstøku kommunustýrisslimunum, so sum møtiskylda. Tvingsilsbøtur eru treytaðar av, at eftirlitsmyndugleikin greitt kann lýsa innihaldið í tí avgerð, sum skal verða noydd fram.

Til stk. 3.: Eftirlitið kann saksøkja teimum kommunustýrisslimum eftir endurgjaldi, sum við at sýna vansketni ella gáloysni hava ábyrgdina av, at kommunan hefur verið fyrri missi. Ábyrgdin verður lögð á teir kommunustýrisslimir, ið bera ábyrgd av avgerðini ella óvirkninum. Viðvíkjandi ábyrgd hjá teimum kommunustýrisslimum, ið lata vera við at greiða atkvøðu verður víst til viðmerkingina til stk. 5. Spurningurin um ábyrgdargrundarlagið verður at avgerða eftir vanligum endurgjaldsábyrgdarreglum. Rættarmálsfærið eigur

eftirlits-myndugleikin og kunnu borgarar, sostatt ikki leggja sak. Kommunustýrið kann tó leggja sak ímóti einum kommunustýrslimi og tá er ikki neyðugt, at eftirlitið eisini leggur sak.

Til stk. 4.: Ásetingin heimilar eftirlitsmyndugleikanum, at sleppa einum sakarmáli um endurgjald afturfyri, at tann ella teir kommunustýrslimir, sum bera ábyrgd, játta at rinda eina ávísa peningaupphædd til kommununa. Sostatt kann bóttin koma í staðin fyri eitt sakarmál.

Hevur ein kommunustýrslimur fingið tilboð um at rinda bót ístaðin fyri, at sakarmál verður reist og vil hann ikki rinda bóttina, kann eftirlitið í staðin leggja endurgjaldssakarmál ímóti kommunustýrsliminum.

Til stk. 5.: Her verður staðfest, at kommunustýrslimur ikki sleppur undan ábyrgd við at lata vera við at greiða atkvøðu. Ein kommunustýrslimur, ið veit, at eitt uppskot er ólógligt hevur tískil skyldu til at atkvøða ímóti hesum. Ásetingin ger einans upp við teir kommunustýrslimir, ið eru til staðar tá avgerðin verður tikin. Teir limir, ið ikki møta á fundi ella sum rýma av fundi uttan lógliga forfallsorsøk kunnu eftir umstøðunum koma undir ásetingarnar í § 56, um tað kann prógvast, at teir ikki eru á fundi fyri at sleppa undan at taka lut í einari atkvøðugreiðslu. Er talan um grefliga ella endurtakandi at skúgva skylduna til at møta til viks, kann talan eftir umstøðunum gerast um sektarábyrgd eftir § 56.

Til stk. 6.: Tað hevur higartil verið ivasamt, men verður her sligið fast, at heimildirnar hjá eftirlitinum, sambært ásetingunum í stk. 1-5, eisini kunnu nýtast í sambandi við avgerðir og óvirkni hjá fíggarnevndini og hinum føstu nevndunum. Landsstýrismaðurin má tó altíð venda sær til kommunustýrið. Tískil fær ásetingin serliga týðning, um kommunustýrið ikki trívir inn har ein nevnd hevur tikið eina avgerð ella er óvirkni.

Ásetingin er eisini galdandi fyri tey kommunusamstørv, sum verða sett á stovn sambært § 51, av tí at ábyrgdin av einari ólógligari avgerð sostatt kann liggja hjá einum kommunusamstarvi, ella limum tess. Við broytingini í 2018 fekk landsstýrismaðurin heimild at seta tiltøk í verk móttvegis kommunalum samstørvum og stýrslimum fyri kommunal samstørv, ið eru ásett í aðrari lóggávu. Um landsstýrismaðurin ikki skal hava hesar heimildir, skal tað vera ásett í lóggávuni, at landsstýrismaðurin ikki hevur hesar heimildir og harvið heldur ikki eftirlit við hesum kommunalu samstørvum

Til § 56: Ásetingin um, at kommunustýrslimur skal kunna sektast við bót er tikin við orsakað av, at tað í ávísingum føri ikki er nakar móguleiki fyri rættartiltøkum sambært galdandi lóg. Tað er t.d. tá ein kommunustýrisavgerð er framd í verki og ikki kann broytast. Tá kann ógildan og tvingsilsbøtur, sum meginregla, ikki nýtast, og um kommunan ikki hevur verið fyri missi, kann endurgjaldskrav ikki reisast við sakarmáli. Ásetingarnar í §§ 156 og 157 í revsilógini um misrøkt av skyldum í almennari tænastu kunnu heldur ikki nýtast, tá ásetingarnar undantaka størv, ið ein hevur sum fólkavalt umboð.

Ásetingin í § 56 fevnir um kommunustýrslimir, sum grefliga skúgva til viks skyldur sínar, sum fólkavalt kommunustýrisumboð bæði í sambandi við virksesemi sum byggiharra- og virkiseigaravirksesemi o.a. og í sambandi við útinnan av myndugleikavirksesemi.

Átala eftir § 56 kann sambært stk. 2 einans verða reist, um landsstýrismaðurin hevur kravt hetta. Hetta er fyri at sleppa undan at meldað verður uttan grund, ella at meldað verður um smá- og ivasom mál.

Til stk. 1.: Sambært stk. 1 er tað revsivert, um kommunustýrslimur tilætlað ella av grovum ósketni skúgvar til viks skyldur sínar, sum fólkavalt kommunustýrisumboð. Tað, at skúgva eina skyldu til viks fevnir bæði um virknar gerðir, vansketni og gáloysni, t.v.s. tilburðir har ein kommunustýrslimur hevur sett skyldu sína til síðis ella latið vera við at gjørt skyldu sína.

Skyldan hjá kommunustýrsliminum til at hava eftirlit við kommunalu umsitingini er ikki serliga víðfevnandi og tískil verður ikki ofta talan um, at kommunustýrslimur grefliga skúgvar skyldu sína til viks. Sjálvstøðuga kanningsarskyldan hjá kommunustýrslimum er heldur ikki serliga víðfevnandi. Er ein frágreiðing frá umsitingini til skjals, má ein kommunustýrslimur vanligu kunna leggja frágreiðingina til grund, uttan so, at tað er eyðsæð, at frágreiðingin er skeiv ella ófullfíggað. Kommunustýrslimur, ið gongur ímóti einum tilmæli frá umsitingini kemur vanligu ikki undir ábyrgd, uttan so, at viðkomandi viðurkennir ella átti at viðurkent, at talan var um brot á lóggávuna.

Revsikarmurin er settur til bót, men eisini má havast í huga, at spurningurin um at missa valbari sambært kommunuvallógini kann koma uppá tal.

Til stk. 2.: Orsøkin til at átala einans skal kunna verða reist eftir áheitan frá landsstýrsmanninum er at sleppa undan meldingum uttan grund, málum, ið eru ivasom og smámálum, herímillum meldingar, ið eru fyri at vera politiskum móttstøðufólki til ampa.

Kapitul 10 Gildiskoma og skiftisreglur

Til § 57 stk. 1.: Sambært uppskotinum, skal nýggja lógin koma í gildi 1. januar 2001. Tó verður neyðugt, at tað við kommunuvalið í 2000 er heimild til, at í minsta lagi 7 kommunustýrslimir verða valdir í kommunum, sum hava 500 íbúgvar ella fleiri við ársbyrjan í valárinum. Hetta fylgir av § 58, ið ásetir, at kommunur við

fleiri enn 500 íbúgvum m.a. skulu verða nevndarstýrðar. Tískil verður neyðugt at velja í minsta lagi 7 kommunustýrslimum í hesum kommunum, samanber viðmerkingarnar til § 58.

Til stk. 3.: Tá uppskotið er ætlað at avloysa galdandi kommunulóg, lögtingslóg nr. 45 frá 29. juni 1972 um føroysku kommunurnar við seinni broytingum, verður henda lóg samstundis sett úr gildi.

Eisini lögtingslóg nr. 189 frá 8. desember 1993 um tær kommunalu fíggjarætlanirnar, ásetan av kommunuskattaprosentinum, kommunalan veðhaldsgrunn v.m. við seinni broyting verður sett úr gildi, tá kommunustýrslógin kemur í gildi. Í hesari lóg eru m.a. ásetingar um, at landsstýrið skal góðkenna kommunalu ársfíggjarætlaninar, eykajáttanir og hægsta og lægsta loyvda kommunuskattaprosent.

Til stk. 4.: Sambært uppskotinum kemur lógin, við undantaki av § 59, í gildi 1. januar 2001. Kunngerðir, reglugerðir og starvsskipanir, ið eru settar við heimild í lögtingslóg nr. 45 frá 29. juni 1972 um føroysku kommunurnar við seinni broytingum verða tó verandi í gildi. Orsøkin til hetta er, at tað hevði volt til óneyðugar trupulleikar, um so var, at allar kommunur, samstundis sum nýggj lóg skal koma í gildi, eisini skulu samtykkja nýggjar reglugerðir og starvsskipanir.

Kommunustýrini skulu tó innan tað í stk. 3 ásettu freist hava samtykt nýggjar reglugerðir og starvsskipanir. Grundgevingin fyri hesi áseting er, at tað verður mett at verða neyðugt, at øll kommunustýri innan hetta tíðarskeið taka reglugerðir og starvsskipanir upp til viðgerðar fyri at vita, um tær skulu broytast/dagførast orsakað av nýggju lógini. Við tað at "nýggju" reglugerðirnar og starvsskipanirnar, ið nú fáa heiti "kommunustýrisskipan" og "fundarskipan" í stóran mun kunnu verða tær somu, sum eru galdandi í dag, skuldi henda áseting ikki haft stórvegis trupulleikar við sær fyri kommunustýrini.

Til § 58: Við tað, at munurin millum talið á íbúgvum í ymisku kommununum er sera stórt, má ásannast, at uppskotið um nýggja kommunustýrslóg ikki er egna at seta í gildi í síni heild fyri allar kommunur. Fyri at kunna hava eina nevndarstýrða kommunu, mugu verða í minsta lagi 7 kommunustýrslimir í kommunustýrinum (tað sæst av § 33, at ein nevnd skal hava í minsta lagi 3 limir, men samstundis skal nevndin vera minni enn helvtin av kommunustýrinum, sambærtr. § 29, stk. 2) og tað at hava 7 kommunustýrslimir vil als ikki bera til í nógvu av smáu kommunum.

Markið millum hvørjar kommunur, ið skulu hava borgarstjóra fulla tíð, hvørjar kommunur, ið skulu hava fastar nevndir og hvørjar kommunur, ið sjálvar skulu áseta talið á kommunustýrslimum, verður sett til 500 íbúgvur, í mun til galdandi lóg, har markið er sett við 1000.

Sambært upplýsingum frá Landsfólkayvirlitinum pr. 31. desember 1999 vóru einans 9 kommunur, har fólkatalið var yvir 1000. Við at seta talið til 500, so koma 20 kommunur beinleiðis undir allar ásetingar í lógini og eins reglur verða galdandi fyri størri tal av kommunum.

Borgarstjórin fær ábyrgdina av teimum uppávum, ið eftir lógini annars liggja hjá fíggjarnevnd ella aðrari fastari nevnd. Tó skal borgarstjórin taka kommunustýrið uppí hesar uppgávur, við tað, at ætlanin ikki er, at hann skal viðgerða og avgerða hesi mál einsamallur, men hinvegin, at viðgerðin á kommunustýrisfundi kemur at avloysa nevndarviðgerðinar so nógv sum til ber.

Til § 59: Fyri at kommunur við fleiri enn 500 íbúgvum skulu kunna mannað nevnd aftaná kommunuvalið í ár 2000, verður neyðugt, at hesar velja í minsta lagi 7 kommunustýrslimir á hesum vali. Í kommunum við færri enn 500 íbúgvum skulu veljast 5 kommunustýrslimir og 3 í kommunum við færri enn 100 íbúgvum, samanber eisini viðmerkingarnar til § 58.

Kunngerð nr. 122 frá 22. december 2000 um alment útboð av kommunalari fastogn

Við heimild í § 44, stk. 1, í løgtingslóg nr. 87 frá 17. mai 2000 um kommunustýri (kommunustýrislógin) verður ásett:

§ 1. Um ikki annað er ásett í lóggávuni, skal fastogn hjá kommununi verða boðin út alment, áðrenn ognin verður seld, sbr. tó § 2.

§ 2. Fastogn nýtist tó ikki at verða boðin alment út, um talan er um

1. sølu til landsmyndugleikar, kommunu ella kommunalan felagsskap, sbr. § 57 í kommunustýrislógini,
2. sølu til felag, stovn v.m., sum kommunan lógliga kann veita stuðul,
3. sølu av økjum, ið eru minni enn 300 m² til víddar og sum tað ikki sjálvstøðugt kann verða bygt á ella
4. kommunala útstykkingar o.l., har tillutan og prísáseting fara fram eftir frammanundan ásettum reglum.

Stk. 2. Við góðkenning frá landsstýrismanninum kann verða vikið frá kravinum um alment útboð í sambandi við makaskifti og tá tað annars eru serlig viðurskifti, ið tala fyri, at fastognin kann verða seld uttan alment útboð.

§ 3. Sum alment útboð verður roknað lýsing í einum av dagbløðunum.

Stk. 2. Bý- ella bygda(r)ráðið gerð av, undir hvørjum treytum ognin skal lýsast til sølu. Í hesum sambandi kann ognin verða boðin út til ein frammundan ásettan prís, treytað av, at prísurin samsvarar mettum marknaðarprísi.

Stk. 3. Í lýsingini skal verða upplýst, hvar ognin liggur, matrikulnummar,

stødd á ognini og hvar upplýsingar um søluna kunnu fáast. Verður ognin boðin út til frammanundan ásettan prís, skal upplýsast, at kommunan ikki hevur skyldu til at selja til ásetta prís.

§ 4. Tilboð um keyp skulu vera skrivlig. Innkomin tilboð eru í trúnaði, til ognin er seld.

§ 5. Ognin má ikki verða seld fyrr enn í minsta lagi 14 dagar eftir, at sølan hevur verið lýst fyrstu ferð í bløðunum.

§ 6. Bý- ella bygda(r)ráðið kann havna øllum innkomnum tilboðum.

Stk. 2. Selt kann verða til tilboðsgevvara, ið ikki hevur givið hægsta boð, um hetta tænic sakligum kommunalum áhugamállum.

Stk. 3. Um so er, at tað í føri, har ogn er boðin út til frammanundan ásettan prís, verður boðin hægri prísur, skulu tey, ið hava boðið ásetta prís, hava móguleika til at koma við nýggjum boði.

Stk. 4. Fastogn kann einans verða seld til lægri prís enn tann, ið er ásettur frammanundan sambært § 3, stk. 2, um ognin verður boðin alment til sølu av nýggjum.

§ 7. Er eitt ár liðið síðani fastogn seinast varð lýst til sølu, kann ognin einans verða seld, um hon verður boðin út alment av nýggjum.

§ 8. Bý- ella bygda(r)ráðið hevur støðugt skyldu til at skráseta, hvørjar kommunalar fastognir verða seldar.

Stk. 2. Við skráseting sambært stk. 1 skal verða upplýst:

1. Um ognin hevur verið boðin alment út,
2. hvat slag av ogn talan er um,

3. matr. nr., vídd og söluprís á ognini,
og
4. um ognin ekki hefur verið boðin
alment út, hvør grundgevingin tá er,
sbr. § 2.

Stk. 3. Bý- ella bygda(r)ráðið hefur
skyldu til, í seinasta lagi hvønn 1. mars

at senda landsstýrismanninum yvirlit
yvir tær fastognir, sum seldar eru í
árinum frammanundan. Yvirlitið skal
innihalda tær upplýsingar, sum
nevndar eru í stk. 2.

§ 9. Henda kunngerð kemur í gildi 1.
januar 2001.

Løgmannsskrivstovan, 22. desember 2000

Anfinn Kallsberg (sign.)

løgmaður

/ Rúni Joensen (sign.)

Viðmerkingar/leiðbeining til kunngerðina um alment útboð av kommunalari fastogn

Høvuðsreglan

Sum høvuðsregla skulu allar kommunalar fastognir frammanundan verða bodnar út alment áðrenn tær verða seldar.

Ásetingin í § 1 fevnir sostatt um allar ognir - bygdar og óbygdar - og uttan mun til, um talan er um einstaka ogn ella fleiri ognir, t.d. í sambandi við útstykkning av sethúsa- ella ídnaðarøki.

Kunngerðin nevnir einans sølu av fastogn og er tí ikki galdandi fyri útleigan av kommunalum ognum. Tó kunnu óvanlig langtíðarleigumál metast sum umgongilsí reglunum um alment útboð soleiðis, at eftirlitsmyndugleikin, um treytirnar fyri hesum eru loknar, eftir umstøðunum kann áleggja einari kommunu at bjóða ognina alment út, sbr. § 54 í kommunustýrisslóginum.

Undantøk

Tær fastognir, ið nevndar eru í § 2, stk. 1, nr. 3, eru sum nevnt tær, ið ikki sjálvstøðugt kann verða bygt á orsakað av støddini. Ásetingin fer tí serliga at hava týdning í sambandi við, at ogn verður keypt frá kommununi til at verða lögð saman við aðrari.

Í § 2, stk. 1, nr. 4, er talan um kommunala grundstykkjasølu, har prísurin á samanlíkniligum ognum vanliga er tann sami. Alment útboð er tá undantikið. Fyritreytin fyri hesum er tó, at prísurin verður ásettur eftir sakligum leiðreglum, og at kommunan hevur sakligar leiðreglur at tilluta stykkini eftir. Hetta kann t.d. verða gjørt við, undir ávísingum treytum at seta møguligar keyparar á bíðilista soleiðis, at tað ikki verður tilvildarligt, hvør fær tilboð um at keypa ognina.

Sambært § 2, stk. 2, kann landsstýrismaðurin góðkenna, at vikið kann verða frá kravinum um alment útboð í sambandi við makaskifti, og tá tað annars eru serlig viðurskifti, ið tala fyri, at fastognin kann verða seld uttan alment útboð.

Góðkenning um frávík sambært § 2, stk. 2, grundað á serlig viðurskifti er einans ætlað at vera nýtt í serligum føri, har tað má metast, at kravið um alment útboð vil forða söluni óneyðugt og at alment útboð ikki hevur við sær tilboð um hægri keypsprís.

Dømi um, nær talan kann verða um serlig viðurskifti, ið kunnu tala fyri, at ognin ikki nýtist at verða boðin út alment, kann eftir umstøðunum vera – umframt makaskifti – søla av ogn, ið liggur upp at verandi ogn hjá einari fyritøku, um fyritøkan ætlar at byggja út tann vegin. Eftir umstøðunum kann eisini søla til ídnaðarendamál, tá kommunan hevur fingið tilboð um keyp av ávísari ogn, sum orsakað av plasing, nýtsumøguleikum ella øðrum viðurskiftum hevur avgerandi týdning fyri viðkomandi tilboðsgevna, verða undantikin útboði.

Hóast fastogn ikki nýtist at verða boðin út, tí at landsstýrismaðurin hevur givið loyvi til tess eftir § 2, stk. 2, merkir hetta ikki, at viðkomandi kommuna frítt kann áseta hvønn prís, ognin verður seld fyri. Tað er tí ein fyritreyt, at ognin verður seld til

marknaðarprís og í sambandi við góðkenningina hyggur landsstýrismaðurinn eftir, at hesi viðurskipti eru í lagi.

Mannagongdir

Ásetingarnar í kunngerðini um mannagongd í sambandi við alment útboð, §§ 3-7, eru eisini galdandi í sambandi við alment útboð, tá sòlan sambært § 2, stk. 1, kundi verði undantikin almennum útboði.

Kravið um lýsing í einum av dagbløðunum er eisini galdandi, um t.d. advokaturin hjá kommununi ella onkur annar tekur sær av sòluni fyri kommununa.

Sambært § 3, stk. 2, kann bý- ella bygda(r)ráðið gera av, undir hvørjum treytum ognin skal lýsast til sòlu. Um tað tænar einum kommunalum endamáli, kann bý- ella bygda(r)ráðið áleggja avmarkingar í ræðisrættinum yvir ognini. Við tað, at tílíkar avmarkingar ofta kunna hava ávirkan á marknaðarprísinn fyri ognina, skal bý- ella bygda(r)ráðið tryggja sær, at tann kommunali áhugin, ið var grundgevingin fyri avmarkingini, eisini verður "**tilgodeset**".

Kommunan kann bjóða ognir út til ein frammanundan ásettan sòluprís, treytað av, at talan er um marknaðarprís, tvs. tann hægsti prísur, ið kann fáast í handli og vandli. Tað liggur tí á kommununi at gera neyðugar kanningar fyri at staðfesta marknaðarprísinn. Hetta kann t.d. gerast við at spyrja seg fyri hjá húsasølunum, kanning av prísleguni fyri ognir, ið kunnu samanlíknast ella á annan hátt.

Kommunan hevur ikki skyldu til at selja ognina, heldur ikki um prísurin er ásettur frammanundan. Verður ognin boðin út til ein frammanundan ásettan prís, skal hetta tí verða upplýst í lýsingini, sbr. § 3, stk. 3.

Eftir § 4 skulu innkomin tilboð viðgerast í trúnaði, til ognin er seld. Sambært innlitslógini fæst ikki innlit í innkomin tilboð, áðrenn ognin er seld, og eftir hesum verður útgangsstøði tí framvegis, at innlit ikki kann fáast í tilboðini, fyrr enn ognin er seld.

Grundgevingin fyri at áseta eina 14-daga freist í § 5 er, at á henda hátt hava øll móguleika fyri at verða roknaði uppí sum móguligir keyparar. 14-daga freistin er einans galdandi fyri fyrstu lýsingina, tvs. at verður sòlan endurlýst, kann ognin verða seld, áðrenn 14 dagar eru lidnir síðani endurlýsingina. Er eitt ár liðið síðani seinastu lýsing, kann ognin einans verða seld aftaná nýtt alment útboð, sbr. § 7.

Í § 6, stk. 1, er staðiliga ásett, at bý- ella bygda(r)ráðið kann havna øllum innkomnum tilboðum.

Bý- ella bygda(r)ráðið skal selja til marknaðarprís. Tilboð, ið er lægri enn hægsta boð, kann tí einans verða góðtikið, um hetta tænar og/ella er grundgivið við sakligum kommunalum áhugamáli.

Eru inkomnu boðini frá fleiri tilboðsgevarum eins, kann bý- ella bygda(r)ráðið frítt velja millum tilboðsgevaranar, uttan so, at onkur teirra gevur til kennar, at hann er sinnaður at bjóða hægri. Bý- ella bygda(r)ráðið kann eisini velja millum eins tilboð við lutakasti.

Kemur hægri tilboð inn í sambandi við, at ognin er lýst til sølu til ein frammanundan ásettan prís, skulu hinir tilboðsgevararnir, ið hava boðið ásetta prís, hava fráboðan um hetta fyri at hava møguleika at koma við nýggjum boði, sbr. § 6, stk. 3.

Selt kann ikki verða til lægri prís enn tann, ið frammanundan er ásettur í lýsingini, uttan so at ognin verður boðin alment til sølu av nýggjum, sbr. § 6, stk. 4. Sama er galdandi, um ognin skal seljast við treytum, ið munandi víkja frá teimum treytum, ið settar vórðu í upprunaligu lýsingini.

Skráseting og fráboðan

Sambært § 8 skulu allar sølur skrásetast og fráboðast landsstýrismanninum árliga.

Orsøkin til hetta er einfalt hon, at á henda hátt kann verða fylgt við praksis hjá kommununum, eins og eitt savnað yvirlit fæst fyri allar kommunur. Fyri at hetta skal verða møguligt, er tað eisini umráðandi, at allar kommunur skráseta sølurnar við øllum teim upplýsingum, sum nevndar verða í § 8.

Eftir umstøðunum skulu eisini langtíðarleigumál verða skrásett, sbr. viðmerkingina til hævudsregluna omanfyri.

Gildiskoma

Kunngerðin kemur í gildi 1. januar 2001 og er galdandi fyri sølu, ið verður framd eftir henda dag.

Um so er, at sølusamráðingarnar millum eina kommunu og ein keypara eru komnar so mikið áleiðis, tá kunngerðin kemur í gildi, at tað hvørki er hóskandi ella rímuligt at bjóða ognina út alment tá, kann kommunan biðja landsstýrismannin um góðkenning av at vikið verður frá hesum kravið, sbr. § 2, stk. 2.

Eyðbjørn Larsen
fulltrúi

Kunngerð nr. 124 frá 22. desember 2000 um ábyrgdarbindingar, veðhald v.m. sambært kommunustýrslógini

Við heimild í § 52 í lögtingslóg nr. 87 frá 17. maí 2000 um kommunustýri (kommunustýrslógin) verður ásett:

§ 1. Bý- ella bygda(r)ráðið kann ikki áleggja kommununi ábyrgdarbindingar ella veðhaldsskyldur o.l. ella gera broytingar í treytunum fyri ábyrgdarbindingum ella

veðhaldsskyldum o.l. uttan loyvi landsstýrismansins.

Stk. 2. Heldur ikki kann bý- ella bygda(r)ráðið uttan loyvi landsstýrismansins geva tilsøgn um regluligar veitingar, sum kommunan ikki eftir lógini hevur skyldu til.

§ 2. Henda kunngerð kemur í gildi 1. januar 2001.

Løgmannsskrivstovan, 22. desember 2000

Anfinn Kallsberg (sign.)

løgmaður

/ Rúni Joensen (sign.)

Kunngerð nr. 12 frá 11. februar 2003 um útrokningarskattaprosent sambært kommunustýrislógini

Við heimild í § 43, stk. 2 í løgtingslóg nr. 87 frá 17. mai 2000 um kommunustýri (kommunustýrislógin) verður ásett:

§ 1. Útrokningarskattaprosentið til ásetan av einari álíkning av nettoskuld hjá kommunum verður fyri árið 2003 sett til 23%.

§ 2. Henda kunngerð kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd. Samstundis fer kunngerð nr. 161 frá 21. desember 2001 um útrokningarskattaprosent sambært kommunustýrislógini úr gildi.

Løgmálaráðið, 11. februar 2003

Høgni Hoydal, (sign.)

landsstýrismaður

/Rúni Joensen, (sign.)

Kunngerð nr. 93 frá 9. september 2014 um samsýning o.a. sambært kommunustýrisslógini

Við heimild í § 9 í lögtingslóg nr. 87 frá 17. maí 2000 um kommunustýri (kommunustýrisslógini) verður ásett:

Kapittul 1

Samsýning til kommunustýrisslimir

§ 1. Bý- ella bygda(r)ráðið skal áseta í kommunustýrisskipanini,

- 1) um samsýning skal veitast kommunustýrisslimunum fyrir einstøku fundirnar, sbr. § 2,
- 2) um samsýningin skal vera ein fóst árlig samsýning, hvør upphæddin á føstu samsýningini tá skal vera, sbr. § 3, og
- 3) hvørt fundarpeningur ella endurgjald eisini verður latið eftir § 4.

Fundarsamsýning

§ 2. Fundarsamsýning kann verða latin einstøku kommunustýrisslimunum fyri

- 1) luttøku á kommunustýrisfundum,
- 2) luttøku á øðrum fundum í sambandi við útinning av starvinum sum kommunalt valdur limur,
- 3) skeiðluttøku, sum bý- ella bygdar(r)ráðið hevur góðkent, og
- 4) annað virksemlu eftir umbøn frá bý- ella bygda(r)ráðnum ella eini fastari nevnd.

Stk. 2. Samsýningin fyri fundir sambært stk. 1 er tann til eina og hvørja tíð galdandi takstur hjá landinum, sum ásett í avtalu millum Fíggjarmálaráðið og Felag Tænastumanna Landsins. Tann 1. oktober 2013 vóru takstirnir hesir:

- 1) Fundur styttri enn 3 tímar kr. 530.
- 2) Fundur millum 3 og 5 tímar kr. 1.060.
- 3) Fundur longri enn 5 tímar kr. 1.590.

Føst samsýning

§ 3. Árliga fasta samsýningin til einstøku kommunustýrisslimirnar fyri tey í § 2, stk. 1 nevndu tiltøk, sbr. tó § 4, er treytað av íbúgvartalini í kommununi tann 1. januar í valárinum, tá ið avgerð sambært § 1 verður tikin.

Stk. 2. Árliga fasta samsýningin kann í mesta lagi verða henda:

- 1) 0-499 íbúgv: 24 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 1.
- 2) 500-999 íbúgv: 24 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 2.
- 3) 1.000-1.999 íbúgv: 27 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 2.
- 4) 2.000-4.999 íbúgv: 24 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 3.
- 5) 5.000-9.999 íbúgv: 36 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 3.
- 6) 10.000 íbúgv ella fleiri: 48 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 3.

Onnur samsýning ella endurgjald

§ 4. Umframt fasta samsýning kann samsýning verða latin eftir reglunum í § 2, stk. 2 fyri

- 1) luttøku á øðrum fundum í sambandi við útinning av starvinum sum kommunalt valdur limur,
- 2) skeiðluttøku, sum bý- ella bygdar(r)ráðið hevur góðkent, og
- 3) annað virksemlu eftir umbøn frá bý- ella bygda(r)ráðnum ella eini fastari nevnd.

Stk. 2. Ístaðin fyri samsýning, kann endurgjald verða latið fyri skjálprógvaða

mista inntøku, orsakað av fundum og virksemi, sum nevt í stk. 1, nr. 1-3. Endurgjaldið fyri hvønn dagin kann tó ikki verða hægri enn kr. 1.800.

Stk. 3. Verða aðrir fundir, skeiðluttøka ella virksemi, sum nevt í stk. 1, nr. 1-3, samsýnt eftir øðrum reglum, verður eingin samsýning latin frá kommunustýrinum.

Nevndarsamsýning

§ 5. Bý- ella bygda(r)ráðið skal áseta í kommunustýrisskipanina,

- 1) um nevdarsamsýning skal veitast fyri einstøku fundirnar, sbr. § 6, stk. 1, ella
- 2) um nevdarsamsýningin skal verða ein føst árlig samsýning, og hvør upphæddin á føstu samsýningini tá skal verða, sbr. § 6, stk. 2.

§ 6. Nevndarsamsýning fyri einstøku fundirnar fylgir reglunum í § 2, stk. 2.

Stk. 2. Árliga fasta samsýningin, ið er treytað av íbúgvartalimum í kommununi tann 1. januar í valárinum, tá ið avgerð sambært § 1 verður tikin, til einstøku nevdarlimirnar kann í mesta lagi verða henda:

- 1) 500-999 íbúgvar: 12 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 1,
- 2) 1.000-1.499 íbúgvar: 18 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 1,
- 3) 1.500-4.999 íbúgvar: 12 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 2,
- 4) 5.000 -9.999 íbúgvar: 15 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 2, og
- 5) 10.000 íbúgvar ella fleiri: 17 ferðir upphæddina í § 2, stk. 2, nr. 3.

Stk. 3. Samanlagda samsýningin sambært stk. 2, nr. 1-4 til limir í føstu nevdunum, kann tó ongantíð verða størri enn tann samsýning, sum borgarstjórin fær sambært § 10.

Nevndarformenn

§ 7. Bý- ella bygda(r)ráðið kann áseta í kommunustýrisskipanina, at formenn í føstu nevdunum skulu fáa fasta formanssamsýning. Verður ásett, at føst formanssamsýning skal veitast, skal eisini upphæddin á føstu samsýningini ásetast.

Stk. 2. Árliga fasta samsýningin til einstøku nevdarformenninar kann í mesta lagi verða 2 ferðir nevdarsamsýningina sambært § 6, stk. 2, sbr. tó stk. 4.

Stk. 3. Um føst samsýning verður latin til nevdarformann, fær hesin ikki aðra samsýning fyri arbeiði í avvarðandi nevd, sbr. tó stk. 4 og § 4.

Stk. 4. Í kommunum við 10.000 ella fleiri íbúgvum kann bý- ella bygda(r)ráðið, hóast stk. 2, áseta í kommunustýrisskipanina, hvør samsýningin til nevdarformenn skal verða, og um nevdarformenn eisini kunnu fáa samsýning sambært reglunum í § 5 fyri arbeiði í avvarðandi nevd.

Stk. 5. Samanlagda samsýningin til nevdarformenn sambært stk. 1 kann tó ongantíð verða størri enn helvtin av teirri samsýning, sum borgarstjórin fær sambært § 10.

Tiltakslimir

§ 8. Er tiltakslimur komin inn fyri kommunustýrisslim ella nevdarlim, fær viðkomandi samsýning eftir somu reglum sum kommunustýrisslimurin ella nevdarlimurin. Tiltakslimur fær tó einans lutfalsliga samsýning fyri tað tíðarskeið, hann fyríbils er limur.

Stk. 2. Skal tiltakslimur einans taka lut á einstøkum fundi, fær viðkomandi tó bert fundarsamsýning sambært § 2.

Kapittul 2 Samsýning til onnur

§ 9. Onnur enn kommunustýrisslimir kunnu fáa fundarpening fyri arbeiði í

nevndum o.tíl., sum bý ella bygda(r)ráðið hefur valt tey í.

Stk. 2. Fundarpeningur sambært stk. 1 verður latin eftir reglunum í § 2.

Kapittul 3 **Samsýning til borgarstjórar**

Samsýning til borgarstjórar

§ 10. Bý- ella bygda(r)ráðið skal áseta í kommunustýrisskipanina, hvør samsýningin til borgarstjóran skal vera, sbr. tó stk. 2 og 3.

Stk. 2. Samsýningin til borgarstjóran, ið er treytað av íbúgvartalunum í kommununi tann 1. januar í valárinum, tá ið avgerð sambært § 1 verður tikin, verður roknað við støði í galdandi lønartalvu sambært avtaluni millum Fíggjarmálaráðið og Felag Tænastumanna Landsins, og kann í mesta lagi verða henda íroknað viðbót:

- 1) 0-499 íbúgvar, ájavnt við 32. lønarflokk, stig 1,
- 2) 500-999 íbúgvar, ájavnt við 35. lønarflokk,
- 3) 1.000-1.499 íbúgvar, ájavnt við 36. lønarflokk,
- 4) 1.500-4.999 íbúgvar, ájavnt við 37. lønarflokk,
- 5) 5.000-9.999 íbúgvar, ájavnt við 38. lønarflokk og
- 6) 10.000 íbúgvar ella fleiri, ájavnt við 39. lønarflokk.

Stk. 3. Samsýningin sambært stk. 2 er harumframt treytað av setanarbrøkinum hjá borgarstjóranum soleiðis, at samtykta samsýningin altíð skal faldast við tí setanarbrøki, sum borgarstjórin hefur sambært § 6, stk. 2 og § 58, stk. 1, nr. 2 í lógini.

Stk. 4. Hevur bý- ella bygda(r)ráðið valt fyribils borgarstjóra eftir § 24, stk. 2, í lógini, fær hesin samsýning eftir somu reglum sum borgarstjórin.

Stk. 5. Ein varaborgarstjóri, sum fær samsýning eftir reglunum í § 10, hefur einans rætt til samsýning eftir stk. 4, um viðkomandi hefur tikið sær av borgarstjórauppgávuni í minsta lagi 5 vikur í sama roknskaparári.

Stk. 6. Borgarstjórin kann ikki fáa aðra samsýning enn sambært reglunum í stk. 2 og 3.

Samsýning til varaborgarstjórar

§ 11. Bý- ella bygda(r)ráðið skal áseta í kommunustýrisskipanina, um varaborgarstjórar skulu fáa fasta varaborgarstjórasamsýning.

Stk. 2. Samsýning sambært stk. 1 kann í mesta lagi verða 10% av samsýningini, ið verður givin borgarstjóranum sambært § 10.

§ 12. Hevur bý- ella bygda(r)ráðið valt fyribils varaborgarstjóra eftir § 24, stk. 2, í lógini, fær hesin samsýning eftir somu reglum sum varaborgarstjórin, sbr. § 11.

Kapittul 4 **Eftirløn o.a. til borgarstjórar**

Eftirløn

§ 13. Umframt samsýningina sambært § 10 verður borgarstjóra rindað 15% í eftirlønargjaldi.

Stk. 2. Í eftirlønarskipanini skal vera aldurseftirløn, avlamiseftirløn og hjúnarfelaga- og barnaeftirløn. Eftirlønarskipanin skal tryggja:

- 1) lívslanga eftirlønartrygging, ið verður útgoldin hvønn mánað leypandi. Eftirlønartryggingin skal verða útgoldin fyrstu ferð, tá ið borgarstjórin er 60 ár ella seinni, tá ið hann fer frá fyri aldur,
- 2) avlamiseftirlønartrygging, um vinnuføri hjá honum, áðrenn hann skal fara frá, er minkað niður í ein triðing ella minni av fullum vinnuføri, og um hann fer frá av hesi grund.

Avlamiðseftirlønin skal verða útgöldin hvønn mánað leypanði, og vera líka stór sum aldursrentan hjá 67 ára gomlum, og

- 3) børnunum eina eftirløn upp á 10%, foreldraleysum tó 20%, av aldursrentuni, í minsta lagi til tey fylla 18 ár, og í mesta lagi til tey fylla 24 ár.

Stk. 3. Fyri borgarstjóra, sum onkursvegna ikki kann verða við í einari eftirlønartryggingarskipan, tí t.d. heilsan bilar, skal eftirlønargjaldið verða goldið í eina uppsparingarskipan, sum partarnir semjast um.

Bíðiløn

§ 14. Tá ið borgarstjóri fer frá, fær hann borgarstjórasamsýning eftir hesi reglu:

- 1) Borgarstjóri í minni enn 4 ár, samsýning í 3 mánaðir, og
- 2) borgarstjóri í 4 ár ella fleiri, samsýning í 6 mánaðir.

Stk. 2. Bíðilønin er ikki eftirlønargevandi.

Eftirsitiløn

§ 15. Doyr borgarstjóri, meðan hann er í starvi, fær eftirsitandi hjúnafelegi ella samlivari og børn undir 21 ár samsýning í 6 mánaðir.

Kapittul 5 Felags reglur

Undantøk

§ 16. Tær kommunur, sum hava aðra góðkenda skipan viðvíkjandi eftirløn, bíðiløn, eftirsitiløn o.a. til borgarstjóran, kunnu tó halda fram við skipanini, um bý-

ella bygda(r)ráðið ásetir hetta í kommunustýrisskipanina.

Stk. 2. Samtykkir bý- ella bygda(r)ráðið, at ein av skipanunum, sum verður varðveitt sambært stk. 1, seinni skal broytast, skal landsstýrismaðurin góðkenna broytingina.

Útgjald

§ 17. Føst samsýning til kommunustýrisslimir, borgarstjórar, varaborgarstjórar, nevndarformenn og nevndarlimir verður goldin mánaðarlíga frammanundan við 1/12 av árlígu upphæddini fyri hvønn byrjaðan mánaða.

Stk. 2. Samsýning til tiltakslimir sambært § 8 og onnur sambært § 9, verður goldin mánaðarlíga afturút.

Íhald

§ 18. Samsýning verður goldin til og við endan á tí mánaði, tá ið viðkomandi ikki er í starvinum longur, ella til viðkomandi ikki hevur røkt starvið samhangandi í 3 mánaðir.

Stk. 2. Er frávera grundað á sjúku, barnsburð ella ættleiðing, hevur viðkomandi tó rætt til samsýning í upp til 6 mánaðir.

Kapittul 6 Gildiskoma

§ 19. Henda kunngerð kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd.

Stk. 2. Samstundis fer úr gildi kunngerð nr. 92 frá 28. juni 2013 um samsýning o.a. sambært kommunustýrisslógini.

Fíggjarmálaráðið, 9. september 2014

Jørgen Niclasen (sign.)
landsstýrismaður

/ Bjarni Askham Bjarnason (sign.)

Kunngerð nr. 89 frá 15. október 2008 um roknskaparverk kommunanna o.tíl., sum broytt við kunngerð nr. 136 frá 15. september 2020

Kapittul 1 Uppgávur roknskaparverksins

§ 1. Roknskaparverkið skal tryggja eina munadygga búskaparfyrising við at skráseta upplýsingar, sum skulu verða nýttar til búskaparliga leiðslu, sum er ráðlegging, stýring og eftirlit við virkseminum á øllum stigum í kommunalu fyrisingini.

Stk. 2. Roknskaparverkið skal verða skipað soleiðis, at útvegast kunnu neyðugar upplýsingar at nýta til innanhýsis roknskapareftirlit, framløgu av tíðarskeiðsroknskapum og at gera kommunuroknskapin. Somuleiðis skal roknskaparverkið verða lagt so til rættis, at búskapardátur kunnu verða útvegaðar um tann samlaða kommunala geiran.

Stk. 3. Roknskaparverkið skal lata upplýsingar at nýta til at grannskoða roknskapirnar sbrt. § 45 í Kommunustýrislógini.

Kapittul 2 Hvønn reglurnar fevna um

§ 2. Reglurnar um roknskaparverk kommunanna eru galdandi fyri allar kommunur.

Stk. 2. Kommunur sbrt. stk. 1 eru kommunala fyrisingin, kommunalir stovnar og kommunalt virksemi annars.

Stk. 3. Uttan mun til hvussu kommunalt virksemið t.d. virksemi á sjálvsogunarstovnum, sum kommuna fíggjar, er sett í verk, skal kommunustýrið krevja, at virksemið fylgir krøvunum í hesi kunngerð. Er parturin, sum tað almenna luttekur við minni enn 20% og upphæddin, sum tað

almenna luttekur við minni enn 1 mió. so kann kommunan velja ikki at fylgja hesum kravi.

Stk. 4. Er talan um kommunalt virksemi, sum er undir ræði hjá fleiri kommunum í felag, ella har kommunur velja stýrandi meiriluta av leiðslu ella nevnd, verður avgjørt av landsstýrismanninum, um stovnurin verður partur av roknskapinum hjá eini kommunu, ella skal hava sjálvstøðugan roknskap sambært hesi kunngerð.

Stk. 5. SEV og IRF eru ikki fevndir av hesi kunngerðini.

Stk. 6. Er ivi um, hvat er kommunalt virksemi, so ger landsstýrismaðurin av, um virksemið er kommunalt.

Kapittul 3 Fyriskipan av roknskaparverkinum

Uppsetingar o.tíl. av fíggjarætlan og roknskapi

§ 3. Kommunalu fíggjarætlanirnar verða settar upp við hesum tættum:

- 1) grein, sum er 3 talstavir,
- 2) málsøki, sum er 2 talstavir,
- 3) virksemissøki, sum er 2 talstavir,
- 4) høvuðskontu, sum er 3 talstavir,
- 5) undirkontu, sum er 2 talstavir, og
- 6) standardkontu, sum er 2 talstavir

Landsstýrismaðurin ásetur virði og heiti á hesum tættum.

Stk. 2. Kontuskipan kommunanna er 4 talstavir og ásetur landsstýrismaðurin virði, heiti og konteringarleiðbeining.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin er samskipandi liðurin, tá ið umræður kommunalu búskaparskipanirnar.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetur innihaldið í dátusamskiftinum millum land og kommunur, og hvat skal verða samskipt um.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin ásetur meginreglurnar fyri uppsetingina av ársroknskapinum.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin skal altíð hoyra kommunurnar áðrenn týðandi broytingar verða settar í verk.

Kommunur og kommunalir stovnar

§ 4. Fíggjarnevndin skipar roknskaparhaldið undir yvirskipaðu ásetingunum og syrgir fyri at fingnar verða til vega tær upplýsingar, sum nevndar eru í § 1.

Stk. 2. Tað áliggur fíggjarnevndini at gera og dagføra eina roknskaparreglugerð, sum ásetur, hvussu roknskaparhaldið í kommunalu eindunum er fyriskipað. Ansað skal verða eftir, at roknskaparreglugerðin við ábyrgdar- og heimildarreglum verður hildin. Landsstýrismaðurin ger eina vegleiðing um, hvussu slíkar reglur skulu verða gjørdar. Tryggjað skal vera, at tey, sum arbeiða á roknskaparøkinum, hava nøktandi fakligan førleika at røkja uppgávuna.

Stk. 3. Kommunustýrið skal góðkenna roknskapareglugerðina.

Stk. 4. Tað áliggur kommununum at hava nøktandi KT-skipanir, sum stuðlað undir roknskaparverkið sbrt. § 1 og tey formkrøv, sum annars verða sett í hesi kunngerð. Tað áliggur somuleiðis kommununum at hava KT-skipanir, sum kunnu samskipta við skipanir hjá Fíggjarmálaráðnum í sambandi við upplýsingar, sum fíggjarmálaráðið skal hava sbr. § 10, stk. 1-3.

Kapittul 4

Roknskaparstýring, roknskapur o.a.

§ 5. Roknskaparligu skrásetingarnar hjá kommununum skulu í minsta lagi fevna um:

- 1) Inntøkuviðskifti, sum eru rakstrarinntøkur, inntøkur fyri støðisogn umframt skattir, veitingarinntøkur o. t.
- 2) Útreiðsluviðskifti, sum eru útreiðslur í sambandi við rakstur, støðisogn, veitingar o. t.
- 3) Gjaldsviðskifti, sum eru inn- og útgjaldingar.
- 4) Tilgongd til og tað, sum verður nýtt av vørugoymslu.
- 5) Tilgongd og nýttar avsettar skyldur.
- 6) Veittar tilsagnir, og hvørja ávirkan tær hava á útreiðslur ella inntøkur í næsta fíggjarári.
- 7) Avskrivningar viðvíkjandi materiellari og immateriellari støðisogn.
- 8) Niðurskriving og uppskriving viðvíkjandi materiellari støðisogn.
- 9) Aktiv, sum er tilgongd og frágongd viðvíkjandi immateriellari, materiellari og fíggjarligari støðisogn, herímillum ogn, sum ikki er kommununnar ogn, men har kommunan hevur ábyrgdina av fyrisitingini av henni
- 10) Passiv, sum er avsettar skyldur og stutt- og langfreistað skuld, herímillum skuld, sum ikki er kommununnar skuld, men har kommunan hevur ábyrgdina av fyrisitingini av henni.

11) Skrásetingarnar skulu eisini eftir tøvri fevna um skásetingar viðvíkjandi bindandi avtalum sbrt. § 6.

Stk. 2. Kommunan skal skipa fyri, at hóskandi skráseting av arbeiðstíð, fráveru, frítíð o.tíl. er í kommununi, so lønarútgjaldingarnar eru rættar.

Stk. 3. Roknskaparárið fylgir almanakkaárinum, sbrt. § 39, stk. 1 í Kommunustýrislógini. Tvey ískoytistíðarskeið verða knýtt at roknskaparárinum.

Stk. 4. Skrásetingin, sum skal verða sambært bruttomeginregluni, fer fram í samsvari við fíggarætlanina og veittar eykajáttanir, og verður gjørd samsvarandi Kontuskipan kommunanna við tilhoyrandi vegleiðingartilfari, sbrt. § 3, stk. 2, umframt reglum, sum Fíggharmálaráðið ger, og vegleiðingartilfari frá Føroya Gjaldstovu.

Ræðisroknskapur

§ 6. Roknskaparskrásetingin skal leggjast soleiðis til rættis, at skrásetingar kunnu gerast av avtalum og skyldum, um talan er um munandi upphæddir, sum seinni føra við sær inntøkur ella útreiðslur í verandi ella komandi fígghjarárum.

Innanvirkis roknskapur

§ 7. Roknskaparskrásetingin skal leggjast soleiðis til rættis, at tað í hóskandi mun kunnu verða gjørdir roknskapir og frágreiðingar o.a. við upplýsingum um, hvussu útreiðslur, inntøkur og kostnaðir hjá kommununi eru liðaðar út á endamál, stað, framleiðslu, virksema o.tíl.

Stk. 2. Fyri at lýsa virksema í kommununi og millum kommunur,

skulu í hóskandi mun skrásetast nøgdarupplýsingar, sum fevna um tað, ið verður avrikað, og um tilfeingisnýtslu (t.d. tíðarnýtslu hjá starvsfólkum) o.tíl.

Stk. 3. Roknskaparskrásetingin skal skapa grundarlag fyri at lýsa, hvat tað einstaka virksema og ymsu veitingarnar kosta ella væntandi koma at kosta, og eisini hvørji viðurskifti eru avgerandi fyri nýtsluna av tilfeingi til framleiðslu. Eisini skal innanhýsis roknskapurin kunna geva grundarlag fyri at lýsa produktiviteten, t.e. lutfallið millum framleiðslutáttir og framleiðslunøgd.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ger saman við kommununum vegleiðingar um innanhýsisroknskapir herundir meginreglur fyri, hvussu skráseting og uppseting skal fara fram.

Kapittul 5 Roknskaparfrágreiðing og innrapportering til landsstýrið

Roknskaparframløga

§ 8. Kommunur skulu leggja fram roknskap í samsvari við kommunustýrislógini og galdandi roknskaparkunngerð.

Stk. 2. Ársroknskapurin verður gjørdur við atliti at áogn, skuld og upphæddum goldnum frammanundan o. ø., soleiðis at roknskapurin gevur eina rætta mynd av inntøkum og útreiðslum í fígghjarárinum, og somuleiðis av ognum og skuld um fígghjarárløk, sbrt. § 5, stk. 1.

Stk. 3. Uppsetingina av játtanarroknskapinum skal vera sbrt. § 5, stk. 4.

Stk. 4. Í ársroknskapinum skulu verða upplýstar eftirlønar-, veðhalds-, ábyrgdarskyldur og aðrar skyldur, sum ikki eru við í javnanum. Uppgerðin skal verða liða á slag á skyldu.

Stk. 5. Grannskoðaður ársroknskapur skal sbrt. § 53, stk. 1 í kommunustýrisslóginu verða latin landsstýrismanninum innan 1. júní eftir fíggjarárið er endað.

Roknskapargóðkenning

§ 9. Kommunustýrið skal góðkenna tilfarið sbrt. § 8 stk. 1 og § 10.

Stk. 2. Sum liður í góðkenningini skal eftirlit vera við:

- 1) at játtanir og möguligar eykajáttanir eru rætt skrásettar,
- 2) allar inntøkur og útreiðslur eru rætt skrásettar og eru skrásettar á rætt fíggjarár sbrt. § 13,
- 3) at tað eru nýttar rættar kontur í Kontuskipan kommunanna,
- 4) at lønarútreiðslurnar á roknskaparkontu fyri løn er samsvarandi lønarútreiðslum í lønarskipanini,
- 5) at uppsetingin av tilfarinum er sbrt. § 3, stk. 5,
- 6) at saldur á fíggjarstøðuni eru tiknar rætt við, og eru avstemmaðar við t.d. undirliggjandi skipanir sum debitor-, kreditor-, goymslu- og anlegg-skipanir,
- 7) at allar peningastovnskontur hjá kommunalum stovnum o.tíl. eru skrásttar á fíggjarstøðuni og stemma við kontuavrit frá peningastovnunum,
- 8) at millumrokningar o.tíl. eru stemmaðar av,
- 9) at nýttslan er hóskandi í mun til virksemið í farna tíðarskeiði,
- 10) at neyðug tiltøk eru sett í verk, um fyrirteytirnar fyri játtanunum eru

broyttar so tær t.d. ikki fara at halda, og

- 11) at dáturnar, sum verða flýggjaðar Fíggjarmálaráðnum sbrt. § 10 samsvara við dáturnar, ið eru skrásetingar í egnum búskaparskipanum.

Mánaðarraportering

§ 10. Kommunustýrið skal flýggja landsstýrismanninum fyri ársbyrjan fíggjarætlanir, við viðmerkingum, og eykajáttanir so hvørt hesar verða veittar.

Stk. 2. Kommunur skulu innrapportera til Fíggjarmálaráðið roknskapardátur hvønn mánað og fyri hvørt ískoytistíðarskeið og fyri fíggjarárið (ársroknskapur). Upplýsingarnar skulu fylgja ásetingunum í §5 stk. 4.

Stk. 3. Tá ið roknskapardátur fyri eitt tíðarskeið eru innrapporteraðar til Fíggjarmálaráðið sbrt. stk. 2, skal tíðarskeiðið verða læst, so tíðarskeiðsroknskapurin ikki kann verða broyttur. Tíðarskeiðið kann bert verða latið upp aftur, um talan er um munandi feilir. Broytingar av hesum slagi skulu verða í samráði við Fíggjarmálaráðið, og skulu broyttu roknskapardáturnar verða sendar landsstýrinum sbrt. stk. 2.

Stk. 4. Heldur Fíggjarmálaráðið, tað er neyðugt, so so kann ráðið eisini biðja um at fáa roknskapir sbrt. §7.

Stk. 5. Tær dátur, sum verða sendar Fíggjarmálaráðnum sbrt. stk 1-3, skulu verða sendar elektróniskt.

Fíggjarmálaráðið ger vegleiðing um flúformat, tøkni og mannagongdir.

Stk. 6. Innrapporteringin sbrt. stk 2 skal verða landsstýrinum í hendi seinasta lagi ein mánað eftir lokið tíðarskeið.

Stk. 7. Grannskoðarin hjá kommununi skal kanna eftir, um innrapporingin er í samsvar við roknskapargongdina, og skal í átekningini í ársfrágreiðingini vátta, um innrapporeraðu tøluni hava verið í tráð við gongdina hjá kommununi.

Kapittul 6 **Krøv til roknskaparligu** **skrásetingina**

Skrásetingar

§ 11. Roknskaparliga skrásetingin skal verða lögð til rættis soleiðis, at allar skrásetingar kunnu verða fylgdar fram til roknskapin, uppgerðir ella uppsetanir, sum verða gjørdar til uttanhýsisbrúk. Tølini í ársroknskapinum skulu kunna loysast upp í tær skrásetingar, sum tey eru samansett av (viðskiftisslóðin). KT-loysnirnar skulu verða skipaðar soleiðis, at tær kunnu verða grundarlagið undir eini munadyggari nýtslu viðvíkjandi viðskiftisslóðini.

Stk. 2. Hvør einstøk skráseting skal verða prógvað við einum skjali. Við skjali verður skilt eithvørt neyðugt prógv fyri viðskifti, sum verða skrásett í bókhaldinum, hóast prógvið er á elektróniskum miðli ella ikki, mikrofílm, pappír ella øðrum miðli. Við uttanhýsis skjali verður skilt eitt prógv fyri viðskifti, sum koma frá øðrum enn stovninum. Onnur skjøl eru innanhýsis skjøl. Er eitt uttanhýsis skjál, skal hetta verða nýtt. Skjalið skal vísa tað, sum er neyðugt fyri at eyðmerkja eftirlitsslóðina (t. e. prógva rættleikan í skrásetingini), herimillum týðiliga tilskila viðskiftisdagfestingina og upphæddina. Skjalið skal verða elektróniskt tengt at skrásetingini, og tað skal á ein munadyggan hátt vera gjørligt at koma frá skrásetingini til skjalið.

Stk. 3. Roknskaparliga skrásetingin skal, alt tað ber til, vera sjálvvirkandi og byggja á dátur, sum verða fluttar elektróniskt. Er grundarlagið undir skrásetingini dátur, sum eru fluttar elektróniskt, skal hvør einstøk flyting og tíðarbundnu raðfylgjuna hjá teimum verða skjalfest.

Stk. 4. Skrásetingarnar skulu fevna um allar búskaparligar hendingar, sum eru týðningarmiklar fyri kommununa, og sum eru fylgja av virksemin hjá kommununi.

Stk. 5. Øll viðskifti skulu verða skrásett neyvt. Viðskiftini skulu verða skrásett so skjótt sum gjørligt, eftir tað at tey viðurskifti, ið skrásetingarnar vera grundaðar á, eru farin fram.

Stk. 6. Skrásetingarnar skulu mest møguligt verða gjørdar í somu tíðarbundnu raðfylgju, sum viðskiftini hava. Skrásetingarnar skulu vísa á tað skjalatílfarið, sum hoyrir til, og skulu innihalda upplýsingar, ið gera tað gjørligt í sjálvum bókhaldinum at gera av tíðarbundnu støðuna hjá tí einstøku skrásetingini í sjálvum bókhaldinum.

Stk. 7. Skrásetingin skal verða fyriskipað og verða framd í verki soleiðis, at roknskapartilfarið - sum skrásetingin er partur av - ikki verður oyðilagt, burturbeint ella avskeplað, eins og tað verður byrgt fyri villum og misnýtslu.

§ 12. Fólk við heimild til tess skulu hava ávíst skjøl, sum verða nýtt sum grundarlag undir skrásetingini.

Stk. 2. Verður rættað í roknskapartilfarinum, skal bæði uppruna innihaldið og innihaldið av broytingini síggjast týðiliga á tilfarinum.

Inntøkur, útreiðslur og tíðaravmarking
viðvíkjandi teimum

§ 13. Lønaráútreiðslur skulu sum meginregla verða tiknar við í tí roknskaparári, rætturinn til lönina verður vunninn. Av tí, at fleiri lönarskyldur ikki koma til útgjaldingar fyrr enn í árinum eftir, skulu kommunurnar tíðaravmarka lönirnar um ársskiftið.

Stk. 2. Útreiðslur og inntøkur, sum stava frá vørum og tænastuveitingum, skulu verða skrásettar, tá ið tær eru latnar. Vørun latnar fram til 15. februar kunnu verða skrásettar upp á árið frammanundan, um keypsavtala varð gjørd fyri árskiftið.

Stk. 3. Í teimum førum, tá útreiðslur ella inntøkur ikki stava frá vørum og tænastuveitingum, skulu tær verða skrásettar, so skjótt, upphæddin kann gerast upp, og í seinasta lagi, tá ið goldið verður. Ein upphædd kann gerast upp, um eitt rættarligt krav eftir eini væl greinaðari upphædd kann gerast galdandi. Um eitt munandi krav móti kommununi, sum er til eitt ávíst fíggjarár, ikki kann gerast endaliga upp, áðrenn roknskaparárið er lokið, skal upphæddin verða skrásett á einari útreiðslukontu í roknskapinum fyri tað fíggjarárið, grundað á eina meting, soleiðis at upphæddin verður rættað í tí fíggjarári, tá ið kravið endaliga kann verða gjørt upp.

Stk. 4. Út- og inngjaldingar, undir teimum forútgjald, sum ikki beinanvegin kunnu verða beind til eina ávísa útreiðslu-/inntøkukontu, skulu verða skrásett á einari fíggjarstøðukontu, til útreiðslu-/inntøkuskrásetingina kann verða gjørd.

Stk. 5. Er talan um vørugoymslu, so verður útreiðslan skrásett, tá ið keypt verður inn á goymsluna. Sí tó § 19 stk. 2.

Stk. 6. Inntøkur av verkætlanum o. t. - sum rætturinn til at taka ímóti, er

treytaður av, at ávíst virksema verður framt - verða tiknar við sum inntøka so hvørt, sum peningurin verður nýttur til ætlaða endamálið.

Stk. 7. Tilgongd av avsettum skyldum skal verða skrásett sum útreiðsla, tá ið ein bindandi hending er farin fram, og skyldan er sannlík, men óvist er, nær upphæddin fellur til gjaldingar, ella hvussu stór upphæddin er. Nýtslan av avsettum skyldum verður javnað, tá ið skyldan kann gerast endaliga upp, og skyldan verður útint.

Stk. 8. Tilsagnir eiga at verða skrásettar sum útreiðsla ella inntøka, tá ið bindandi tilsøgn verður givin. Tá ið talan er um tilsagnir frá landi til kommunu, eigur inntøkan hjá kommununi at verða skrásett í sama tíðarskeiði, sum útreiðslan hjá landinum verður skrásett. Tilsagnir frá landi til kommunur verða skrásettar á høvuðsslag 7 sambært Kontuskipan kommunanna.

Stk. 9. Avskrivningar av materiellari og immateriellari støðisogn verða skrásettar við eins stórum upphæddum í brúkstíðini hjá ognini. Talan er um eina roknskapartøkniliga skráseting, sum ikki ávirkar úrslitið á játtanarroknskapinum. Landsstýrismaðurin ger vegleiðing við meginreglum fyri hvussu henda skráseting skal fara fram.

Stk. 10. Niður- ella uppskrivingar av materiellari støðisogn verða skrásettar, um tað kann staðfestast, at roknskaparlige virðisbroytingin á støðisognini er varandi. Talan er um eina roknskapartøkniliga skráseting, sum ikki ávirkar úrslitið á játtanarroknskapinum.

Stk. 11. Fíggjarlig leasing skal verða tikin við í roknskapin við nútíðarvirðinum sum ein útreiðsla og

sum ein skuld. Tó kann operationel leasing útreiðsluførast so hvørt, um talan er um seramboð til lógur, ella talan er um ótýðandi upphæddir.

Stk. 12. Í roknskaparligu ískoytistíðarskeiðunum verða útreiðslur og inntøkur skrásettar, sum hoyra til júst farna roknskaparár. Hesar skrásetingar eiga at verða avmarkaðar til tey føri, har serligar orsökir eru til at skrásetingin ikki hevur kunnað verið gjørd fyrr.

Stk. 13. Tey roknskaparligu ískoytistíðarskeiðini verða eisini nýtt til at skráseta eftirbókingar.

Stk. 14. Eitt serligt ískoytisskeið skal verða til nýta til at skráseta broytingar á fíggjarstøðuni sbrt. §14.

Stk. 15. Sum meginregla skulu flytingar millum land, kommunur, kommunal samstørv o.tíl. haldast í sama tíðarskeiði.

Broyting í skrásetingarmeginreglum

§ 14. Tá ið skrásetingarmeginregla verður broytt, fer tað, treytað av, hvør broytingin er, at bera í sær tøkniliga treytaðar meirútreiðslur/meirinntøkur ella minniútreiðslur/minniinntøkur. Hesar tøkniliga treytaðu útreiðslur/inntøkur skulu ikki verða tiknar við sum útreiðslur/inntøkur í játtanarroknskapinum. Í staðin fyri skulu roknskaparpostar fyrst í tí fíggjarárinum, tá broytingin verður gjørd, verða tillagaðir soleiðis, at teir vísa ta upphædd, sum teir høvdu havt, um so var, at broytingin varð gjørd frammanundan viðkomandi fíggjarári.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ger av, hvussu farið verður fram, tá ið í skrásetingarmeginreglur verða broyttar.

Kapittul 7 Gjaldingar

§ 15. Goldið skal verða út um eina felags kt-útgjaldsskipan hjá kommununi. Tað skal verða gjørligt at skipa munadygg eftirlit í útgjaldsskipanini.

Stk. 2. Kommuna kann hava ein ella fleiri kommunukassar at avgreiða ymisk viðurskifti við borgaran ella við annan kommunalan stovn. Útgjaldingar úr kassanum skulu verða avmarkaðar til gjaldingar, sum ikki eru hóskandi at avgreiða um KT-útgjaldsskipanina hjá kommununi, og kann ikki verða brúktur til ferðaforskot, ferðapening ella samsýningar av nøkrum slagi. Kommunukassin fevnir bæði um kontantkassa og innistandandi í peningastovnum. Tað skal ongantíð liggja meira peningur í kassanum enn neyðugt.

Stk. 3. Eisini ber til hjá kommunalum stovnum ella virksemini at hava ein handkassa. Peningurin kann bert verða brúktur til smáar útreiðslur, sum ikki eru hóskandi at avgreiða um KT-útgjaldsskipanina hjá kommununi, og kann ikki verða brúktur til ferðaforskot, ferðapening ella samsýningar av nøkrum slagi.

Stk. 4. Førdur skal verða kassaroknskapur (kassafrágreiðing e. t.), har dagliga skulu verða førdar allar inn- og útgjaldingar fyri hvønn einstakan post ella, um serligar sundurgreiningar eru, ein heildarupphædd fyri hvørja sundurgreining. Er talan um ein handkassa, skal hesin verða gjørdur upp eina ferð um mánaðin, ella tá ið fyllt verður á hann.

Stk. 5. Kommuna skal javnan gera upp roknskaparligar skrásetingar viðvíkjandi ogn og skuld, herímillum

teirra kassa- og gjaldførisspening. Er talan um virksemlu sum talar fyri styrktum eftirliti á annan hátt, verða serligar reglur um hetta ásettar í roknskaparreglugerðini hjá kommununi.

Stk. 6. Reiður peningur skal verða goymdur tryggur og má ikki koma í bland við pening, sum ikki er kommununi viðkomandi.

Kapittul 8 Mannagongdir viðvíkjandi gjaldingum

Útgjaldingar

§ 16. Mannagongdin í eini kommunu viðvíkjandi útgjaldingum skal tryggja, at útgjaldingar bert verða gjørdar samsvarandi avgerðum, tiknar av fólki, sum hava heimild til tess. Eisini skal mannagongdin tryggja - við atliti at støddini, slagnum og títleikanum viðvíkjandi útgjaldingunum - at neyðugt eftirlit er við bæði grundarlagnum undir útgjaldingum og sjálvari avgreiðsluni, í hesum sambandi, hvør móttakarinn er.

Stk. 2. Mannagongdin skal verða lögð soleiðis til rættis, at tað starvsfólkaliga verður ein skilnaður millum skrásetingina og gjaldingina. Um hetta ikki er gjørligt, skulu serligar reglur verða ásettar hesum viðvíkjandi í bókhaldsførsluskipanini við tí endamáli at tryggja eftirlitið við gjaldingunum á annan hátt.

Inngjaldingar

§ 17. Mannagongdin í eini kommunu viðvíkjandi inngjaldingum skal tryggja, at øll krøv, sum væntandi føra til inngjaldingar, verða skjalprógvað so skjótt sum gjørligt og at ein nágreinilig og fullfíggað roknskaparlig skráseting

fer fram av øllum inntøkum og inngjøldum.

Stk. 2. Skipað eftirlit skal vera við skuldarakontum, og um neyðugt eiga serlig innkrevjingartiltøk at verða sett í verk, so tapsvandin verður avmarkaður.

Stk. 3. Skipað eftirlit skal vera við virðisposti, og skal skipast fyri eftirliti og skráseting viðvíkjandi hesum posti, sum liður í postmóttøkuni.

Kapittul 9 Varðveitsla av roknskapartilfari

§ 18. Roknskapartilfar er:

- 1) Skrásetingar, undir teimum viðskiftisslóðin.
- 2) Skjøl og annað próvførslutilfar umframt upplýsingar annars, sum eru neyðugar til at prógva eftirlitsslóðina.
- 3) Roknskapir, roknskaparligar uppgerðir ella uppsetanir.
- 4) Vegleiðingar, undir teimum frágreiðing viðvíkjandi bókhaldinum og avtalur um elektróniskt dátusamskipti.
- 5) Frágreiðingar um skipanir til at goyma og finna fram aftur goymt roknskapartilfar.
- 6) Grannskoðanarfrágreiðingar o.tíl.

Stk. 2. Tað áliggur kommununi og teimum stovnum, sum eru undir henni, at goyma roknskapartilfar í 5 ár frá tí, at roknskaparárið er endað, uttan so at ein longri freist er ásett aðrastaðni. Skjalagoymslan skal verða skipað á ein slíkan hátt, at hon er trygg, og at tað ber til sjálvstøðugt og eintýtt at finna fram aftur roknskapartilfarið í goymslutíðarskeiðnum.

Stk. 3. Verður roknskapartilfarið goymt á elektróniskum miðlum ella á slíkan hátt, skal tað - uttan at nakað verður gjørt við tað, útrokningar ella tillagingar - kunna verða skrivað út við klárskrift.

Stk. 4. Send ella móttikin elektrónisk skjøl, sum verða brúkt til roknskaparføringina, skulu verða goymd í sínum upprunaskapi og - formati. Goymslan skal verða soleiðis skipað, at krøvini til rættleikan og fullkomileikan verða hildin og soleiðis, at dátur ikki verða fyribeindar heilt ella lutvíst av feilum, av at skipanir ganga fyrri ella av øðrum rakstrarólagi, sama ger, um dátur verða goymdar á stovninum, sum skrásetur skjølina ella hjá triðjaparti.

Stk. 5. Pappírsskjøl, sum eru gjørd um til elektróniskan form við tí í hyggju at goyma tey á elektróniskum miðli, mikrofilmi ella slíkum, kunnu verða beind burtur.

Kapittul 10

Fyrisitingaruppgávur

Fyrisiting viðvíkjandi vørugoymslu

§ 19. Tað áliggur kommununum at føra serstøk yvirlit yvir vørugoymslur, uttan so at goymslurnar nær um ongan týdning hava. Skrásetingin skal verða gjørd á ein tilíkan hátt, at hon kann verða nýtt sum grundarlag undir eftirliti, um virðini eru til staðar og við fyrisitingini viðvíkjandi goymslunum annars.

Stk. 2. Virðið á vørugoymslunum má ikki verða tikið við á goymslukontu í roknskapunum hjá kommununum, uttan so at talan er um munandi vørugoymslur.

Stk. 3. Vørugoymslurnar eiga ikki at vera størri enn tað, sum mett verður neyðugt, fyrri at virksemað í

kommununi kann fara fram ótarnað, og ikki størri enn tað, sum mett verður at vera búskaparlíga forsvarligt til keyp og goymslu.

Fyrisiting viðvíkjandi øðrum ognum

§ 20. Yvirlit skulu gerast yvir ognir, so sum verkløg, jørð, bygningar, maskinur, før, innbúgv og annan virðismiklan útbúnað.

Stk. 2. Yvirlitini skulu hava upplýsingar um keypsvirðið og broyting í virðismetringini, livitíð umframt aðrar upplýsingar, sum hava týdning fyrri fyrisitingina.

Stk. 3. Yvirlitini skulu fevna um ognir og útbúnað, hvørs keypsvirði er omanfyri 50.000 kr.

Stk. 4. Ognir og útbúnaður skulu skrásetast í búskaparskipanini hjá kommununi.

Fyrisiting viðvíkjandi ognum og skuld hjá øðrum enn kommununi

§ 21. Kommunur mugu ikki fyrisita ogn og skuld hjá øðrum enn hjá kommununi, uttan so at heimild er fyrri tí.

Stk. 2. Tøkur peningur sbrt. stk. 1 skal verða settur inn í peningastovn.

Stk. 3. Tílikar ognir og skuld verða ikki taldar við í ogn og skuld hjá kommununi og verða skrásettar samsvarandi Kontuskipan kommununnar.

Kapittul 11

Frávik frá ásetingunum í kunngerðini

§ 22. Frávik frá ásetingunum í kunngerðini kunnu bert verða gjørd eftir boðum frá ella við loyvi frá landsstýrismanninum.

Kapittul 12
Gildiskoma

Stk. 2. Tó kemur § 13 stk. 8 og 9 ikki í gildi fyrr enn 1. januar 2011.

§ 23. Henda kunngerð kemur í gildi 1. januar 2009. Tó umfatar kunngerðin eisini fíggjarætlanina fyri 2009.

Fíggjarmálaráðið, 15. oktober 2008

Jóannes Eidesgaard (sign.)
landstýrismaður

/ Petur Alberg Lamhauge (sign.)

Við fyrivarni fyri feilum er hefti prenta í október 2020 við støði í tágaldandi lóggávu.
Dagförd lóggáva er altíð tøk á www.logir.fo